

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

PRÁVNICKÁ FAKULTA

Diplomová práce

2012

Martin Koudelka

Univerzita Karlova v Praze

Právnická fakulta

Bc. Martin Koudelka

JEDNACÍ ŘÍZENÍ

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

Katedra obchodního práva

5. listopadu 2012

Bibliografický záznam

KOUDELKA, Martin. *Jednací řízení*. Praha, 2012. 100 s. Diplomová práce (Mgr.)
Univerzita Karlova, Právnická fakulta. Vedoucí diplomové práce
doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

Abstrakt

Magisterská diplomová práce se zaměřuje na jeden aspekt práva veřejných zakázek v České republice. Konkrétně poskytuje podrobný výklad české právní úpravy podmínek umožňujících použít pro zadání veřejné zakázky jednací řízení s uveřejněním nebo jednací řízení bez uveřejnění. Za tímto účelem čerpá ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, dostupné odborné literatury, rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, judikatury českých soudů a Evropského soudního dvora. Výklad je proveden v zájmu srovnání české regulace s úpravou obsaženou ve směrnicích Evropské unie v dané oblasti (2004/18/ES, 2004/17/ES a 2009/81/ES). Po vyložení i těchto směrnic se zaměřením zejména na odlišnosti proti českému právu diplomová práce poskytuje závěry o správnosti jejich transpozice do českého právního řádu, v čemž leží těžiště celé práce.

Abstract

The master's thesis focuses on one aspect of public procurement law in the Czech Republic. Specifically, it provides with thorough interpretation of the Czech legal regulation of conditions allowing for using negotiated procedure with prior notice or negotiated procedure without prior notice to award a public tender. In order to achieve such purpose, the thesis uses information from the 137/2006 Coll., Public Procurement Act, as amended, available doctrinal literature and case law of the Office for the Protection of Competition, Czech courts and the European Court of Justice. The interpretation is performed to compare the Czech regulation with the one contained in relevant European directives (2004/17/EC, 2004/18/EC and 2009/81/EC). After interpretation of these directives focused majorly on differences from the Czech law, the thesis provides conclusions about correctness of transposition of the directives into Czech legal system, which is the core of its focus.

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené a řádně citované prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne

Martin Koudelka

Poděkování

Úvodem bych rád poděkoval doc. JUDr. Stanislavu Plívovi, CSc., vedoucímu této práce, který mi s veškerou vstřícností zajišťoval odbornou asistenci, kdykoliv jsem ji během tvorby potřeboval. Dále bych chtěl poděkovat rodině a přítelkyni Tereze za jejich podporu a hlavně pochopení, když čas jim obvykle určený byl často využit ke psaní.

Obsah

OBSAH	1
ÚVOD.....	3
1. RELEVANTNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVA.....	6
2. JEDNACÍ ŘÍZENÍ S UVEŘEJNĚNÍM	8
2.1. VOLNÉ UŽITÍ JEDNACÍHO ŘÍZENÍ S UVEŘEJNĚNÍM VEŘEJNÝM ZADAVATELEM	8
2.1.1. <i>Služby uvedené v příloze č. 2 zákona o veřejných zakázkách</i>	9
2.1.2. <i>Veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti</i>	10
2.2. VOLNÉ UŽITÍ JEDNACÍHO ŘÍZENÍ S UVEŘEJNĚNÍM SEKTOROVÝM ZADAVATELEM	11
2.3. SPECIFICKÉ PODMÍNKY UŽITÍ JEDNACÍHO ŘÍZENÍ S UVEŘEJNĚNÍM VEŘEJNÝM ZADAVATELEM ...	13
2.4. JEDNACÍ ŘÍZENÍ S UVEŘEJNĚNÍM JAKO NÁHRADA ZA SELHAVŠÍ ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ	13
2.4.1. <i>Pokus o zadání v jiném druhu zadávacího řízení</i>	14
2.4.2. <i>Podání pouze neúplných nebo nepřijatelných nabídek</i>	14
2.4.3. <i>Absence podstatné změny zadávacích podmínek</i>	21
2.4.4. <i>Zahájení jednacím řízení s uveřejněním bezodkladně po zrušení předchozího zadávacího řízení</i>	25
2.5. JEDNACÍ ŘÍZENÍ S UVEŘEJNĚNÍM BEZ NUTNOSTI PŘEDCHOZÍHO POKUSU O POUŽITÍ JINÉHO DRUHU ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ.....	26
2.5.1. <i>Nesrovnatelné nabídkové ceny</i>	26
2.5.2. <i>Veřejné zakázky na služby s obtížně určitelným předmětem</i>	29
2.5.3. <i>Veřejné zakázky na stavební práce ve výzkumu a vývoji</i>	30
3. JEDNACÍ ŘÍZENÍ BEZ UVEŘEJNĚNÍ.....	33
3.1. JEDNACÍ ŘÍZENÍ BEZ UVEŘEJNĚNÍ JAKO NÁHRADA ZA SELHAVŠÍ ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ	34
3.1.1. <i>Žádní zájem projevívší dodavatelé</i>	34
3.1.2. <i>Pouze nevhodné, případně nepřijatelné nebo neúplné nabídky v předchozím řízení.</i>	35
3.1.3. <i>Zákaz podstatných změn zadávacích podmínek</i>	38
3.1.4. <i>Bezodkladné nebo bezprostřední zahájení jednacím řízení bez uveřejnění</i>	38
3.1.5. <i>Zvláštní podmínky navíc v § 23 odst. 11 zákona</i>	39
3.2. OBJEKTIVNÍ VÁZANOST ZAKÁZKY NA JEDINÉHO DODAVATELE.....	40
3.2.1. <i>Technické či umělecké důvody, ochrana práv a důvody podle zvláštního právního předpisu</i>	41
3.2.2. <i>Obtížná změna dodavatele v případě veřejných zakázek na dodávky</i>	45
3.3. MIMOŘÁDNOST NEBO KRAJNOST OKOLNOSTÍ PŘEDCHÁZEJÍCÍCH ZADÁVACÍMU ŘÍZENÍ	48
3.3.1. <i>Krajně naléhavý případ</i>	49
3.3.2. <i>Zakázka v oblasti obrany nebo bezpečnosti v případě krize</i>	53
3.3.3. <i>Zakázka v oblasti obrany nebo bezpečnosti na zajištění dopravy</i>	54
3.3.4. <i>Zvláště výhodné podmínky od dodavatele v likvidaci nebo insolvenční</i>	55
3.3.5. <i>Cena podstatně nižší než obvyklá cena tržní</i>	57
3.4. NÁVAZNOST NA PŘEDCHOZÍ ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ.....	59
3.4.1. <i>Návaznost na soutěž o návrh</i>	59
3.4.2. <i>Vícepráce a víceslužby</i>	62
3.4.3. <i>Využití opčního práva</i>	66
3.4.4. <i>Zadání zakázky na základě rámcové smlouvy sektorovým zadavatelem</i>	71
3.5. SPECIÁLNÍ OKOLNOSTI	72
3.5.1. <i>Dodávky na komoditních burzách</i>	73
3.5.2. <i>Dodávky pro účely výzkumu nebo vývoje</i>	74

3.5.3. Zakázky sektorových zadavatelů ve výzkumu nebo vývoji.....	76
3.5.4. Zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti na služby v oblasti výzkumu a vývoje.....	77
ZÁVĚR.....	79
POUŽITÁ LITERATURA	81
MONOGRAFIE.....	81
ČLÁNKY	82
INTERNETOVÉ ZDROJE.....	82
JUDIKATURA A ROZHODOVACÍ PRAXE	83
PRÁVNÍ PŘEDPISY.....	94
OSTATNÍ	98

Úvod

Téma této diplomové práce se soustředí na skupinu dvou druhů zadávacích řízení, které lze dle českého právního řádu použít pro zadání veřejné zakázky. Na první pohled by se mohlo zdát, že problematika veřejných zakázek je pouze procedurální, relativně nezajímavou a nedůležitou partikularitou obchodního, resp. soutěžního práva, ve které je navíc pro obchodní právo nezvykle silná ingerence práva veřejného.¹ Stačí se ovšem podívat na jednoduchá statistická data a lze snadno zjistit, že právo veřejných zakázek ovlivňuje podstatnou část ekonomického života v realitě České republiky.

Dle Ministerstva pro místní rozvoj, v jehož gesci je správa oblasti veřejných zakázek v České republice, byly v roce 2010, za něž jsou data snadno k dispozici, zadány veřejné zakázky v rozsahu více než 268 miliard Kč.² Pokud je tento údaj srovnán s českým hrubým domácím produktem stejného roku,³ pak, při zanedbání zahraničního vlivu, činí výsledný podíl zadaných veřejných zakázek na užití hrubého domácího produktu více jak zhruba 7%.⁴ To je pro srovnání větší objem, než je celkový objem výstavby za zkoumaný rok.⁵

Stejně jako významný podíl veřejných zakázek v národním hospodářství svědčí o důležitosti tohoto dílčího právního odvětví i to, že patří mezi prioritní oblasti harmonizace práva v Evropské unii, které jsou zmíněny přímo ve Smlouvě o fungování Evropské unie.⁶ Již výše řečené postavení práva veřejných zakázek

---

¹ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Ca 83/2004-36.

² MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČESKÉ REPUBLIKY. *Statistiky veřejných zakázek za rok 2010* [online]. [citovány dne 21. července 2012]. Dostupné z www: <http://www.portal-vz.cz/CMSPages/GetFile.aspx?guid=fabccb69-7a38-472b-b79c-9c80c536df5e>.

³ ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Národní účty – 4. čtvrtletí 2010 : Tab. 1 Hrubý domácí produkt (absolutně, indexy)* [online]. [citovány dne 21. července 2012]. Dostupné z www: <http://www.czso.cz/csu/csu.nsf/informace/hdp03111111.xls>.

⁴ Vlastní výpočet.

⁵ Viz zdroj uvedený v poznámce pod čarou č. 3.

⁶ Čl. 179 odst. 2 Konsolidovaného znění Smlouvy o fungování Evropské unie.

v oblasti práva veřejného⁷ pak vyvolává zvláštní důraz na pečlivý rigidní výklad v něm obsažených právních pravidel.

Zvolené téma se týká dvou ze speciálních forem zadávacího řízení, které, na rozdíl od všemi zadavateli volně užitelných⁸ řízení otevřeného⁹ a užšího, mohou zadavatelé zvolit pouze při splnění pevně daných podmínek. Dva textem pokryté druhy zadávacího řízení jsou jednacím řízením s uveřejněním a jednacím řízením bez uveřejnění. Původní zaměření práce bylo širší a mělo se vztahovat na všechny speciální druhy zadávacího řízení podle § 21 odst. 1 písm. c) až f) zákona o veřejných zakázkách, leč v průběhu psaní se ukázalo, že takto definované téma je pro účely diplomové práce s ohledem na složitost a obsáhlost právní úpravy, zejména podmínek použití jednacích řízení, příliš rozsáhlé, a v zájmu zachování přiměřené délky diplomové práce by utrpěla podrobnost zpracování. Proto bylo téma se souhlasem vedoucího diplomové práce zúženo. Na okraj je vhodné poznamenat, že přestože je možné jednacím řízením použít za omezených podmínek, nejedná se o řízení používaná vzácně. V již zkoumaném roce činil podíl jednacích řízení 56% všech zadávacích řízení co do počtu a 34% co do vydaných finančních prostředků.¹⁰

Práce se zabývá výkladem jednotlivých podmínek, které umožňují každý ze zkoumaných druhů řízení zadavatelem zvolit. K tomu je použit kontext nejen odborné literatury vztahující se k tématu, ale i kontext judikatury českých správních soudů, Soudního dvora Evropské unie („Soudní dvůr“) a rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („Úřad“). Úřad je správním úřadem konajícím dohled nad řádným postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek.¹¹

Text po provedeném výkladu dále u každého z jednacích řízení analyzuje, jestli podmínky stanovené zákonem o veřejných zakázkách správně reflektují

---

⁷ Toto postavení potvrzuje odborná literatura, např. GRULICH, Tomáš a VEČEŘA, Ivo. Nad novým zákonem o veřejných zakázkách. *Právní rozhledy*, 2006, č. 22, s. 818-825. ISSN 1210-6410. Str. 820.

⁸ Viz § 21 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále označován pouze jako „zákon o veřejných zakázkách“ nebo „zákon“).

⁹ To ovšem nelze použít pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti podle § 21 odst. 2 zákona věty za středníkem.

¹⁰ Viz zdroj uvedený v poznámce pod čarou č. 2.

¹¹ Viz § 112 zákona o veřejných zakázkách ve spojení s § 43 odst. 5 tamtéž.

úpravu obsaženou ve směrnících evropského práva harmonizujících zadávání veřejných zakázek v Evropské unii. V závěrech o správnosti transpozice dotčených směrnic leží těžiště celé diplomové práce.

S předcházející analýzou úzce souvisí i snaha vykládat rozebíraná ustanovení eurokonformním způsobem. Základní relevantní výkladové pravidlo restriktivní interpretace podmínek pro použití zde analyzovaných druhů zadávacích řízení opakovaně judikoval Soudní dvůr.¹² Vzhledem k uvedenému požadavku restriktivního výkladu a též základním zásadám, na kterých stojí právo veřejných zakázek v Evropské unii,¹³ je z hlediska transpozice za chybnou považována taková česká právní úprava, která rozšiřuje možnosti použití jednacích řízení v porovnání s evropským právem.¹⁴

---

¹² Např. rozsudek ve věci 199/85, bod 14, rozsudek ve věci C-328/92, bod 15, nebo rozsudek C-385/02, bod 19. Restriktivní výklad bývá někdy zpochybňován v případě jednacích řízení s uveřejněním, které je dostatečně transparentní, viz na str. 561 ARROWSMITH, Sue. *The Law of Public and Utilities Procurement*. 2nd Revised edition. London : Sweet & Maxwell, 2005. 1547 p. ISBN 978-0-421-75850-6. Odkazované dílo je v práci použito jako relevantní zdroj, protože přesto, že skýtá výklad k anglickému regulačnímu rámci zadávání veřejných zakázek, činí tak v těsné návaznosti na evropskou právní úpravu a judikaturu Soudního dvora.

¹³ Viz například odstavec (2) úvodních ustanovení Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby.

¹⁴ Viz též shodně rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R185/2009/VZ-6185/2010/310/EKu. Podpůrně také *a contrario* bod 48 rozsudku Soudního dvora C-84/03.

1. Relevantní právní úprava

Problematika v práci rozebíraná se řídí zejména § 21 až 23 zákona o veřejných zakázkách, které upravují podmínky použití jednotlivých zde zkoumaných druhů zadávacích řízení. Relevantní účinné znění pro tuto práci je znění podle novelizace zákonem č. 167/2012 Sb.; tato novelizace, nutno říci, do zde důležitých ustanovení žádným zásadním způsobem nezasáhla.¹⁵ Zákon o veřejných zakázkách nahradil dříve platný zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a komplexním způsobem upravuje procedurální pravidla řádného zadávání veřejných zakázek v České republice, včetně přezkumu nesprávného postupu zadavatele.

Zásadní předpisy práva Evropské unie, v jejichž světle je české právo posuzováno a vykládáno, jsou tři. Předně se jedná o Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, dále v textu označovanou pouze jako „veřejná směrnice“.

Krom veřejné směrnice jsou relevantní ještě Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, dále v textu odkazovaná jako „sektorová směrnice“, a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES, pro potřeby práce „směrnice v oblasti obrany

---

¹⁵ ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ zákona č. 167/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

a bezpečnosti“. Všechny zde uvedené směrnice jsou souborně označovány pojmem „zadávací směrnice“.¹⁶

---

¹⁶ Je vhodné poznamenat, že místo „jednacího řízení“ používají zadávací směrnice pojem „vyjednávací řízení“. Mezi uvedenými pojmy není rozdíl (viz např. čl. 1 odst. 11 písm. d) veřejné směrnice ve srovnání s § 29 až § 34 zákona o veřejných zakázkách) a jsou dále v práci zaměňovány.

2. Jednací řízení s uveřejněním

První z analyzovaných řízení je jednací řízení s uveřejněním, dle zadávacích směrnic též vyjednávací řízení s uveřejněním. Jedná se o nejčastěji¹⁷ používaný zvláštní druh zadávacího řízení. Vyznačuje se tím, že po uveřejnění výzvy k podání žádostí o účast v jednacím řízení s uveřejněním a k prokázání splnění kvalifikace formou oznámení¹⁸ a po posouzení kvalifikace zadavatel vyzve uchazeče¹⁹ k podání nabídek a o podmínkách těchto nabídek s nimi dále jedná v souladu s § 30 zákona o veřejných zakázkách. Těmito jednáními se jednací řízení s uveřejněním blíží jednání o uzavření smlouvy dvěma soukromými subjekty nepodléhajícími režimu práva veřejných zakázek.²⁰

V souladu se zaměřením práce následuje analýza podmínek pro použití jednacího řízení s uveřejněním. Vzhledem k tomu, že sektorový zadavatel může použít jednací řízení s uveřejněním na základě svého volného uvážení, primárně se kapitola zaměřuje na zadavatele veřejného.²¹

2.1. Volné užití jednacího řízení s uveřejněním veřejným zadavatelem

Ustanovení § 22 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách dává možnost i veřejnému zadavateli vybrat vedle otevřeného a užšího řízení jednací řízení s uveřejněním bez naplnění speciálních podmínek ve dvou níže uvedených případech.

Veřejným zadavatelem se rozumí zadavatel podle § 2 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách, pokud nepostupuje jako zadavatel sektorový podle § 2 odst. 7

---

¹⁷ Viz zdroj uvedený v poznámce pod čarou č. 2.

¹⁸ Viz § 29 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách.

¹⁹ Počet vyzvaných uchazečů může být v určitých případech proti počtu uchazečů podavších žádost o účast omezen, blíže viz § 29 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách.

²⁰ RAUS, David a NERUDA, Robert. *Zákon o veřejných zakázkách : Komentář*. Praha : Linde, 2007. 895 s. ISBN 978-80-7201-677-8. Str. 159.

²¹ K uvedeným pojmům podrobněji dále v textu.

zákona. Komentářová literatura²² se místy snaží pod pojem veřejného zadavatele plošně zařadit i zadavatele dotovaného²³ vzhledem k § 2 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách. Tuto abstrakci není ovšem v současnosti již možné provádět tímto jednoduchým způsobem. Zaprvé z důvodu, že s ohledem na § 2 odst. 5 větu druhou zákona dotovaný zadavatel v oblasti obrany a bezpečnosti podle zákona vůbec nepostupuje. A dále též proto, že podle nedávnou novelizací včleněného ustanovení § 2 odst. 7 věty druhé zákona veřejný zadavatel nemůže postupovat jako zadavatel sektorový v oblasti vodárenství, zatímco s ohledem na dikci první věty citovaného ustanovení, kde je dotovaný zadavatel výslovně jmenován, by se tato výjimka na dotovaného zadavatele neměla vztahovat. Pro další použití se tedy do pojmu veřejného zadavatele zahrne pojem dotovaný zadavatel pouze tehdy, postupuje-li vzhledem k § 2 zákona o veřejných zakázkách jako zadavatel veřejný, v sektoru vodárenství pojem dotovaného zadavatele splyne se zadavatelem sektorovým a v oblasti obrany a bezpečnosti je dotovaný zadavatel z analýzy úplně vypuštěn.

Za veřejného zadavatele je dále považován s ohledem na § 2 odst. 8 zákona též zadavatel obecně vzato sektorový, pokud zadává nadlimitní veřejnou zakázku v oblasti obrany nebo bezpečnosti.

2.1.1. Služby uvedené v příloze č. 2 zákona o veřejných zakázkách

Prvním případem volného užití jednacích řízení s uveřejněním veřejným zadavatelem jsou veřejné zakázky na služby uvedené v příloze č. 2 zákona o veřejných zakázkách. Zakázky na služby zde uvedené nepodléhají uveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie. Příkladem dotčených služeb je právní poradenství; obecně lze říci, že se jedná o služby takové povahy, kde je v souvislosti s jejich lokálně vázaným charakterem nepravděpodobné očekávat uchazeče z jiných

---

²² Např. PODEŠVA, Vilém, OLÍK, Miloš, JANOUŠEK, Martin a STRÁNSKÝ, Jakub. *Zákon o veřejných zakázkách : Komentář*. 2. vydání. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2011. 648 s. ISBN 978-80-7357-636-3. Str. 93.

²³ Viz § 2 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách.

členských zemí EU a taktéž o služby, kde je předem složité vymezit přesný rozsah poptávaných činností.²⁴

Vzhledem k tak významnému zásahu do standardní aplikace zákona o veřejných zakázkách, kterým bezpochyby volné umožnění použití jednacího řízení s uveřejněním veřejným zadavatelem je, musí zadavatelé v zájmu dodržení pravidel dbát na přesnou a správnou kvalifikaci jimi poptávaných služeb. Příloha č. 2 zákona o veřejných zakázkách obsahuje i sběrnou kategorii tzv. jiných služeb. Těmi je s ohledem na požadavek dodržení zákona při zadávání veřejných zakázek potřeba rozumět takové služby, které žádným způsobem nelze podřadit pod žádnou jinou kategorii služeb, které zákon o veřejných zakázkách, resp. evropské právo zná.²⁵ Pokud jsou zakázky na služby smíšeného charakteru, rozhoduje o klasifikaci dle § 10 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách vyšší předpokládaná hodnota konkrétních kategorií služeb danou veřejnou zakázku tvořících.

Z hlediska evropského práva je umožnění jednacího řízení s uveřejněním pro veřejné zakázky na služby zde uvedené bezproblémové, neboť čl. 21 veřejné směrnice omezuje u služeb z přílohy II B směrnice působnost směrnice pouze na několik málo určených ustanovení, mezi něž pravidla o použití určitého druhu zadávacího řízení nepatří. Příloha II B veřejné směrnice je s přílohou č. 2 zákona o veřejných zakázkách co do rozsahu tam uvedených služeb totožná.

Shora uvedený přístup ke smíšeným zakázkám na služby je plně v souladu s čl. 22 veřejné směrnice, který vyjadřuje shodné pravidlo.

2.1.2. Veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti

Druhý případ volného užití jednacího řízení s uveřejněním veřejným zadavatelem jsou zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Jedná se o relativně novou úpravu zavedenou do zákona o veřejných zakázkách zákonem č. 258/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách,

---

²⁴ JURČÍK, Radek. *Zákon o veřejných zakázkách : Komentář*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011. 712 s. ISBN 978-80-7400-329-5. Str. 169.

²⁵ Takový názor podporuje i rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S8,11/2010/VZ-5502/2010/540/LZa potvrzené rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R81,82/2010/VZ-1829/2011/310/EKu.

ve znění pozdějších předpisů, nabyvším účinnosti dne 12. září 2011. Důvodem přijetí této nové úpravy byla potřeba transpozice směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti.²⁶

Ke správnému použití jednacího řízení s uveřejněním pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti je na místě správně vykládat právní pojem „oblast obrany nebo bezpečnosti“. Ten je definován v § 10a odst. 1 zákona o veřejných zakázkách. Jedná se o zakázky na dodávky vojenského materiálu (resp. jeho součástí, náhradních dílů atp.), zakázky na služby a stavební práce pro účely vojenské a zakázky na dodávky citlivého²⁷ materiálu, zakázky na citlivé stavební práce nebo citlivé služby. Dále sem patří zakázky jiné přímo související s dodávkami vojenského a citlivého materiálu a zakázky smíšené, ve kterých shora uvedená plnění nelze oddělit do zakázky zvláštní.²⁸

Rozebírat přesnou transpozici směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti i v souvislostech její působnosti je mimo rámec tohoto textu. Aplikace volného použití jednacího řízení s uveřejněním pro obranné nebo bezpečnostní zakázky z ní však přímo vyplývá²⁹ a je dokonce vyjádřena jako jeden z důvodů přijetí směrnice v odstavci (47) jejích úvodních ustanovení. Transpozice provedená v § 22 odst. 5 *in fine* je tak z tohoto pohledu plně v souladu s evropským právem.

2.2. Volné užití jednacího řízení s uveřejněním sektorovým zadavatelem

Sektorovým zadavatelem je podle § 2 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách osoba vykonávající některou z relevantních činností podle § 4 tamtéž, pakliže tuto činnost vykonává na základě zvláštního nebo výhradního práva nebo nad ní veřejný zadavatel vykonává přímo nebo nepřímou dominantní vliv. Není předmětem této práce posuzovat otázky obecného druhu jako například, zdali je správně v zákoně

---

²⁶ JURČÍK, Radek. Změny v oblasti veřejných zakázek v roce 2011 – veřejné zakázky jako vládní nástroj boje proti korupci?. *Právní rozhledy*, 2011, č. 17, s. II. ISSN 1210-6410. Str. II.

²⁷ Pod pojmem „citlivý“ si je v souladu s § 17 písm. r) třeba představit související poskytování nebo vznik utajovaných informací.

²⁸ Blíže viz § 10a zákona o veřejných zakázkách.

²⁹ Čl. 25 směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti.

o veřejných zakázkách implementován pojem zadavatele podle zadávacích směrnic. Pro další výklad je ovšem důležité zhodnotit, jestli není pojem sektorového zadavatele rozšiřován na úkor pojmu veřejného zadavatele, respektive jestli veřejný zadavatel nemůže postupovat jako zadavatel sektorový podle § 2 odst. 7 zákona i v takových případech, kdy to podle zadávacích směrnic není možné.³⁰ Porovnáním § 4 zákona o veřejných zakázkách s čl. 3 až 7 sektorové směrnice lze zjistit, že definice relevantních činností v zákoně vycházejí v podstatě naprosto přesně z definic obsažených v sektorové směrnici. V něčem je zákon dokonce přísnější, když například na základě § 2 odst. 7 věta druhá nemůže veřejný zadavatel postupovat jako zadavatel sektorový v případech činností souvisejících s vodárenským odvětvím.

Shora provedený rozbor má zásadní vliv na možnost použít jednacého řízení s uveřejněním, neboť dle § 22 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách může sektorový zadavatel použít toto řízení zcela bez dalšího na základě svobodné volby jako ekvivalent řízení otevřeného a užšího. Kromě výkladu pojmu sektorový zadavatel, stručně provedeného výše, nemůže toto jednoduché pravidlo činit výkladové obtíže.

Vzhledem k ustanovení čl. 40 odst. 2 sektorové směrnice je použití jednacého řízení s uveřejněním sektorovým zadavatelem bez dalšího zcela v souladu s evropským právem. Tento jasný závěr potvrzuje i odborná literatura.³¹

---

³⁰ Pro účely zjednodušení takový postup veřejného zadavatele nadále spadá pod pojem „sektorový zadavatel“.

³¹ Např. TREPTE, Peter. *Public procurement in the EU: A Practitioner's Guide*. Second Edition. New York : Oxford University Press, 2007. 704 p. ISBN 978-0-19-928691-1. Str. 386.

2.3. Specifické podmínky užití jednacího řízení s uveřejněním veřejným zadavatelem

Kromě shora rozebraných případů volného užití jednacího řízení s uveřejněním existují zcela v souladu s jeho zvláštní povahou taxativně vyčtené³² zákonné podmínky, za kterých je možné použít tento druh zadávacího řízení i v jiných než výše uvedených oblastech. Tyto podmínky je možné rozdělit do dvou skupin podle toho, jestli k použití jednacího řízení s uveřejněním je nutný pokus o zadání veřejné zakázky obvyklým způsobem, nebo je k němu možné přistoupit rovnou.

2.4. Jednací řízení s uveřejněním jako náhrada za selhavší zadávací řízení

Cílem zadávání veřejných zakázek je získat pro zadavatele hospodářsky nejvýhodnějším způsobem zachovávajícím řádnou hospodářskou soutěž jím požadované dodávky, služby nebo stavební práce. Vzhledem k zákonně pevně určeným postupům zadávání se může stát, že žádný potenciální dodavatel není schopen podmínky zadávacího řízení splnit. Neexistovala-li by možnost, jak popsanou situaci vyřešit, cíl zadávání by byl zmařen. Zákon o veřejných zakázkách proto v § 22 odst. 1 stanovuje podmínky, za kterých je možné ustoupit od obecných postupů a přejít k volnějšímu režimu jednacího řízení s uveřejněním, ve kterém je možné operativně řešit rozpory v požadavcích zadavatele s možnostmi dodavatelů. Ustanovení § 22 odst. 1 zákona se vztahuje na všechny zadavatele bez rozdílu,³³ ale vzhledem k oprávnění sektorového zadavatele použít jednací řízení s uveřejněním bez dalšího se následující podmínky vztahují především na zadavatele veřejné.

---

³² KRČ, Robert, MAREK, Karel a PETR, Michal. *Zákon o veřejných zakázkách a koncesní zákon s komentářem*. 2. podstatně přepracované a doplněné vydání. Praha : Linde, 2008. 703 s. ISBN 978-80-7201-711-9. Str. 166.

³³ Srov. použití pojmu „Zadavatel“ bez přívlastku v § 22 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách.

2.4.1. Pokus o zadání v jiném druhu zadávacího řízení

Prvním předpokladem k možnosti přistoupit k jednacímú řízení s uveřejněním je pokus o zadání veřejné zakázky v otevřeném řízení, užším řízení, zjednodušeném podlimitním řízení nebo soutěžním dialogu. Veřejná směrnice obsahující v čl. 30 podmínky, ze kterých vychází § 22 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, výslovně jmenuje otevřené řízení, omezené řízení a soutěžní dialog. Pojem omezené řízení se překrývá s pojmem užší řízení podle českého práva.³⁴

Navíc je tedy v české úpravě zjednodušené podlimitní řízení. Z čl. 7 a 8 veřejné směrnice, resp. čl. 16 sektorové směrnice a čl. 8 směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti ovšem vyplývá, že na tzv. podlimitní zakázky podle § 12 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách se zadávací směrnice vůbec nevztahují. Se zadávacími směrnicemi souladné prahové hodnoty jsou stanoveny v nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu.

Může být tedy uzavřeno, že v této podmínce je česká právní úprava s evropskou bezrozporná.

2.4.2. Podání pouze neúplných nebo nepřijatelných nabídek

Druhou podmínkou je, že nabídky podané v předchozím pokusu o zadání veřejné zakázky byly všechny vyřazeny z důvodů jmenovaných v zákoně, a zadávací řízení tak muselo být zrušeno.³⁵ Těmito důvody se rozumí, že všechny podané nabídky byly neúplné nebo nepřijatelné. Vzhledem ke spojce nebo, ale i logickému výkladu daného ustanovení, nelze vyloučit ani případy, kdy některé podané nabídky

---

³⁴ Srov. čl. 1 odst. 11 písm. b) veřejné směrnice s § 28 zákona o veřejných zakázkách.

³⁵ Rozhodnutí Úřadu č. j. S405/2006-22682/2007/550-OŠ.

byly neúplné a zbylé nepřijatelné. Výklad potvrzuje i metodika zadávání veřejných zakázek Ministerstva pro místní rozvoj.³⁶

Pojmy neúplná nabídka a nepřijatelná nabídka § 22 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách dále definuje. Neúplná nabídka je nabídka, která nevyhoví kontrole úplnosti podle § 71 odst. 9 zákona; buď tedy není zpracována v zadavatelem požadovaném jazyce, nebo není řádně podepsána osobou k tomu jménem uchazeče či za uchazeče oprávněnou. Zadavatelé by měli věnovat pozornost zúžení pojmu neúplná nabídka, ke kterému došlo v důsledku novelizace provedené zákonem č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Pojem nyní již nezahrnuje nabídky neobsahující všechny součásti vyžadované zákonem nebo zadavatelem.

Evropská právní úprava používá poněkud odlišnou terminologii, když v čl. 30 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice rozlišuje nabídky podané v rozporu s pravidly a nabídky nepřijatelné podle vnitrostátních předpisů. Není úplně zřejmé, co je míněno nabídkou v rozporu s pravidly. Výklad Soudního dvora tohoto pojmu také není k dispozici. Ani srovnání s anglickou a německou jazykovou verzí, které obsahují spojení „irregular tenders“, resp. „keine ordnungsgemäßen Angebote“, nedává zřejmou odpověď, jestli se má nabídkou v rozporu s pravidly rozumět nabídka obsahem odporující právním předpisům, čemuž by spíše svědčil pojem anglický, nebo nabídka, která není řádná, v souladu s pojmem německým. Výklad podle německé jazykové verze je možné považovat za obdobný nabídce neúplné podle zákona o veřejných zakázkách. Tomuto druhému výkladu svědčí i výkladové stanovisko Komise Evropských společenství³⁷ k původnímu legislativnímu návrhu veřejné směrnice, které říká,³⁸ že ustanovení současného čl. 30 odst. 1 písm. a)

---

³⁶ ODBOR VEŘEJNÉHO INVESTOVÁNÍ MINISTERSTVA PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČESKÉ REPUBLIKY. *Metodika zadávání veřejných zakázek : právní stav k 15. 7. 2012*. Verze 2012/2. Praha : MMR ČR Odbor veřejného investování, 2012. 334 s. Str. 231.

³⁷ Dnes Evropská komise.

³⁸ COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES. *COM(2000) 275 final/2 : Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the coordination of procedures for the award of public supply contracts, public service contracts and public work contracts*. Brussels : Commission of the European Communities, 2000. 201 p. Str. 25.

veřejné směrnice je obsahově shodné s mimo jiné čl. 7 odst. 2 písm. a) Směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce. Ve zmíněném článku českého znění směrnice 93/37/EHS se operuje s pojmem „řádný“. V tomto odstavci provedeném výkladu lze nalézt podporu i v odborné literatuře.³⁹ Nechtě je tedy uzavřeno, že podmínka neúplných nabídek je s evropským právem souladná.

Nabídky nepřijatelné definuje taxativním výčtem⁴⁰ přímo § 22 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách. Patří sem dle § 22 odst. 1 písm. a) zákona nabídky nevhodné, které nesplňují požadavek zadavatele na předmět veřejné zakázky. Jak potvrzuje komentářová literatura,⁴¹ především se jedná o situace, kdy zadavatel poptává např. službu a uchazeč nabízí stavební práce. Dále sem patří též situace, kdy konkrétní předmět nabídnutý dodavatelem se odlišuje od konkrétního předmětu poptávaného zadavatelem.⁴² Příkladem budiž dodavatelem nabídnuté podtunelování řeky, když zadavatel poptává její přemostění.

Z pohledu veřejné směrnice je nutné zjišťovat, jestli podmínky nepřijatelnosti podle národního předpisu splňují, že nejsou v rozporu s čl. 4, 24, 25, 27 a kapitolou VII směrnice.⁴³ Článek 4 vylučuje odmítnat uchazeče pouze na základě nevyhovující právní formy. To na nepřijatelnost pro rozpor v předmětu zakázky nemá vliv. Článek 24 upravuje možnosti podávání variant nabídek, klíčový je zákaz k odmítnání variant nabídek pouze proto, že směřují zakázku spíše směrem k zakázce na služby místo k zakázce na dodávky, nebo spíše k zakázce na dodávky místo k zakázce na služby. Odpovídající pravidlo je transponováno v § 70 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách. Eurokonformní výklad § 22 odst. 1 písm. a) zákona tedy musí být takový, že v případě možností variant nabídek je možná změna řešení veřejné zakázky

---

³⁹ Dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 554 provádí obdobný výklad shodně použitého pojmu „irregular tender“ v kontextu anglického práva.

⁴⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 97 nebo č. 20 na str. 168.

⁴¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 168.

⁴² KRUTÁKOVÁ, Lenka a KRUTÁK, Tomáš. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a příklady : právní stav k 1.1.2007*. 1. vydání. Olomouc : ANAG, 2007. 479 s. ISBN 978-80-7263-376-0. Str. 98; nebo také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 167.

⁴³ Čl. 30 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice.

taková, že je charakter zakázky změněn z dodávek na služby nebo naopak. Uvedenou změnou tedy nebude založena nepřijatelnost nabídky. V čl. 25 veřejné směrnice je umožněno vyžadovat od uchazečů specifikaci poměru subdodavatelského plnění a poskytovatele subdodávek, opět tím není ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) nijak ovlivněno. Další pro § 22 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách nedůležitý článek směrnice je čl. 27, který řeší možnost uložit uchazečům povinnost uvést, jak berou v úvahu povinnosti týkající se ochrany zaměstnanců a pracovních podmínek v místě, kde mají být provedeny práce nebo poskytnuta služba. Kapitola VII zadávací směrnice upravuje řízení o zadání zakázky ve fázích posuzování kvalifikace uchazečů a hodnocení nabídek, § 22 odst. 1 písm. a) zákona s ní v rozporu není.

Považovat za nepřijatelné nabídky, které nesplňují požadavky zadavatele na předmět veřejné zakázky, není při zohlednění speciální úpravy pro varianty nabídky v rozporu s evropským právem.

Druhou kategorií nepřijatelných nabídek jsou podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o veřejných zakázkách nabídky, které nesplnily zadávací podmínky z hlediska jiných požadavků zadavatele než na předmět veřejné zakázky. Zadávacími podmínkami se dle § 17 písm. l) zákona rozumí „veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky“. Jedná se tedy jak o požadavky na zpracování nabídky, tak i o zadavatelem vymíněné požadavky na způsob a podmínky plnění veřejné zakázky.⁴⁴ Vzhledem k výše uvedené novele § 71 odst. 9 zákona se lze domnívat, že mezi nepřijatelné nabídky podle tohoto písmene patří i takové nabídky, které neobsahují některé dokumenty nebo doklady zadavatelem vyžadované.

Nesplnění zadávacích podmínek je potřeba posuzovat materiálně. Tomu svědčí názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 69/2010-175, který zpochybnil nulové ocenění dílčí položky veřejné zakázky,

---

⁴⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 169.

kteřá byla zároveň dílčím hodnotícím kritériem, jako splnění požadavku zadavatele na uvedení ceny této položky. Vzhledem k uvedenému přístupu je třeba odmítnout názor Úřadu vyslovený v rozhodnutí⁴⁵ č. j. ÚOHS-S4/2009/VZ-1997/2009/520/EMa, který čistě formalisticky přijal obdobné uvedení ceny 1 Kč za roční pozáruční servis zdravotnického zařízení jako splnění zadávacích podmínek, když ocenění pozáručního servisu bylo částí dílčího hodnotícího kritéria veřejné zakázky. Ostatně nulové oceňování části veřejné zakázky, jemuž je zcela nereálná cena jedné koruny obdobná, vyloučil i předseda Úřadu v rozhodnutí⁴⁶ č. j. ÚOHS-R44/2009/VZ-16496/2009/310/JHr.

Z dostupné rozhodovací praxe⁴⁷ i odborné literatury⁴⁸ je zřejmý příklad rozporu se zadávacími podmínkami spočívající v oproti zadávací dokumentaci odlišných smluvních podmínkách veřejné zakázky navržených v nabídce uchazeče. Samozřejmě za toho předpokladu, že změny smluvních podmínek zadavatel neumožňuje. Je na místě uvést, že zákon podle § 22 odst. 1 písm. e) rozumí nepřijatelnými i nabídky obsahující upravené podmínky plnění v rozporu s požadavky plnění. Vzhledem ke zde rozebíranému obecnému odchýlování se od zadávacích podmínek je klasifikace podle písm. e) poněkud nadbytečná. S přihlédnutím k cíli zadávacího řízení získat pro zadavatele nejvýhodnější možnou nabídku je na místě souhlasit i s dalším příkladem nepřijatelnosti, kterým je překročení maximální možné ceny zadavatelem vyžadované.⁴⁹

I tato kategorie nepřijatelných nabídek podle zákona o veřejných zakázkách není nijak rozporná s požadavky čl. 30 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice. Naopak je

---

⁴⁵ Výňatek rozhodnutí se nachází též v PODEŠVA, Vilém, SEMÉNKOVÁ, Dita, SOMMER, Lukáš a STRELIČKA, Jan. *Přehled judikatury ve věcech veřejných zakázek*. 1. vydání. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2011. 211 s. ISBN 978-80-7357-693-6. Str. 42 – 43.

⁴⁶ Výňatek rozhodnutí se nachází též v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 45 na str. 40 – 42.

⁴⁷ Rozhodnutí Úřadu č. j. S128/2007/VZ-11765/2007/530/BM.

⁴⁸ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 169; dále také KRUTÁKOVÁ, Lenka a KRUTÁK, Tomáš. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a příklady : právní stav k 1.1.2007*. 1. vydání. Olomouc : ANAG, 2007. 479 s. ISBN 978-80-7263-376-0. Str. 98.

⁴⁹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 97; zákonnost podmínky maximální nabídkové ceny je potvrzena i rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S260/2009-2873/2010/530/JVa.

v kontextu směrnice třeba zdůraznit, že nepřijatelnou je i taková nabídka, která nesplní požadavek zadavatele na uvedení informací o subdodavatelích a subdodávkách.⁵⁰

Třetí podmnožinou nepřijatelných nabídek jsou nabídky uchazečů, kteří neprokázali splnění kvalifikace. Splnění kvalifikace je rozsáhlá problematika mimo možnosti tohoto textu. V zákoně o veřejných zakázkách je upravena v hlavě páté. Zjednodušeně lze říci, že kvalifikací se rozumí především osobní, profesní a technická způsobilost uchazeče k plnění dané veřejné zakázky. K posuzování kvalifikace po podání nabídek dochází nejen u otevřeného řízení, jak tvrdí některá komentářová literatura,⁵¹ ale i u zjednodušeného řízení podlimitního.⁵² Kapitola VII veřejné směrnice obsahuje též úpravu kvalifikačních kritérií uchazečů o veřejnou zakázku a možnost jejich vyloučení při nesplnění těchto kritérií. Bylo by samostatným tématem posoudit, jestli česká právní úprava kvalifikace odpovídá úpravě zadávacích směrnic. Tato práce se pouze omezuje na konstatování, že nepřijatelnost nabídek pro nesplnění kvalifikačních předpokladů příslušnými uchazeči není v rozporu s principy kapitoly VII veřejné směrnice.

Další kategorií nepřijatelnosti jsou nabídky v rozporu s platnými právními předpisy podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o veřejných zakázkách. Platnými právními předpisy se rozumí⁵³ předpisy českého práva, práva evropského, ale dle čl. 10 Ústavy ČR⁵⁴ i některé předpisy práva mezinárodního. Nelze sem počítat opatření obecné povahy, jak vyjádřil v souladu s § 171 správního řádu⁵⁵ předseda Úřadu ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-R276/2011/VZ-6686/2012/310/JRa. Ač zákon o veřejných zakázkách zajisté mezi právní předpisy podle rozebíraného ustanovení patří, nelze pod něj subsumovat takové rozpory se zákonem, na které dopadá některá jiná podmínka nepřijatelnosti, případně neúplnosti.⁵⁶ Jako typický příklad nabídky

---

⁵⁰ Čl. 25 veřejné směrnice ve spojení s § 44 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách.

⁵¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 97.

⁵² Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 165, 259.

⁵³ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 98.

⁵⁴ Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁶ Takový závěr vyplývá i z rozhodnutí Úřadu č. j. S154/2007/VZ-13454/2007/520-KV.

rozporné s právními předpisy budiž uvedena nabídka, která svou cenou není schopná pokrýt ani zjevné mzdové náklady odpovídající minimální zákonné mzdě.⁵⁷

Optikou veřejné směrnice není na kategorii podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona nic nevhodného, pouze je nutné směrnicí přizpůsobit její výklad. Pokud by totiž české právní předpisy stanovovaly požadavek, aby určité služby poskytovaly buď pouze fyzické, nebo pouze právnické osoby, nesměly by být odmítány jako rozporné s právními předpisy nabídky těch uchazečů z jiných členských států, které by takový požadavek nesplňovaly.⁵⁸ Obdobný výklad platí též v kontextu právní formy skupin hospodářských subjektů podle čl. 4 odst. 2 veřejné směrnice.⁵⁹

Předposlední prvek výčtu definujícího nepřijatelné nabídky je v § 22 odst. 1 písm. e) zákona o veřejných zakázkách. Je složený z nabídek, které obsahují upravené podmínky plnění v rozporu s požadavky zadavatele a z nabídek obsahujících neodůvodněnou mimořádně nízkou nabídkovou cenu. K upraveným podmínkám plnění platí zde uvedené závěry k nabídkám nesplnivším zadávací podmínky podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona. Jak již je shora řečeno, opakování této kategorie je v zákoně o veřejných zakázkách poněkud nadbytečné.⁶⁰ Co se týče neodůvodněné mimořádně nízké nabídkové ceny v nabídce, problematika je mimo zaměření této práce; blíže je upravena v § 77 zákona. Zde je na místě uvést, že mimořádně nízká nabídková cena se musí vztahovat k předmětu plnění dané veřejné zakázky;⁶¹ zadavatel, resp. hodnotící komise musí tedy vycházet z obvyklé předpokládatelné ceny daného plnění, případným vodítkem může být též například minimální mzda již rozebíraná výše. Za neodůvodněnou mimořádně nízkou nabídkovou cenu se má cena, která nebyla hodnověrně opodstatněně odůvodněna přímo v nabídce, případně též po výzvě podle § 77 odst. 1 zákona. Dalším důvodem

---

⁵⁷ Viz rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S163/2009/VZ-14252/2009/530/SWa.

⁵⁸ Čl. 4 odst. 1 první pododstavec veřejné směrnice.

⁵⁹ Riziko rozporu českého právního řádu s evropským v této oblasti ale hrozí nejspíše v případě nevhodných legislativních úprav posuzování kvalifikace podle zákona o veřejných zakázkách. Pak by zde uvedené závěry platily spíše pro § 22 odst. 1 písm. c) zákona o veřejných zakázkách.

⁶⁰ Shodně též na str. 170 dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20.

⁶¹ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R276/2011/VZ-6686/2012/310/JRa.

pro danou klasifikaci mimořádně nízké nabídkové ceny je, že se uchazeč nedostavil k vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny.⁶²

Mimořádně nízká nabídková cena je ve veřejné směrnici řešena v čl. 55. Úprava tam obsažená je *de facto* skoro přesně přepsána do § 77 zákona o veřejných zakázkách. Česká právní úprava proto tedy nevykazuje v porovnání s evropskou odlišnosti, které by mohly vést k problémům z pohledu evropského práva.

Poslední skupina nabídek klasifikovatelných jako nepřijatelné jsou nabídky takové, které byly podány opožděně, tedy po lhůtě pro podání nabídek. Vzhledem k formalizaci procesu zadávání veřejných zakázek je zřejmé, že není na úvaze zadavatele, jestli ještě budou přijaty, nebo se jimi nebude zaobírat, neboť dle § 71 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách je stanoveno, že na nabídku podanou po uplynutí pro podání nabídek se pohlíží, jako by nebyla podána. Ve veřejné směrnici nelze nalézt nic, co by takový přístup vylučovalo, naopak je plně v souladu se zásadou transparentnosti a nediskriminace.⁶³

2.4.3. Absence podstatné změny zadávacích podmínek

Zákon v § 22 odst. 1 stanovuje podmínku pro možnost použití jednacímho řízení s uveřejněním v podobě zákazu podstatné změny zadávacích podmínek zadavatelem. Zadávací podmínky nového zadávacímho řízení využívajícího jednacímho řízení s uveřejněním se tedy nesmí podstatným způsobem lišit od zadávacích podmínek původního selhavšího otevřeného řízení, užšího řízení, zjednodušeného podlimitního řízení nebo soutěžního dialogu. Jinými slovy se v novém zadávacím řízení stále musí jednat o stejnou veřejnou zakázku.⁶⁴ Vystává ovšem problém správného výkladu pojmu „podstatné změny zadávacích podmínek“.

Dostupná komentářová literatura⁶⁵ se shoduje na názoru, že každou změnu zadávacích podmínek je potřeba posuzovat *ad hoc*. Tím ovšem nemůže být

---

⁶² Viz § 77 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách; názor potvrzuje na str. 98 dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 nebo na str. 170 dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20.

⁶³ Viz čl. 2 veřejné směrnice.

⁶⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 171 nebo č. 24 na str. 167.

⁶⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 171 nebo č. 22 na str. 96.

vyloučena snaha o jistý teoretický rámec dotčeného pojmu. Existuje konsensus⁶⁶ ohledně povolenosti změn zmírňujících podmínku, která v předchozím zadávacím řízení eliminovala plošně všechny podané nabídky jako nepřijatelné. Dále lze nalézt názor tvrdící, že nepodstatnost změny je dána zachováním stejného nebo obdobného okruhu uchazečů.⁶⁷ Zatímco předcházející poznatky jsou těžko napadnutelné, poslední názor není možné přijmout bezpodmínečně. Ohledně pojmu podstatné změny zadávacích podmínek je totiž možné zohlednit i názory na podmínky použití jednacního řízení bez uveřejnění,⁶⁸ poněvadž ty v § 23 odst. 2 a odst. 11 zákona její totožný zákaz také obsahují. Zde se ale názory shodují,⁶⁹ že za podstatnou změnu je potřeba považovat takovou změnu, která vede k jakkoli odlišnému okruhu potenciálních dodavatelů zakázky. Pod potenciálními dodavateli se rozumí dodavatelé mající zájem na splnění veřejné zakázky,⁷⁰ resp. dodavatelé způsobí předmět veřejné zakázky splnit.⁷¹

Určité další limity nepodstatnosti změny zadávacích podmínek stanovil Úřad ve své rozhodovací praxi. V rozhodnutí⁷² č. j. ÚOHS-S113/2009/VZ-6552/2009/540/KKo bylo Úřadem vysloveno, že není možné použít jednací řízení⁷³ tam, kde předchozí zadávací řízení bylo postaveno na míru jednomu uchazeči. Komplexní změny odstraňující tento zásadní nedostatek by byly změnami podstatnými.

Předseda Úřadu dále v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R83/2010/VZ-18677/2010/310/JHr uznal souhlasně s Úřadem za podstatné takové změny

---

⁶⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 171, č. 22 na str. 96 a 97 nebo č. 24 na str. 167.

⁶⁷ KRUTÁKOVÁ, Lenka a KRUTÁK, Tomáš. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a příklady : právní stav k 1.1.2007*. 1. vydání. Olomouc : ANAG, 2007. 479 s. ISBN 978-80-7263-376-0. Str. 98.

⁶⁸ Viz dále v textu.

⁶⁹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 108 nebo č. 36 na str. 244, ale právě i dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 104 nebo tam odkazující VRŠECKÝ, Radek. Nezákonné zadávání formou jednacního řízení bez uveřejnění. *Právní rádce*, 2011, č. 2, s. 34-41. ISSN 1210-4817. Str. 35.

⁷⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 104.

⁷¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 108.

⁷² Výňatek rozhodnutí se nachází též v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 45 na str. 39 – 40.

⁷³ Některá zde citovaná rozhodovací praxe se týká i jednacního řízení bez uveřejnění, protože vzhledem k § 23 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách není vyloučené použít na něj se vztahující závěry analogicky, viz též výše.

zadávacích podmínek, které oproti původnímu zadávacímu řízení znemožnily uchazečům měnit parametry nabídky v oblasti hodnotících kritérií, a to v kombinaci s rozšířením odstoupením nesankciovaných možností podstatného prodlení zadavatele s placením ceny díla.

V rozhodnutí⁷⁴ č. j. 2R 35/05 – Hr předseda Úřadu vyloučil možnost takových změn zadávacích podmínek, které by vedly k výraznému rozšíření okruhu uchazečů o veřejnou zakázku. Sporné⁷⁵ je rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. 2R 92/05 – Hr, kterým byla jako podstatná odmítnuta změna zadávacích podmínek vypouštějící požadavek na službu „2 telefonní čísla na 1 SIM kartě“, který se týkal pouhého jednoho procenta poptávaných karet, v případě zakázky na rozsáhlé poskytování mobilních telefonických služeb.⁷⁶ Vypuštěním tohoto požadavku byl rozšířen počet potenciálních uchazečů z jediného na více. Interpretace tohoto rozhodnutí je obtížná, protože požadavek na uvedenou službu se týkal pouze marginální části veřejné zakázky, zatímco zbytek zakázky byli způsobilí splnit i další dodavatelé.

Veřejná směrnice obsahuje zákaz podstatných změn „původních podmínek zakázky“, nikoliv zákaz změn zadávacích podmínek. To vede k domněnce, že český zákonodárce zúžil tuto podmínku o zákaz takových změn nabídek jednotlivých uchazečů, které by vedly k dojednání zakázky za podstatně odlišných smluvních podmínek proti původnímu zadávacímu řízení.⁷⁷

K této problematice se vyjádřil⁷⁸ i Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci C-84/03,⁷⁹ když odmítnul zákonné zmocnění ke změnám nabídkové ceny do 10% nabídkové ceny původní. Tím nepřímou ukazuje též na nedostatečnost transpozice

---

⁷⁴ Dotčené rozhodnutí se týká ekvivalentního ustanovení staršího zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 168.

⁷⁶ Rozhodnutí je opět ve vztahu k ekvivalentnímu ustanovení staršího zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁷ Dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31 na str. 288 potvrzuje tento názor slovy: „In this way, neither the purchaser nor the ‘preferred’ supplier would be able to benefit since they could not negotiate away the original terms.“

⁷⁸ V kontextu Směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce. Ta obsahovala podmínku zákazu podstatné změny zadávacích podmínek s veřejnou směrnicí totožnou, viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 38 na str. 25.

⁷⁹ Body 47 – 50 rozsudku.

veřejné směrnice do zákona o veřejných zakázkách, na kterou je upozorněno v předchozím odstavci.

Literatura k evropské úpravě poskytuje také určité další vodítko k výkladu pojmu „podstatná změna“,⁸⁰ když uvádí, že nejsou možné změny, které by proti původnímu zadávacímu řízení zúžily okruh potenciálních dodavatelů. Diskutovaný pojem rozebíral Soudní dvůr nejprve v jiném kontextu⁸¹ rozsudku ve věci C-454/06,⁸² načež na přístup tam přijatý navázal odkazem v rozsudku ve věci C-250/07⁸³ a uvedl, že za podstatnou změnu v kontextu použití jednacímho řízení je nutné považovat změnu podmínek, „[která by,] pokud by byla stanovena v původním zadávacím řízení, umožnila, aby nabídky podané v rámci zadávacímho řízení s předchozí výzvou k účasti v soutěži byly považovány za vhodné,⁸⁴ anebo by umožnila předložení nabídek jinými uchazeči než těmi, kteří se zúčastnili původního zadávacímho řízení.“⁸⁵ Soudní dvůr tedy vyloučil možnost změn, které by vedly k rozšíření okruhu potenciálních dodavatelů.⁸⁶

Může být uzavřeno, že s ohledem na zjištění shora je nutné vykládat pojem podstatné, resp. nepodstatné, změny zadávacímh podmínek následovně. Nepodstatná změna nesmí zasahovat do okruhu uchazečů tak, že by ho zužovala nebo vylučovala uchazeče dříve na stejném základě nevyloučené. Není možné ani rozšiřovat okruh potenciálních dodavatelů, tj. dodavatelů, kteří mají zájem a způsobilost splnit předmětnou veřejnou zakázku. Změny, které odstraňují podmínky vylučující plošně všechny uchazeče, tedy podmínky způsobující selhání předchozího zadávacímho řízení, jsou obecně vzato vhodné. V zájmu zachování nepodstatnosti změn ve smyslu zákona ovšem nesmí být nikdy zasahováno do hodnotícímh kritérií veřejné zakázky

---

⁸⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31 na str. 388.

⁸¹ Kontext podstatné změny podmínek smlouvy již zadané veřejné zakázky.

⁸² Body 34 – 37.

⁸³ Týkalo se obdobného použití tohoto pojmu ve směrnici 93/38/EHS.

⁸⁴ Vhodností nabídky se rozumí vhodnost např. podle čl. 31 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice a pro tuto kapitolu není zajímavá.

⁸⁵ Bod 52 rozsudku.

⁸⁶ Viz diskuze provedená výše.

způsobem, který znemožňuje dosažení ekonomicky nejvýhodnějšího řešení pro zadavatele zejména tím, že narušuje původní soutěž mezi uchazeči.

Dále nechť je učiněn závěr, že ve zde zkoumané oblasti se zákon o veřejných zakázkách nevhodným způsobem odchyluje od zadávacích směrnic, když rozšiřuje okruh situací, za kterých je možné použít jednací řízení s uveřejněním, o situace podstatných změn nabídek uchazečů. Obdobné rozšiřující změny jsou zakázány, jak také judikoval Soudní dvůr.⁸⁷

2.4.4. Zahájení jednacího řízení s uveřejněním bezodkladně po zrušení předchozího zadávacího řízení

Zde uvedená podmínka je v českém zákoně o veřejných zakázkách navíc proti podmínkám stanoveným veřejnou směrnicí. Vzhledem k tomu, že ztěžuje možnost použití jednacího řízení s uveřejněním, nelze jí v kontextu evropského práva nic vytknout.⁸⁸ Je zároveň jisté v zájmu transparentnosti zadávání veřejných zakázek, pokud jednací řízení s uveřejněním navazuje na předchozí neúspěšné zadávací řízení tak, že nemůže být pochyb o totožnosti zadávaných veřejných zakázek.

Odborná literatura⁸⁹ se občas snaží pojem „bezodkladně“ vyložit přesným počtem dnů nebo týdnů, které nesmí uběhnout. To zřejmě není v souladu s úmyslem zákonodárce, který záměrně stanovil neurčitý právní pojem. Vhodné je pojem vykládat *ad hoc* podle podmínek konkrétního zadávacího řízení. Zadavatel by měl zahájit jednací řízení s uveřejněním v takové lhůtě, aby mohl obhájit, že z objektivních důvodů nebylo možné s ním započít dříve.⁹⁰

---

⁸⁷ Rozsudek ve věci C-84/03, bod 48.

⁸⁸ Viz také judikatura Soudního dvora uvedená výše.

⁸⁹ Např. dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 231 nebo č. 22 na str. 96.

⁹⁰ Hlubší rozbor pojmu „bezodkladně“ poskytuje kapitola 3.1.4 této práce, na jejíž závěry se tímto odkazuje.

2.5. Jednací řízení s uveřejněním bez nutnosti předchozího pokusu o použití jiného druhu zadávacího řízení

Poslední kategorii předpokladů pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení s uveřejněním stanovuje § 22 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách. Jedná se o skupinu případů, kdy není potřeba pokusit se napřed o použití obvyklého druhu zadávacího řízení, ovšem je nutné splnit zákonem stanovené podmínky. Zákon v tomto odstavci mluví o zadavateli, ale vzhledem k volnému užití jednacího řízení s uveřejněním sektorovým zadavatelem se zde uvedené předpoklady vztahují opět především na zadavatele veřejné.⁹¹

2.5.1. Nesrovnatelné nabídkové ceny

První sem patřící možnost použít jednací řízení s uveřejněním stojí na předpokladu uvedeném v § 22 odst. 3 písm. a) zákona, který vyžaduje, aby vzhledem k povaze dodávek, služeb nebo stavebních prací nebo vzhledem k s nimi spojeným rizikům bylo možné důvodně předpokládat, že nabídkové ceny uchazečů budou navzájem nesrovnatelné. Navrch se přidává požadavek, aby za těchto okolností bylo jednací řízení s uveřejněním používáno pouze ve výjimečných případech.

Výjimečnost použití v souvislosti s požadavkem na transparentnost zadávání veřejných zakázek je možné interpretovat jako objektivní nemožnost zvolit jiný druh zadávacího řízení nebo jiné odůvodnění použití jednacího řízení s uveřejněním než diskutovaný důvod v § 22 odst. 3 písm. a) zákona. Úvodem se tedy nelze ztotožnit se stanoviskem vyskytujícím se v komentářové literatuře⁹² tvrdícím, že pokud se v daném případě překrývají podmínky pro použití soutěžního dialogu se zde uvedenou podmínkou pro použití jednacího řízení s uveřejněním, má zadavatel na výběr. Nemá-li totiž mít zadavatel možnost použít jednací řízení

---

⁹¹ Názor potvrzuje i dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 168.

⁹² Konkrétně dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 174.

s uveřejněním i podle jiného důvodu než důvodu v § 22 odst. 3 písm. a) zákona, musí se v souladu s výjimečností použití uchýlit k soutěžnímu dialogu.⁹³

Klíčová pro aplikaci zdejšího základu volby jednacního řízení s uveřejněním je interpretace důvodného předpokladu nesrovnatelnosti nabídkových cen uchazečů. Srovnání s předchozí právní úpravou podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ukazuje, že není možné pod ním rozumět nemožnost stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky,⁹⁴ ač ta s ním je spjatá. Nemožnost stanovení ceny předmětu zakázky předem totiž požadoval předchozí zákon a zákonodárce dikci ustanovení zjevně změnil.

Nesrovnatelnost nabídkových cen je založena především na dopředu nejednoznačně určitelném způsobu řešení daného předmětu⁹⁵ veřejné zakázky a s tím související nejednoznačnou cenovou strukturou celé zakázky. Nesrovnatelnost může být způsobena i nemožností stanovit optimální alokaci rizik plnění veřejné zakázky mezi zadavatelem a dodavatelem bez předchozího jednání s uchazeči. Je zřejmé, že pokud různé a přesto adekvátní způsoby řešení veřejné zakázky vedou k odlišným nesrovnatelným cenám, jen těžko může stanovovat zadavatel předem hodnotu zakázky. Nemožnost jejího stanovení je tedy důsledkem naplnění zákonem požadované podmínky, ale není s ní ekvivalentní.

Důvodnost předpokladu nesrovnatelnosti nabídkových cen znamená, že zadavatel je schopen předpoklad podložit a doložit⁹⁶ objektivními⁹⁷ skutečnostmi vztahujícími se k povaze dodávek, služeb či stavebních prací nebo k rizikům s nimi spojeným.

Rozhodovací praxe Úřadu nabízí některé konkrétní příklady vhodné aplikace zkoumaného ustanovení. Úřadem posvěcené je předpokládat nesrovnatelnost nabídkových cen v případě poptávání komplexního předmětu plnění, který ještě

---

⁹³ Podpůrné závěry obsahuje na str. 567 a 571 i dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12.

⁹⁴ Takový výklad podává i dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 99.

⁹⁵ Obdobně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 100, č. 20 na str. 174 nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S124/2009/VZ-14361/2009/520/JHl.

⁹⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 100.

⁹⁷ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 174.

v nedávné době před zadáváním veřejné zakázky obecně jako druh předmětu vůbec neexistoval a potenciální dodavatelé s ním mohou mít pouze minimální zkušenosti.⁹⁸ Dalším příkladem je poptávka komplexního řešení informačních systémů zadavatele, u které lze předpokládat rozličnou strukturu licencování softwaru systém tvořící, přičemž omezit způsob licencování softwaru v zadávacích podmínkách by pouze vedlo k omezení okruhu potenciálních dodavatelů a potlačení soutěže mezi nimi.⁹⁹ Poslední příklad se vztahuje sice k odlišně definované¹⁰⁰ podmínce zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ale je aplikovatelný i v současnosti.¹⁰¹ Jedná se o konzultační služby v oblasti úspor spotřeby elektrické energie,¹⁰² při kterých se poskytovatel služby zavazuje dosáhnout u zákazníka úspor a zákazník se zavazuje zaplatit určitou provizi. Před jednáním s uchazeči v takovém případě nemůže být zcela jasné, jakých úspor je možné dosáhnout, rovněž jako vědět, jaká cena bude té které výši úspor a způsobu jejich dosažení adekvátní. Nutno podotknout, že zjevně odlišná situace by nastala v případě vypsání veřejné zakázky na dosažení úspor ve spotřebě elektrické energie v konkrétní výši.

Veřejná směrnice obsahuje zkoumané pravidlo ve svém čl. 30 odst. 1 písm. b) s tou modifikací, že místo nesrovnalosti nabídkových cen uchazečů vyžaduje nemožnost stanovit předem celkovou cenu. To je podmínka prakticky totožná se shora rozebranou podmínkou obsaženou v zákoně č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách. Jak je výše blíže popsáno, podmínka podle zákona o veřejných zakázkách implikuje podmínku ve veřejné směrnici. Z pravidel formální logiky tedy plyne, že okruh možného použití jednacímho řízení s uveřejněním podle platné české právní úpravy je minimálně shodný s okruhem dle veřejné směrnice, pravděpodobně spíše užší. Transpozice je tedy korektní, nicméně v odborné literatuře obsažený výklad dotčené podmínky podle evropského práva je vhodné v zájmu eurokonformity

---

⁹⁸ Specificky se jednalo o pořízení územně analytických podkladů krátce po jejich zakotvení v českém právním řádu v rozhodnutí Úřadu č. j. S276/2008/VZ-22725/2008/540/PV potvrzeném rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R12/2009/VZ-8690/2009/310-JVa.

⁹⁹ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S124/2009/VZ-14361/2009/520/JHl.

¹⁰⁰ Viz výše.

¹⁰¹ Shodně dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 32 na str. 168.

¹⁰² Rozhodnutí Úřadu č. j. S391/2006-01920/2007/530-MČ.

respektovat i při limitaci výkladu podmínky obsažené v zákoně o veřejných zakázkách.

Jednací řízení s uveřejněním na základě § 22 odst. 3 písm. a) zákona dle takového výkladu není možné použít tam, kde sice např. s ohledem na předem neurčitelný rozsah podzemních vod při stavbě není předem možné určit celkový rozsah nutných prací a jejich cenu, ovšem je možné určit cenu za nějakou jednotku těchto prací.¹⁰³ S ohledem na výjimečnost použití jednacího řízení s uveřejněním podle analyzovaného ustanovení pak také není možné tamější důvody aplikovat pokaždé, kdy budoucí celková cena jednotlivých nabídek není dopředu jistá.¹⁰⁴

2.5.2. Veřejné zakázky na služby s obtížně určitelným předmětem

Druhá možnost použití jednacího řízení s uveřejněním veřejným zadavatelem bez předchozího pokusu o použití jiných druhů zadávacích řízení vyplývá z § 22 odst. 3 písm. b) zákona. Tam jsou jmenovány druhy služeb, ke kterým se ustanovení vztahuje,¹⁰⁵ výčet je ale pouze demonstrativní. Tedy jakákoliv zakázka na služby¹⁰⁶ je způsobilá k zadání v jednacím řízení s uveřejněním podle tohoto ustanovení, pokud splňuje jeho další předpoklad. Tím je slovy zákona nemožnost dostatečně přesně určit předmět veřejné zakázky předem tak, aby ji bylo možné zadat postupy stanovenými tímto zákonem pro otevřené řízení či užší řízení.

Co se týče podmínky nemožnosti dostatečně přesně určit předmět veřejné zakázky pro účely otevřeného nebo užšího řízení, musí se jednat o objektivní nemožnost.¹⁰⁷ Obtížná určitelnost předmětu plnění je spatřitelná zejména tam, kde se jedná o komplexní dlouhodobě poskytované služby, kde způsob realizace

---

¹⁰³ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31 na str. 428 – 429.

¹⁰⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 568. Týká se regulace návazné na veřejné směrnici předcházející evropskou úpravu, ta byla ovšem v tomto aspektu shodná, viz také shodné dílo na str. 570.

¹⁰⁵ Jedná se o služby finančního a intelektuálního charakteru. Typickým příkladem použití tohoto ustanovení je veřejná zakázka na dlouhodobé plošné právní poradenství, viz rozhodnutí Úřadu č. j. S238/2007-00276/2007/550-OŠ.

¹⁰⁶ K pojmu veřejná zakázka na služby viz § 10 zákona o veřejných zakázkách.

¹⁰⁷ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 100 nebo č. 20 na str. 175.

požadavků zadavatele není mezi uchazeči uniformní. Zákon poskytuje interpretační pravidlo, když říká, že předním (nikoliv však jediným) důvodem nemožnosti přesného stanovení předmětu veřejné zakázky je nemožnost stanovit již při zahájení otevřeného nebo užšího řízení hodnotící kritéria.¹⁰⁸

Ekvivalentní pravidlo k ustanovení § 22 odst. 3 písm. b) zákona je k nalezení v čl. 30 odst. 1 písm. c) veřejné směrnice. Neobsahuje nic, co by zakládalo pochybnost o důslednosti transpozice v českém právním řádu. Dokonce nemluví o veřejných zakázkách na služby, ale pouze o službách, a tak je možné se domnívat, že umožňuje použití jednacímho řízení s uveřejněním i u zakázek na dodávky nebo stavební práce, které zčásti spočívají v poskytnutí služeb.¹⁰⁹ Český zákon je zde tedy pravděpodobně přísnější než zadávací směrnice.

2.5.3. Veřejné zakázky na stavební práce ve výzkumu a vývoji

Poslední zadavatelem použitelný důvod pro přímé použití jednacímho řízení s uveřejněním se vyskytuje v § 22 odst. 3 písm. c) zákona o veřejných zakázkách. Základní předpoklady tohoto ustanovení jsou dva. Zakázka zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním musí být veřejnou zakázkou na stavební práce ve smyslu § 9 zákona. Dále se musí jednat o zakázku výhradně pro účely výzkumu a vývoje. Výzkum a vývoj pro potřeby zákona je s ohledem na poznámku pod čarou v § 18 odst. 1 písm. c) zákona definován v zákoně č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákoně o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

Zde dotčené zakázky musí být prováděny za účelem výzkumu a vývoje výhradně, provedené stavební práce tedy nesmí ani následně být použity k jiným

---

¹⁰⁸ Pojem hodnotících kritérií je upraven v § 78 zákona o veřejných zakázkách.

¹⁰⁹ Tuto domněnku obsahuje na str. 570 dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12. Soudní dvůr se k otázce zatím nevyjadřoval. Původní návrh veřejné směrnice pracoval s termínem veřejných zakázek na služby a ustanovení bylo shodné s předchozí směrnicí 92/50/EHS, výklad proto neposkytuje ani Komise Evropských společenství v návrhu veřejné směrnice (v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 38).

účelům, nezáleží při tom na poměru toho kterého užití.¹¹⁰ Provedením stavebních prací nesmí být dosažen zisk nebo úhrada nákladů spojených s výzkumem a vývojem. Jen těžko lze souhlasit s názorem,¹¹¹ že stavební práce, které jsou předmětem veřejné zakázky, nesmí sloužit k dosažení zisku obecně ze své povahy. Jeho přijetím by byl výklad zúžen natolik, že najít vhodný druh stavebních prací by bylo prakticky nemožné, protože pouze obtížně je možné si představit stavební práce, které není možné za určitých okolností použít k ziskovým účelům. Podpůrně může posloužit příklad stavebních prací sem spadajících, kterým by mohla být výstavba části zdi pro účely výzkumu nového složení malty. Výstavba zdi obecně ze své povahy dosahování zisku slouží, přesto je logické, aby zeď postavená jen za účelem otestování nového postupu spadala pod dané ustanovení.

Obsah § 22 odst. 3 písm. c) zákona je skoro shodný s obsahem čl. 30 odst. 1 písm. d) veřejné směrnice. Znovu by šla diskutovat z pohledu správnosti transpozice neproblematická vyšší přísnost české úpravy, která z možných účelů veřejné zakázky vypouští oproti veřejné směrnici testování.

Odlišnost lze ale nalézt v pojmosloví veřejné směrnice, které místo o dosažení zisku a úhradě nákladů hovoří o ziskovosti a krytí nákladů. Zatímco v českém právu stačí k naplnění výjimky znemožňující použití zkoumaného ustanovení pouze jednorázové dosažení zisku nebo pokrytí nákladů na výzkum a vývoj, v evropském musí dojít k dosažení ziskovosti nebo krytí nákladů trvalejšího rázu. Na první pohled tedy zákon o veřejných zakázkách zužuje možnost použití jednacích řízení s uveřejněním. Není ovšem zřejmé, jestli veřejná směrnice nemíří i na ziskovost, resp. schopnost pokrývat náklady, i na straně dodavatele. V kontextu jiného ustanovení týkajícího se použití jednacích řízení ve výzkumu a vývoji, které je podrobně rozebráno v kapitole 3.5.2 a které je v této otázce jasnější, se zdá být logický závěr, že ano. Český zákon takový výklad umožňuje jen těžko, jelikož pokud by vylučoval jednorázové dosažení kladného výnosu na straně dodavatele při plnění

---

¹¹⁰ Shodně dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 175.

¹¹¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 175.

veřejné zakázky, pouze obtížně by se našel uchazeč ochotný danou veřejnou zakázku plnit. Transpozice tedy vykazuje v nastíněném aspektu nedostatky.

3. Jednací řízení bez uveřejnění

V pořadí druhým druhem zadávacího řízení, u kterého jsou zkoumány podmínky pro jeho použití, je jednací řízení bez uveřejnění. Taxativní výčet těchto podmínek se nachází v § 23 zákona o veřejných zakázkách. Jednací řízení bez uveřejnění je způsobem zadání veřejné zakázky, který je principiálně nejbližší jednání mezi dvěma soukromými subjekty o uzavření smlouvy.¹¹² Tím, že se v něm neuveřejňuje oznámení nebo výzva o zahájení řízení, ale naopak se přímo oslovuje jeden nebo několik potenciálních dodavatelů,¹¹³ jedná se o nejméně transparentní způsob zadávání veřejných zakázek a jako takový by měl být používán pouze za výjimečných okolností.¹¹⁴

Právě na zadávání veřejných zakázek pomocí jednacího řízení bez uveřejnění se nejpřísněji aplikuje Soudním dvorem judikovaný restriktivní výklad podmínek pro aplikaci výjimek z použití řízení otevřeného nebo užšího. Spolu s tímto principem Soudní dvůr též opakovaně vyslovil, že doložení splnění podmínek pro použití jednacího řízení s uveřejněním leží na zadavateli,¹¹⁵ který by měl za tímto účelem obzvlášť nepodcenit dokumentaci průběhu zadávání veřejné zakázky.

Podmínky pro použití jednacího řízení s uveřejněním lze členit do několika okruhů. První se vztahuje k jeho užití tam, kde jiné druhy zadávacích řízení selhaly. Druhý k objektivní možnosti splnit veřejnou zakázku pouze jediným dodavatelem. Třetí k mimořádnosti a krajnosti situace předcházející zadání veřejné zakázky, čtvrtý k návaznosti na již dříve řádně soutěženou zakázku a poslední zbytkový sdružující zadávání veřejných zakázek za speciálních okolností.¹¹⁶ Jsou-li naplněny důvody pro aplikaci jednacího řízení bez uveřejnění, zadavatel není zpravidla zákonem

---

¹¹² Viz též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 243 nebo č. 67 na str. 102.

¹¹³ Viz § 26 odst. 3 zákona, blíže pak např. dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 103 nebo též č. 22 na str. 104.

¹¹⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 171.

¹¹⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 609 – 610. Dále rozhodnutí Soudního dvora tam uvedená.

¹¹⁶ Pořizování pro výzkum a vývoj nebo nákup na komoditních burzách.

vázán k jeho použití; naopak se může, jestliže je to objektivně možné, uchýlit i k jiným druhům zadávacího řízení.¹¹⁷

3.1. Jednací řízení bez uveřejnění jako náhrada za selhavší zadávací řízení

Stejně jako jednací řízení s uveřejněním může jednací řízení bez uveřejnění nastoupit tam, kde ze v zákoně kvalifikovaných¹¹⁸ důvodů selže pokus o zadání veřejné zakázky v jiném druhu zadávacího řízení. Takové selhání může nastat ve dvou různých úrovních. Buď se na trhu vůbec nenajde potenciální dodavatel ochotný se předcházejícího zadávacího řízení zúčastnit, nebo je jeho nabídka nevyhovující. Aby zadavatel mohl přistoupit k jednacímu řízení bez uveřejnění, musí naplnit i další podmínky stanovené v § 23 odst. 2 zákona¹¹⁹ nebo v § 23 odst. 11 zákona.

3.1.1. Žádní zájem projevíví dodavatelé

První z úrovní selhání předchozího zadávacího řízení spočívá podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona v nepodání žádné nabídky v předchozím otevřeném, užším nebo zjednodušeném podlimitním řízení, případně též v jednacím řízení s uveřejněním. To znamená, že ve lhůtě pro podání nabídek¹²⁰ není podána byt jediná nabídka jakékoli kvality.¹²¹ V souladu s § 23 odst. 1 písm. c) zákona má pro možnost zahájit jednací řízení bez uveřejnění zcela stejné účinky i nepodání žádných žádostí o účast v užším řízení nebo v jednacím řízení s uveřejněním. Rovněž je třeba uvažovat pouze žádosti o účast podané ve lhůtě pro podání žádostí o účast. Ekvivalentní ustanovení § 71 odst. 6 zákona sice v zákoně pro efekt zmeškání lhůty pro podání žádostí o účast není možné nalézt, ale obdobnost tohoto

---

¹¹⁷ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 172 nebo č. 22 na str. 105.

¹¹⁸ Uvedených v § 23 odst. 1 a 11 zákona o veřejných zakázkách.

¹¹⁹ Případně též je možné mluvit o podmínce oznamovací povinnosti veřejného zadavatele na žádost podle § 23 odst. 3 zákona.

¹²⁰ Na nabídky podané po této lhůtě se dle § 71 odst. 6 zákona pohlíží, jakoby nebyly podány.

¹²¹ Nesmí být podána ani nabídka nepřijatelná apod. Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 105 nebo č. 20 na str. 181.

efektu účinku zmeškání lhůty podle § 71 odst. 6 zákona lze dovodit mimo jiné i ze stejné povinnosti zadavatele zrušit zadávací řízení podle § 84 odst. 1 zákona.¹²²

V režimu zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti¹²³ může být po změně zákona novelou provedenou zákonem č. 258/2011 Sb.¹²⁴ selhavším druhem zadávacího řízení i soutěžní dialog. Není zřejmé, proč zadávací směrnice a v návaznosti též zákon tuto možnost nestanoví i pro ostatní veřejné zakázky. Pravděpodobný důvod lze spatřovat v tom, že v oblasti obrany nebo bezpečnosti je výskyt a selhání soutěžního dialogu vzhledem ke komplikovanosti vojenských zakázek pravděpodobnější.

Zde zkoumané podmínce odpovídající ustanovení obsahují zadávací směrnice v čl. 31 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. a) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 1 písm. a) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Ustanovení jsou s českou formulací prakticky totožná a na první pohled není v transpozici žádný problém.

Bližší zkoumání ovšem ukazuje, že na rozdíl od sektorové směrnice veřejná směrnice neumožňuje použít jednací řízení bez uveřejnění v reakci na selhání jednacího řízení s uveřejněním.¹²⁵ Podmínky podle § 23 odst. 1 zákona se ovšem vztahují na všechny zadavatele bez rozdílu. Rozšiřovat možnost použití jednacího řízení bez uveřejnění proti taxativnímu výčtu podmínek daných zadávacími směrnicemi je zakázáno.¹²⁶ Česká transpozice veřejné směrnice je tedy v tomto aspektu chybná.

3.1.2. Pouze nevhodné, případně nepřijatelné nebo neúplné nabídky v předchozím řízení

Konstrukce druhé úrovně selhání předchozího zadávacího řízení, která se nachází v § 23 odst. 1 písm. b) zákona, je velmi podobná koncepci použité

---

¹²² Názor potvrzuje i odborná literatura, konkrétně na str. 173 dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24.

¹²³ K pojmu blíže viz kapitola 2.1.2 práce.

¹²⁴ Jedná se o zákon transponující směrnici v oblasti obrany a bezpečnosti.

¹²⁵ Na rozdíl upozorňuje na str. 387 a 388 i dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31.

¹²⁶ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-84/03, bod 48.

pro jednací řízení s uveřejněním. Jednací řízení bez uveřejnění je tedy možné použít tam, kde v předchozím otevřeném, užším nebo zjednodušeném podlimitním řízení, případně též jednacím řízení s uveřejněním a v oblasti obrany nebo bezpečnosti též soutěžním dialogu byly podány pouze nabídky nevhodné podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona, na které je v ustanovení přímo odkazováno. Pro výklad pojmu nevhodná nabídka plně platí závěry uvedené v kapitole 2.4.2. Vzhledem k přímému odkazu pouze na nevhodné nabídky, je nutné *a contrario* dovozovat, že jiný důvod nepřijatelnosti nabídky než její nevhodnost není připuštěn. Dále zde také platí domněnka ohledně důvodu přidání soutěžního dialogu jako jednoho z možných druhů selhavších řízení v oblasti obrany nebo bezpečnosti uvedená v předchozí kapitole.

Je ovšem nutné si uvědomit, že v oblasti obrany nebo bezpečnosti panuje trochu jiná situace, protože díky zákonem č. 258/2011 Sb. přidanému § 23 odst. 11 zákona je zadavateli dovolené použít jednací řízení bez uveřejnění i tehdy, kdy v předchozím užším řízení, soutěžním dialogu nebo zjednodušeném podlimitním řízení¹²⁷ byly podány nejen nabídky nevhodné, ale i neúplné nebo nepřijatelné podle jiných atributů než atributu nevhodnosti podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. Dle důvodové zprávy¹²⁸ k zákonu č. 258/2011 Sb. se jedná o zavedení jednacímu řízení s uveřejněním zcela obdobných podmínek použití jednacího řízení bez uveřejnění pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti proto, že jednací řízení s uveřejněním lze v oblasti obrany nebo bezpečnosti použít volně. Je ale možné si povšimnout mírné odlišnosti v nahrazení bezodkladného zahájení jednacího řízení po zrušení předchozího zadávacího řízení jeho zahájením bezprostředním a v omezení okruhu uchazečů, s nimiž může být jednací řízení bez uveřejnění zahájeno.¹²⁹

---

¹²⁷ Tedy *a contrario* ne v jednacím řízení s uveřejněním.

¹²⁸ MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Důvodová zpráva k zákonu č. 258/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů*. Praha : Ministerstvo pro místní rozvoj, 2011.

¹²⁹ Blíže viz dále.

Podmínka pouze nevhodných nabídek se v zadávacích směrnících vyskytuje v čl. 31 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. a) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 1 písm. a) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Doslovné znění zadávacích směrnic je velmi obdobné zákonu o veřejných zakázkách, k posouzení správnosti transpozice je ale nutné nalézt správný výklad pojmu „(ne)vhodná nabídka“ v evropském právu. Odborná literatura¹³⁰ se bez bližšího zdůvodnění kloní k velmi širokému výkladu tohoto pojmu, skoro na pomezí české nabídky „nepřijatelné“. K dané otázce se naštěstí vyjadřoval i Soudní dvůr. V rozsudku ve věci C-250/07¹³¹ v bodě 50 uzavřel, že nevhodnou nabídkou je nejen nabídka, která se liší v předmětu zakázky od požadavku zadavatele, jak tvrdila Komise Evropských společenství, ale i nabídka, která nesplňuje požadavky zadavatele takovým způsobem, který znemožňuje splnit realizaci projektu kontrahovaného v zadávacím řízení. Je tedy vidět, že evropský výklad pojmu nevhodné nabídky je širší, než jeho definice provedená v zákoně o veřejných zakázkách, a tedy s ohledem na zúžení možnosti použití jednacím řízení bez uveřejnění v českém právu je v tomto aspektu transpozice provedena správně. Bohužel český zákonodárce dělá i v § 23 odst. 1 písm. b) zákona stejnou chybu jako v § 23 odst. 1 písm. a) zákona, když umožňuje použití jednacím řízení bez uveřejnění i veřejnému zadavateli po předchozím neúspěšném jednacím řízení s uveřejněním, a proto je transpozice částečně chybná.¹³²

Za účelem posouzení podmínky neúplných nebo nepřijatelných nabídek podle § 23 odst. 11 zákona je nutné se dívat do čl. 28 odst. 1 písm. b) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Ta situaci normuje obdobně¹³³ jako veřejná směrnice

---

¹³⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31 na str. 387.

¹³¹ Týká se starší, sektorovou směrnicí nahrazené, směrnice 93/38/EHS. Pojem „(ne)vhodné nabídky“ v ní byl použit ale zcela stejným způsobem jako v sektorové směrnicí, viz COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES. *COM(2000) 276 final/2 : Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy and transport sectors*. Brussels : Commission of the European Communities, 2000. 181 p. na str. 31.

¹³² Podrobněji viz předchozí kapitola.

¹³³ S jistými specifiky týkajícími se zejména bezpečnosti informací s ohledem na charakter zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti; tyto rozdíly nemají na zde uvedený závěr vliv.

podmínku použití jednacího řízení s uveřejněním ve svém čl. 30 odst. 1 písm. a). Česká úprava tedy může být v této části hodnocena jako souladná s úpravou evropskou s odkazem na závěry blíže rozepsané v kapitole 2.4.2, zejména na tam rozebrané zadávání veřejných zakázek, u nichž zadavatel připustil varianty nabídek.

3.1.3. Zákaz podstatných změn zadávacích podmínek

Podle § 23 odst. 2 a 11 zákona o veřejných zakázkách nesmí v novém pokusu o zadání veřejné zakázky být změněny zadávací podmínky podstatným způsobem. Zadávací směrnice relevantní podmínku obsahují v čl. 31 odst. 1 písm. a) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. a) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 1 písm. a) a písm. b) bod i) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Vzájemný vztah české a evropské úpravy včetně výkladu „(ne)podstatné změny“ zadávacích podmínek, resp. zakázky je zde zcela stejný jako v případě jednacího řízení s uveřejněním. Proto se zde práce omezuje pouze na odkaz na závěry vyvozené v kapitole 2.4.3, a to včetně výroku o chybné transpozici.

3.1.4. Bezodkladné nebo bezprostřední zahájení jednacího řízení bez uveřejnění

Zákon o veřejných zakázkách v § 23 odst. 2 vyjadřuje jako nutnou podmínku právem dovoleného použití jednacího řízení bez uveřejnění jeho bezodkladné zahájení po předchozím zadávacím řízení, na které navazuje a které bylo zrušeno z důvodů uvedených v § 23 odst. 1 zákona. Jedná se opět o podmínku bez chyby v transpozici stanovenou nad rámec zadávacích směrnic, ke které plně platí výklad v kapitole 2.4.4. Nelze se ztotožnit s názorem,¹³⁴ že je nutné jednací řízení bez uveřejnění zahájit ihned po zrušení předchozího řízení, resp. současně s ním. Není důvod, aby zadavatel nemohl mít objektivně nutnou lhůtu k přípravě jednacího řízení bez uveřejnění. Tím ostatně není nijak narušen gramatický výklad pojmu bezodkladně, neboť okamžitou intenzivní přípravou zahájení jednacího řízení se zadavatel nedopouští odkládání tohoto zahájení.

---

¹³⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 173.

Pro zakázky zadávané v režimu § 23 odst. 11 zákona však zákonodárce stanovil podmínku bezprostředního zahájení jednacích řízení bez uveřejnění. Není vůbec zřejmé, proč došlo ke změně terminologie v rámci jednoho paragrafu, zejména s přihlédnutím k důvodové zprávě¹³⁵ k zákonu č. 258/2011 Sb. tuto změnu provádějícímu, která tvrdí, že § 23 odst. 11 zákona má být obdobný k § 22 odst. 1 zákona. Tam se mluví o bezodkladnosti, viz též výše. Lhůta v § 23 odst. 11 zákona tedy dle zákonodárce nemá být ke lhůtě v § 23 odst. 2 zákona pravděpodobně odlišná, přesto bezprostřednost proti bezodkladnosti se zejména při vypořádávání se s rozdílem mezi těmito dvěma pojmy, které je vzhledem k systematičnosti jejich použití v zákoně nutné, zdá být silnější.¹³⁶ To znamená, že jednacích řízení bez uveřejnění je nutné zahájit prakticky okamžitě po zrušení předcházejícího zadávacího řízení. Je otázka, jak se k celému výkladovému problému postaví Úřad a soudy, protože zaujetí zde naznačeného striktního výkladu může mít velice nešťastný důsledek, a sice ten, že § 23 odst. 11 zákona bude použitelný jen zcela výjimečně. Zadavatelům je vhodné doporučit, aby přípravy zahájení jednacích řízení bez uveřejnění v případě jeho použití podle § 23 odst. 11 zákona provedli v zájmu jistoty legálnosti jejich postupu během procesu rušení selhávajícího druhu zadávacího řízení.

3.1.5. Zvláštní podmínky navíc v § 23 odst. 11 zákona

Zatímco podmínkou bezodkladného zahájení jednacích řízení bez uveřejnění výčet podmínek pro použití jednacích řízení podle § 23 odst. 1 až 3 zákona končí,¹³⁷ pokud zadavatel v oblasti obrany nebo bezpečnosti postupuje za aplikace § 23 odst. 11 zákona, musí být naplněny další dvě podmínky.

---

¹³⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 128.

¹³⁶ Viz také HAVRÁNEK, Bohuslav a kol. *Slovník spisovného jazyka českého* [online]. [citován dne 7. října 2012]. Dostupný z [www: http://ssjc.ujc.cas.cz/search.php?db=ssjc](http://ssjc.ujc.cas.cz/search.php?db=ssjc). Slovník spisovného jazyka českého uvádí, že „bezprostředně“ je synonymem k „ihned“ a „bezprostředně po něčem“ rovná se „hned po něčem“. Nutno říci, že „ihned“ je uvedeno jako synonymum i ke slovu „bezodkladně“, nicméně pro něj je na rozdíl od „bezprostředně“ možné použít výklad vedoucí k závěru, že se zadavatel nedopouští odkladu. Pro rozdíl mezi pojmy přistupují i argumenty systematického výkladu, pokud je srovnáno použití obou pojmů v zákoně.

¹³⁷ S lehkým opominutím podmínky oznamovací povinnosti Evropské komisi na žádost.

První z nich je, že zadavatel osloví pouze a zároveň všechny dodavatele takové, jejichž nabídka podaná ve lhůtě pro podání nabídek v předcházejícím řízení splnila požadavek § 69 odst. 5 zákona¹³⁸ a kteří splňují kvalifikaci. Z dikce českého zákona není úplně zřejmé, jestli zadavatel skutečně nesmí výzvu k jednání zaslat i dalšímu uchazeči. Jelikož výklad musí být eurokonformní a toto pravidlo je v čl. 28 odst. 1 písm. b) bod ii) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti zjevně stanoveno, nemůže být o tomto zakazu pochyb.

Druhá podmínka vyplývá z podmínky první. Její požadavek je, aby v předcházejícím neúspěšném pokusu o zadání veřejné zakázky byl aspoň jeden uchazeč podavší nabídku v souladu s § 69 odst. 5 zákona a splnivší kvalifikaci.

Směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti v čl. 28 odst. 1 písm. b) bod ii) jednak od oslovených uchazečů požaduje splnění kvalifikace,¹³⁹ jednak vyžaduje, aby takoví uchazeči splňovali formální požadavky zadávacího řízení. Pod formálními požadavky zadávacího řízení lze dle odborné literatury¹⁴⁰ rozumět procedurální pravidla. Těmi jsou bezesporu podání nabídky včas a v řádné podací formě, jak to vyžaduje zákon. Je tedy vhodné uzavřít, že transpozice nevykazuje nedostatky.

3.2. Objektivní vázanost zakázky na jediného dodavatele

Druhý postulovaný okruh zakázek, které mohou být zadány pomocí jednacích řízení bez uveřejnění, tvoří veřejné zakázky, které z objektivních důvodů mohou být splněny pouze jediným dodavatelem. Není tedy potřeba, aby byl učiněn pokus o zadání zakázky v jiném druhu zadávacího řízení. Patří sem použití jednacích řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona, tj. vázanost

---

¹³⁸ Tzn. požadavek na řádnou obálku nabídky podávané písemně, resp. požadavek na formální náležitosti nabídky podávané elektronicky.

¹³⁹ Konkrétně tak činí odkazem na splnění kritérií v čl. 39 až 46. Není v kapacitě této práce posuzovat, jak moc je česká úprava splnění kvalifikace v souladu s těmito články.

¹⁴⁰ EUROPEAN COMMISSION. *PUBLIC PROCUREMENT IN THE EUROPEAN UNION : GUIDE TO THE COMMUNITY RULES ON PUBLIC WORKS CONTRACTS OTHER THAN IN THE WATER, ENERGY, TRANSPORT AND TELECOMMUNICATIONS SECTORS : DIRECTIVE 93/37/EEC*. Luxembourg : Office for Official Publications of the European Communities, 1997. 93 p. ISBN 978-92-82-80495-7. Str. 25. Týká se směrnice 93/37/EHS, leč pojmu stejného a užitého v poměru ke směrnici v oblasti a bezpečnosti obdobně.

zakázky na určitého dodavatele z důvodu technické nebo umělecké výjimečnosti nebo ochrany jeho výlučného práva, a podle § 23 odst. 5 písm. b) zákona, tj. dodatečné nebo náhradní dodávky tam, kde by změna dodavatele způsobovala nepřiměřené technické obtíže. Druhá jmenovaná skupina zakázek částečně spadá i do okruhu zakázek navazujících na předchozí uzavřené zadávací řízení.

3.2.1. Technické či umělecké důvody, ochrana práv a důvody podle zvláštního právního předpisu

V § 23 odst. 4 písm. a) zákon pamatuje na případy, kdy z taxativně vyčtených důvodů může určité plnění poskytnout pouze určitý dodavatel, vzhledem k formulaci používající jednotné číslo a účelu ustanovení je myšlen určitý dodavatel jediný. Ze zákona není zřejmé, na jakém trhu se má tento jediný dodavatel vyskytovat. V souvislosti s tím, že jedním ze základních účelů zákona o veřejných zakázkách je šetření veřejných prostředků, je na místě odmítnout přístup, kdy je za relevantní teritoriální trh považován celý svět.¹⁴¹ Zejména v případě zakázek menšího rozsahu¹⁴² by mohlo dojít k situaci, kdy na rešerši dodavatelů v celém světě zadavatel vynaloží finanční částky blízké se hodnotě celé veřejné zakázky. Jelikož oblast veřejných zakázek spadá mezi harmonizované a jednotný vnitřní trh chrání sféru ekonomiky v rámci Evropské unie, je zajisté nutné zkoumat vždy trh evropsko-unijní. Rovněž trh pokrytý Dohodou o veřejných zakázkách,¹⁴³ jejíž je Evropská unie smluvní stranou, by měl být zpravidla zahrnut.¹⁴⁴

Lepší než definovat nutně zkoumaný trh kazuisticky přesným teritoriálním vymezením je najít nějaký teoretický koncept, jehož naplněním dojde ke splnění zákonných podmínek. Zadavatel by tak měl zkoumat relevantní trh způsobem, aby měl jistotu, že je schopen doložit a prokázat¹⁴⁵ objektivní nemožnost

---

¹⁴¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 174.

¹⁴² Nejsou myšleny zakázky malého rozsahu ve smyslu zákona.

¹⁴³ Government Procurement Agreement.

¹⁴⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 105 a č. 12 na str. 612. Jedná se o přístup v souladu s § 6 odst. 2 zákona.

¹⁴⁵ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S304/2011/VZ-17211/2011/520/EMa a č. j. VZ/S114/05-152/3439/05-KV. V druhém citovaném rozhodnutí je vyjádřeno, že k důkazu nestačí oslovit několik

předpokládat existenci i jiného dodavatele schopného zadavateli požadované plnění nabídnout.¹⁴⁶ Vhodný návod k nalezení a vymezení relevantního trhu, na kterém by měli být dodavatelé hledáni, poskytuje analogicky zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.¹⁴⁷ Plnění zakázky jinými dodavateli musí být skutečně objektivně nemožné. Plněním jinými dodavateli nesmí dojít k pouhému uvalení ekonomických nebo časových obtíží na zadavatele.¹⁴⁸

Dále musí být řečeno, že nemožnost nalezení jiného vhodného dodavatele by se měla vztahovat k celé veřejné zakázce;¹⁴⁹ nutno dodat, že za předpokladu, že je rozdělení zakázky objektivně uskutečnitelné bez zbytečných dodatečných nákladů. Pokud by rozdělení veřejné zakázky na část splnitelnou jediným dodavatelem a část splnitelnou více dodavateli vedlo k zákonem zakázanému snížení hodnot vzniknuvších zakázek pod zákonné finanční limity, nic nebrání zadavateli, aby postupoval zákonnými procesy vztahujícími se na veřejnou zakázku o původní hodnotě, a tak zabránil porušování zákona.¹⁵⁰

Rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 72/2010-138 z poslední doby rozšířil omezení použití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona pouze na ty případy, kdy zadávaná zakázka je samostatnou zakázkou nenavazující na zakázku předchozí. Bohužel tak činí bez bližšího zdůvodnění, a ač Soudním dvorem judikovaný nutný restriktivní výklad podmínek použití jednacího řízení s uveřejněním hovoří ve prospěch přístupu zaujatého Krajským soudem v Brně,¹⁵¹ lze polemizovat, že dochází k protiústavnímu stanovení

---

potenciálních dodavatelů s dotazem, jestli by měli zájem plnit uvedenou zakázku. Rozhodnutí se sice týká zákona č. 40/2004 Sb., ten ale obsahoval důvod pro použití jednacího řízení bez uveřejnění důvodu podle § 23 odst. 4 písm. a) obdobný.

¹⁴⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 105 a č. 12 na str. 612.

¹⁴⁷ VRŠECKÝ, Radek. Nezákoně zadávání formou jednacího řízení bez uveřejnění. *Právní rádce*, 2011, č. 2, s. 34-41. ISSN 1210-4817. Str. 36.

¹⁴⁸ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S304/2011/VZ-17211/2011/520/EMa a č. j. S180/2012/VZ-14446/2012/520/JOn. Rovněž fakt, že předmětem plnění je rekonstrukce kulturní památky, není postačujícím důkazem technických důvodů, jak vyjadřuje rozhodnutí Úřadu č. j. S114/2007-12859/2007/530/LB.

¹⁴⁹ Viz také závěry Úřadu prezentované na str. 37 v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 147.

¹⁵⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 147 na str. 37.

¹⁵¹ Zákon nehovoří v případě § 23 odst. 4 písm. a) o návaznosti na jiné zadávací řízení nebo smlouvu na rozdíl třeba od svého § 23 odst. 5 písm. b).

povinností jinak než na základě zákona, a to dokonce jinak než pramenem práva. Navíc ve věci C-385/02 Soudní dvůr judikoval, „že italské orgány musí prokázat, že z technických důvodů bylo nezbytné zadat dotčené zakázky zhotoviteli, s nímž byla uzavřena původní smlouva“ a že „zajištění návaznosti prací týkajících se složitých projektů a směřujících k zabezpečení oblasti před povodněmi je jisté technický důvod, jemuž je třeba přiznat důležitost.“¹⁵² Soudní dvůr tedy možnost návaznosti zakázky zadávané podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona na předchozí veřejnou zakázku *a priori* nevyklučuje. Nicméně Úřad již začal na uvedený názor Krajského soudu v Brně odkazovat.¹⁵³ Bude zajímavé sledovat, jak se vyvine judikatura v této oblasti dále, zejména vzhledem k faktu, že předmětný rozsudek je k datu psaní této práce napaden kasační stížností.¹⁵⁴

Konkrétní důvody obsažené v taxativním výčtu důvodů k použití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) obsahují na prvním místě důvody technické. Sem patří případy, kdy by poptávané plnění jiných dodavatelů než osloveného bylo neslučitelné s technickými řešeními, která jsou zadavateli již k dispozici.¹⁵⁵ Jako trochu jiný příklad může sloužit napojení radnice na potrubí jediné teplárny a zakázka na dodávky tepla.¹⁵⁶ V takovém případě by ale zadavatel měl nejprve zkoumat, jestli neexistuje jiné řešení zajištění vytápění radnice než připojeným teplovodem.¹⁵⁷

Další ve výčtu jsou důvody umělecké, tedy schopnost splnit veřejnou zakázku pouze dodavatelem s jedinečnými nezastupitelnými uměleckými schopnostmi. Sem

---

¹⁵² Body 20 a 21 uvedeného rozhodnutí.

¹⁵³ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S301/2011/VZ-18387/2011/540/PVé nebo na něj navazující rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R75/2012/VZ-9879/2012/310/JRa.

¹⁵⁴ NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD. *Informace o řízení sp. zn. 1 AfS 23/2012* [online]. [citováno dne 9. října 2012]. Dostupné z [www](http://www.nssoud.cz):

http://www.nssoud.cz/main2col.aspx?cls=InfoSoud&kau_id=116785&menu=187.

¹⁵⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 110.

¹⁵⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 67 na str. 104.

¹⁵⁷ V zájmu hospodárnosti a proporcionality ale po něm zřejmě není možné požadovat např. přebudovat celý topný systém budovy, když plánovanou zakázku tvoří dodávky tepla na jeden rok, protože již pouze nutné odborné posudky, ze kterých by šlo na následnou úsporu usuzovat, budou stát nemalé finanční prostředky.

spadá například oprava poškozeného uměleckého díla jeho dosud žijícím autorem¹⁵⁸ nebo nákup obrazu konkrétního autora galerií.¹⁵⁹

Předposlední důvod možnosti splnění zakázky pouze určitým dodavatelem je ochrana výhradních práv. Sem patří zakázky, při kterých je zasahováno do chráněných výhradních práv duševního vlastnictví.¹⁶⁰ Úřad i předseda Úřadu¹⁶¹ tvrdí, že se nesmí jednat o situace, kdy se do „kleští“ autorskoprávní ochrany dostal zadavatel vlastní činností nebo nečinností, tj. uzavřením nevýhodné licenční smlouvy nebo absencí snahy o náhradu řešení licenční smlouvou upraveného. V zásadě je pravda, že ustanovení směřuje především na případy, kdy dodavatel je jedinou osobou oprávněnou k určitému předmětu duševního vlastnictví, například je držitelem patentu k poptávanému plnění.

Je ale otázka, jestli je možné přistoupit na zcela plošný formalistický přístup Úřadu. Zdá se být vhodné zkoumat, jestli měl zadavatel objektivně možnost jiného licenčního uspořádání případu,¹⁶² protože zejména v situacích nuceného zásahu do zadavatelem již vlastněného předmětu ochrany práv duševního vlastnictví zpravidla měl zadavatel na licenční poměr v době získání tohoto předmětu alespoň nějaký vliv. Pokud ovšem nemohl objektivně získat dříve předmět s vhodnou licencí a ani nyní takovou licenci získat nelze, pak není zřejmý důvod, proč mu znemožnit vyjednávání s držitelem výhradních práv podle zkoumaného ustanovení.¹⁶³ Argumentaci proti Úřadu je možné vést i z pozice silné zastaralosti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 2 A 3/2002-75,¹⁶⁴ na nějž Úřad a jeho předseda odkazují.

---

¹⁵⁸ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 110.

¹⁵⁹ Pouze u nadlimitní hodnoty obrazu nebo jiného muzejního předmětu, viz § 18 odst. 4 písm. g) zákona o veřejných zakázkách.

¹⁶⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 110.

¹⁶¹ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S336/2010/VZ-15782/2010/510/Hod a rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R74,75/2011/VZ-17614/2011/310-ASc.

¹⁶² Použití § 23 odst. 4 písm. a) zákona se nabízí tam, kde původní poskytnutí předmětu duševního vlastnictví s licencí k zásahu do něj nebylo a není objektivně realizovatelné.

¹⁶³ Samozřejmě, pokud je zadavatel schopen prokázat, že objektivně neexistuje žádná jiná možnost, viz výše.

¹⁶⁴ Vztahuje se ještě k zákonu č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

Posledním relevantním důvodem podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona je důvod vyplývající z jiného právního předpisu. Zákon zde mívá na tzv. zákonné monopoly,¹⁶⁵ kdy k poskytování určitého plnění je ze zákona oprávněn pouze jediný subjekt.

Ve sféře evropského práva je ekvivalentní důvod použití jednacního řízení bez uveřejnění upraven v čl. 31 odst. 1 písm. b) veřejné směrnice, obsahově totožném čl. 40 odst. 3 písm. c) sektorové směrnice a mírně jiném čl. 28 odst. 1 písm. e) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Přestože zadávací směrnice obsahují některé odlišnosti proti zákonu o veřejných zakázkách, jedná se o odlišnosti minimální. Předně všechny zadávací směrnice absentují výslovný odkaz na důvody vyplývající ze zvláštního právního předpisu, tedy na zákonné monopoly. Zákonný monopol však není ničím jiným než výlučným právem,¹⁶⁶ takže je v zadávacích směrnicích obsažen implicitně.

Druhý rozdíl se nachází ve směrnici v oblasti obrany a bezpečnosti, která neumožňuje použití jednacního řízení bez uveřejnění z uměleckých důvodů. Dochází tu tedy k jediné chybě v transpozici v zákoně, který aplikaci uměleckých důvodů pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti nevyklučuje. Avšak jedná se o problém marginální, neboť za prvé zadávání uměleckých zakázek v dotčeném sektoru je vysoce nepravděpodobné,¹⁶⁷ a za druhé se tento důvod ve většině případů překryje s důvodem ochrany výlučných práv, a tudíž nedojde k rozšíření možností použití jednacního řízení bez uveřejnění mimo meze evropského práva.

3.2.2. Obtížná změna dodavatele v případě veřejných zakázek na dodávky

Druhou možnost použít jednacní řízení bez uveřejnění z důvodu vázanosti na jediného dodavatele¹⁶⁸ dává § 23 odst. 5 písm. b) zákona, váže ji ale na množství

---

¹⁶⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 110.

¹⁶⁶ Viz také obdobně na str. 390 dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31.

¹⁶⁷ Ale ne zcela teoreticky vylučitelné; budiž uvedena například umělecko-užitná výzdoba utajeného vojenského objektu.

¹⁶⁸ Zde rozebírané ustanovení ale může spadnout i do okruhu zakázek zadávaných v návaznosti na dřívější veřejnou zakázku.

omezujících podmínek. Zaprvé musí existovat již uzavřená smlouva s dotčeným dodavatelem a musí se jednat o smlouvu na dodávky ve smyslu § 8 zákona.¹⁶⁹

Zadruhé zakázka nově zadávaná v jednacím řízení bez uveřejnění musí být zakázkou na dodávky určenou jako částečná náhrada původní dodávky nebo jako rozšíření jejího rozsahu. Náhradou se rozumí záměna části dodávky za předměty, které slouží ke stejnému účelu a srovnatelným způsobem uspokojí potřeby zadavatele.¹⁷⁰ Je nezbytné, aby byla skutečně nahrazována pouze část původní dodávky, jak plyne explicitně ze zákona.¹⁷¹ Rozšíření rozsahu zakázky znamená pořizování předmětů shodných s původní zakázkou, pouze ve větším množství.¹⁷² Není důvod rozporovat názor,¹⁷³ že rozsah rozšíření zákon neomezuje, musí být však dodáno, že musí být dodrženy zásady, na kterých zákon o veřejných zakázkách stojí. Zajisté by nebylo zpravidla možné obvyklým způsobem zadat pouze marginální část dodávek a zbylou podstatnou a větší část zakázky zadat podle tohoto ustanovení v jednacím řízení bez uveřejnění.¹⁷⁴

Třetí zákonem stanovenou podmínkou je předpoklad, že případná změna dodavatele by vedla k pořízení zboží odlišných technických parametrů vedoucích k neslučitelnosti s původní dodávkou nebo k nepřiměřeným technickým obtížím při provozu a údržbě. Pojem neslučitelnosti je zřejmý a míří na případy, kdy nově pořízené zboží by nebylo možné spolu se starým vůbec použít. Méně jasný je již právní pojem nepřiměřených technických obtíží. Objevuje se přístup,¹⁷⁵ který za nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě považuje faktickou nemožnost využití původní dodávky k určenému účelu. S tímto přístupem se lze jen

---

¹⁶⁹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 112 – 113 a také dikce rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 13/2010-169.

¹⁷⁰ Rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 13/2010-169.

¹⁷¹ Shodně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 187 – 188 a také rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S257/2010/VZ-17876/2010/520/EMa potvrzené rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R235/2011/VZ-4024/2012/310/IPs.

¹⁷² Rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 13/2010-169.

¹⁷³ Obsažený v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 22 na str. 113.

¹⁷⁴ Pravděpodobně odlišná situace by nastala v teoretickém případě, kdy by při zadání původní zakázky zadavatel objektivně nemohl předpokládat zadání zbylé větší části dodávek a pokud by nahrazení původních dodávek vedlo k enormním nákladům, to vše za zachování dalších předpokladů rozebíraného ustanovení (neslučitelnosti nebo nepřiměřených technických obtíží).

¹⁷⁵ V díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 36 na str. 247.

těžko ztotožnit, protože pak by se v praxi tento předpoklad rovnal předpokladu neslučitelnosti. Rozumnějším se zdá být výklad založený na tom, že pořízení dodávek odlišných technických parametrů by vedlo k nákladům přizpůsobení jednotlivých dodávek takovým, že úspora dosažená použitím jiného druhu zadávacího řízení by objektivně nemohla vzniknuvší náklady kompenzovat.¹⁷⁶

Poslední zákonem určenou podmínkou pro použití § 23 odst. 5 písm. b) zákona je stanovení maximální možné doby trvání původní smlouvy a smlouvy uzavřené na základě jednacích řízení bez uveřejnění. Tato podmínka se vztahuje pouze na zadavatele veřejné nebo na zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Komentářová literatura¹⁷⁷ považuje za trvání smlouvy její účinnost. Mohlo by být diskutabilní, jestli není v zákoně myšlena spíše platnost smlouvy. Avšak účinnost, která může být vzhledem k existenci odkládacích podmínek započata později, postihuje aktuální trvání práv a povinností mezi účastníky smluvního vztahu, které chtěl zákonodárce zřejmě omezit. Čistě hypoteticky by smlouva mohla nabýt účinnost až po uběhnutí zákonem definované lhůty a pak by vůbec neexistovalo období, kdy je ustanovení aplikovatelné, což nedává příliš smysl. Citovaný názor je proto vhodné akceptovat. Zánik trvání smlouvy je nutné ztotožňovat s obecným okamžikem zániku závazkových právních vztahů podle právních předpisů. Typicky tedy nesmí dojít k situaci, aby v době splnění závazků ze smlouvy uzavřené na základě jednacích řízení bez uveřejnění již uběhla lhůta stanovená zákonem od uzavření smlouvy původní. Předmětná lhůta činí v případě veřejných zadavatelů 3 roky a v případě veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti 5 let.¹⁷⁸

Zákonem stanovené lhůty lze prolomit, a to v případě splnění zvláštních okolností u veřejných zadavatelů a výjimečných okolností ve vztahu k provozní

---

¹⁷⁶ Jako možný přípouští tento výklad – v kontextu anglické regulace – i dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 623.

¹⁷⁷ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 188.

¹⁷⁸ Část ustanovení vztahující se na zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti je potřeba považovat ve vztahu k části vztahující se na veřejného zadavatele za *lex specialis* předně již jen z toho důvodu, že podle § 2 odst. 8 zákona postupuje v zakázkách v oblasti obrany nebo bezpečnosti jako zadavatel veřejný i zadavatel sektorový, a tedy by jinak bylo pravidlo pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti neaplikovatelné.

životnosti dodávek nebo potenciálním technickým obtížím u zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Nikde v judikatuře, rozhodovací praxi ani odborné literatuře nelze nalézt přesvědčivý výklad těchto právních pojmů.¹⁷⁹ Je na místě se ztotožnit s názorem, že dotčené okolnosti musí dosahovat přiměřené intenzity.¹⁸⁰ Dále může být intenzita okolností podrobena vzájemnému srovnání. Z použití slov „zvláštní“ a „výjimečný“ vyplývá, že okolnosti opravňující k přesažení lhůty u veřejného zadavatele mohou být nižší intenzity než okolnosti v případě zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Přesně specifikované zaměření okolností u zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti pak poskytuje návod pro hledání okolností u veřejných zadavatelů, avšak ne návod výlučný vzhledem k absenci tohoto výslovného zaměření tamtéž. Analogicky zřejmě lze použít i výklad¹⁸¹ za pomoci nepřiměřenosti uvalených nákladů použitím jiného druhu řízení vzhledem k úsporám tím dosaženým.

Zadávací směrnice obsahují ekvivalentní pravidla pro použití jednacího řízení bez uveřejnění spolu s příslušnými lhůtami a výjimkami z nich¹⁸² v čl. 31 odst. 2 písm. b) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. e) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 3 písm. a) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Ani jejich dikce, ani doktrinální a judiciální výklad k nim nevzbuzují pochybnosti o správnosti transpozice v českém zákoně o veřejných zakázkách.

3.3. *Mimořádnost nebo krajnost okolností předcházejících zadávacímu řízení*

Třetí z pěti okruhů podmínek pro použití jednacího řízení bez uveřejnění stojí na výjimečnosti a časovém tlaku spojenými se zadáváním dotčené veřejné zakázky. Vnitřně může být dále rozdělen do dvou podokruhů. První se vztahuje

---

¹⁷⁹ Absenci judikatury a rozhodovací praxe na toto téma potvrzuje k dřívějšímu datu i rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S257/2010/VZ-17876/2010/520/EMa.

¹⁸⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 113.

¹⁸¹ Viz výše v kapitole.

¹⁸² Veřejná směrnice místo „zvláštních okolností“ používá slovo „zpravidla“, které se jeví být dokonce méně striktním než formulace použitá zákonem.

na situace, kdy z jistých důvodů by v jiném druhu zadávacího řízení nebylo možné dodržet příslušná časová omezení. Druhý pak na situace, které svou výjimečností vyvolávají časově limitovanou možnost pořídit dodávku za nezvykle výhodných podmínek. Samozřejmě i u zdejších ustanovení platí, že není nutné pokusit se o zadání zakázky jiným způsobem.

3.3.1. Krajně naléhavý případ

První z variant, při které je zadavatel oprávněn použít jednacích řízení bez uveřejnění v návaznosti na časová omezení, se nachází v § 23 odst. 4 písm. b) zákona. Jednacích řízení bez uveřejnění je možné použít tam, kde je nezbytné veřejnou zakázku zadat v krajně naléhavém případě, který zadavatel svým jednáním nezpůsobil a ani jej nemohl předvídat, a z časových důvodů není možné zadat veřejnou zakázku v jiném druhu zadávacího řízení. Přímo diskutované ustanovení tedy vyžaduje splnění mnoha kumulativních podmínek, které jsou pak ještě rozšířeny v § 23 odst. 9 zákona a také výkladem provedeným Soudním dvorem a zpřesněny rozhodovací praxí Úřadu.

První z nutných podmínek je existence krajně naléhavého případu, ve kterém je nezbytné zadat veřejnou zakázku. Pod krajně naléhavým případem je třeba spatřovat situace se značným stupněm intenzity, zejména případy, kdy dochází k ohrožení lidského života a zdraví, ekologickým haváriím, hrozbě závažných škod na majetku apod.¹⁸³ Zběžný pohled tedy napovídá, že se jedná o situace tzv. *vis maior*, se kterými bývá krajně naléhavý případ někdy srovnáván, jako například v rozhodnutí Úřadu č. j. S195/2007-16456/2007/540-Der. Zákon však rozhodně krajně naléhavý případ s *vis maior* nikde neztotožňuje, a byla by proto chyba učinit závěr o takové totožnosti.¹⁸⁴ Na doklad budiž uvedeno rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S205/2009/VZ-11610/2009/510/KČe, kde Úřad za krajně naléhavý případ uznal i neočekávatelné a neodvratitelné ukončování smluvních vztahů ze strany smluvních partnerů zadavatele. Krajně naléhavým případem rozhodně nejsou

---

¹⁸³ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 111 nebo č. 24 na str. 175.

¹⁸⁴ Stalo se tak například v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R235/2011/VZ-4024/2012/310/IPs.

situace, ve kterých může být a je smlouva o veřejné zakázce uzavřena až s velkým časovým odstupem od zjištění potřeby zadat veřejnou zakázku.¹⁸⁵ Krajně naléhavým případem ve zdejšímu smyslu, pakliže se nejedná o zakázku v oblasti obrany nebo bezpečnosti, obvykle není kvalifikovaná krizová situace podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, protože § 18 odst. 2 písm. a) zákona vyjímá zakázky zadávané v situacích podle krizového zákona ze své působnosti. Nic ovšem zadavateli nezakazuje, pokud splní povinnosti z ostatních právních předpisů, aby podle zákona postupoval a zajistil tak vyšší transparentnost svého konání.¹⁸⁶ K podmínce krajně naléhavého případu přistupuje i příbuzná podmínka nezbytnosti zadání veřejné zakázky, tedy že existuje příčinná souvislost mezi situací, krajní naléhavostí¹⁸⁷ a také potřebou zadat veřejnou zakázku.

Druhá nutná podmínka říká, že zadavatel nesmí krajně naléhavý případ svým jednáním způsobit. Jednání v tomto případě znamená bez pochyb konání i opomenutí.¹⁸⁸ Mezi konáním nebo opomenutím zadavatele a krajně naléhavým případem nesmí být příčinná souvislost. Důraz této podmínce dává rozsudek soudního dvora ve věci C-385/02 v bodě 26.¹⁸⁹ Mezi typické příklady nenaplnění zde uváděné podmínky patří pomalé vyčerpání dotací zadavatelem a nutnost tyto dotace vracet, pokud nejsou vyčerpány v dané lhůtě,¹⁹⁰ nebo ponechání předmětu spravovaného zadavatelem tak dlouhému průběžnému chátrání, až se dotčený předmět dostane do havarijního stavu.¹⁹¹ Ve zdejšímu kontextu vyvstává otázka, jak se

---

¹⁸⁵ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R112/2010/VZ-18062/2010/310/JSI.

¹⁸⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 245 nebo č. 22 na str. 111.

¹⁸⁷ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-126/03, bod 23. Týká se obdobného ustanovení nyní již zadávacími směrnici nahrazené směrnicí 92/50/EHS.

¹⁸⁸ Shodně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 111 nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S205/2009/VZ-11610/2009/510/KČe a č. j. S195/2007-16456/2007/540-Der.

¹⁸⁹ Týká se starší směrnice 93/37/EHS, ale je stále relevantní. V kontextu § 23 odst. 4 písm. b) zákona je citován i v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 32 na str. 173. Na druhou stranu je na místě si uvědomit, že v evropském právu se tato podmínka nevztahuje na sektorové zadavatele, viz dále.

¹⁹⁰ Dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 175 nebo č. 22 na str. 111.

¹⁹¹ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R235/2011/VZ-4024/2012/310/IPs a rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 A 6/2002-OL-96 (citovaný v tomto kontextu také v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 147 na str. 37). Rozsudek se vztahoval k obdobnému ustanovení zákona č. 199/1994 Sb., citován proto musí být vzhledem ke stáří tohoto nyní již opakovaně nahrazeného předpisu opatrně.

má vedení zadavatele chovat, pokud situace v době převzetí moci nad zadavatelem sice nesnese odkladu, ale je způsobená konáním nebo opomenutím předchozího vedení. Zákon možnost použít jednací řízení bez uveřejnění sice výslovně nedává, ale z nezávazného stanoviska předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-D394/2012/VZ-11901/2012/550/Hod¹⁹² vyplývá, že na použití jednacího řízení bez uveřejnění pro zařízení skutečně neodkladných časově omezených záležitostí hrozících značnými potenciálními škodami by se Úřad díval shovívavě.

Vznik krajně naléhavého případu nesmí být zadavatel dle zákona schopen ani objektivně předvídat. Typickým předvídatelným krajně naléhavým případem je stanovení relativně krátké časové lhůty k obstarání určité záležitosti v závazném rozhodnutí orgánu veřejné moci.¹⁹³

Poslední podmínka vyplývající přímo z § 23 odst. 4 písm. b) zákona je nemožnost zadat veřejnou zakázku z časových důvodů v jiném druhu zadávacího řízení. Zadavatel tedy nesmí být objektivně schopen použít jiné řízení než jednací řízení bez uveřejnění, zejména řízení otevřené nebo užší, a to ani pokud by využil možností krácení lhůt podle § 39 a násl. zákona a dalších možných časových úspor.¹⁹⁴ Z logiky analyzovaného ustanovení vyplývá, že objektivní nemožnost plyne z možné škody nebo újmy, která by při použití jiného druhu zadávacího řízení vznikla.¹⁹⁵ V rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. UOHS-R18/2009/02-7215/2009/310/ZČt¹⁹⁶ bylo vysloveno, že podmínka nemožnosti použití jiného druhu zadávacího řízení se vztahuje i na případy, kdy zadavatel má k dispozici prostředky, aby krajně naléhavý případ řešil bez zadání veřejné zakázky. Takový závěr¹⁹⁷ sám o sobě není chybný, nicméně zdá se být vhodnější ho vyvozovat z „nezbytnosti“

---

¹⁹² RAFAJ, Petr. *Stanovisko předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-D394/2012/VZ-11901/2012/550/Hod.* Brno : Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2012. Dostupné z: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/Informace106/2012/106_stanovisko_D394_2012.pdf. Str. 2.

¹⁹³ Viz například rozsudek Soudního dvora ve věci C-394/02, bod 42. (Týká se obdobného ustanovení směrnice 93/38/EHS.)

¹⁹⁴ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 111 nebo rozhodnutí Úřadu č. j. S195/2007-16456/2007/540-Der a rozsudek Soudního dvora tam odkazovaný.

¹⁹⁵ Obdobně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 175.

¹⁹⁶ Sic.

¹⁹⁷ O podmínce absence jiných řešení než zadáním veřejné zakázky.

zadání veřejné zakázky v krajně naléhavém případě spíše než z podmínky nemožnosti použití jiného druhu zadávacího řízení.

Kromě shora uvedené nutné příčinné souvislosti vyvodila rozhodovací praxe a judikatura ještě podmínku, která stanovuje, že krajní naléhavost se musí vztahovat na celý předmět veřejné zakázky zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění.¹⁹⁸ Pokud je objektivně uskutečnitelné oddělení předmětu zakázky, na nějž se krajní naléhavost vztahuje, od zbytku veřejné zakázky, pak je třeba jednotlivé předměty zadat odděleně. V kapitole 3.2.1 již citovaný názor odborné literatury¹⁹⁹ o použití procesů vztahujících se na předmět veřejné zakázky o původní hodnotě se uplatní i v nynějším případě.

Na závěr výkladu ustanovení § 23 odst. 4 písm. b) zákona musí být zmíněn § 23 odst. 9 zákona o veřejných zakázkách, který zakazuje zadat podle tohoto písmene v jednacím řízení bez uveřejnění rámcovou smlouvu. Pojem rámcové smlouvy ve smyslu zákona o veřejných zakázkách je definován v § 11 zákona²⁰⁰ a pro účely této práce nemá smysl se jím zde více zabývat.

Zadávací směrnice obsahují proti zákonu o veřejných zakázkách v oblasti krajně naléhavého případu některé mírné odlišnosti, aniž by byla transpozice v zákoně chybná.²⁰¹ Pro jejich nalezení a potřebné porovnání je třeba se podívat do čl. 31 odst. 1 písm. c) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. d) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 1 písm. d) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Základní rozdíl spočívá v absenci soutěžního dialogu a zjednodušeného podlimitního řízení²⁰² mezi druhy řízení, jejichž použití musí být před nastoupením jednacím řízení

---

¹⁹⁸ Konkrétně v rozhodnutí Úřadu č. j. S195/2007-16456/2007/540-Der, následně též potvrzeném, mj. i v uváděném závěru, rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. R182,183/2007/02-20179/2007/310-Hr. Závěr z těchto rozhodnutí je citován též v odborné literatuře, specificky v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 147 na str. 38.

¹⁹⁹ Z díla uvedeného v poznámce pod čarou č. 147

²⁰⁰ Definován je jako „písemná smlouva mezi zadavatelem a jedním či více uchazeči uzavřená na dobu určitou, která upravuje podmínky týkající se jednotlivých veřejných zakázek na pořízení opakujících se dodávek, služeb či stavebních prací s obdobným předmětem plnění zadávaných po dobu platnosti rámcové smlouvy, zejména pokud jde o cenu a množství.“

²⁰¹ Viz další výklad.

²⁰² Na nějž se zadávací směrnice vůbec nevztahují, a tudíž je jeho absence zcela přirozená, viz též výše.

bez uveřejnění vyloučeno. Uvedená odlišnost rozhodně není transpozici ke škodě, neboť pouze zužuje možnost použití jednacího řízení bez uveřejnění. Druhý rozdíl se nachází ve formulaci hovořící přímo o nemožnosti dodržení lhůt pro jiné druhy řízení namísto o obecných časových důvodech. Taková nemožnost však odpovídá výkladu provedenému shora a transpozice netrpí nesprávností ani zde. Poslední rozdíl spočívá v absenci podmínky nezpůsobení krajně naléhavého případu zadavatelem pro sektorové zadavatele v zadávacích směrnicích.²⁰³ Tím opět není správnost transpozice narušena, neboť je použití jednacího řízení bez uveřejnění v České republice omezena, nikoliv rozšířena. Je ale možné tvrdit, že na tomto základě by aplikace této podmínky pro sektorové zadavatele neměla být přespříliš striktní.

3.3.2. Zakázka v oblasti obrany nebo bezpečnosti v případě krize

Zákon po novelizaci provedené zákonem č. 258/2011 Sb. obsahuje v § 23 odst. 10 písm. a) novou obdobu krajně naléhavému případu podle předchozí kapitoly. Umožňuje zadavateli při zadávání zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti²⁰⁴ použít jednací řízení bez uveřejnění, pokud není možné se uchýlit k jinému druhu zadávacího řízení z časových důvodů způsobených krizí. Krizi pro účely zákona o veřejných zakázkách definuje § 17 písm. s) zákona. Zkráceně řečeno se jedná o mimořádné situace s bezprostřední hrozbou závažných škod naplňujících tam uvedenou kvalifikaci. Je zřejmé, že zákon mj. míří na situace upravené krizovým zákonem, protože na ně se v případě zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti nevztahuje výjimka z působnosti zákona.²⁰⁵

Pro použití jednacího řízení bez uveřejnění musí dojít ke vzniku krize a ta musí způsobovat objektivní nemožnost použít jiný druh zadávacího řízení z časových důvodů. Při odlišení krize od krajně naléhavého případu není důvod, proč i na § 23 odst. 10 písm. a) zákona nepoužít výklad provedený v kapitole 3.3.1.

---

²⁰³ Viz také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 31 na str. 393.

²⁰⁴ Viz dřívější výklad.

²⁰⁵ Srov. kapitola 3.3.1 výše.

Je ovšem nutné si uvědomit, že se v tomto případě neuplatňují další omezující podmínky jako například podmínka nepředvídatelnosti.

Směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti se relevantním důvodem pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění zabývá ve svém čl. 28 odst. 1 písm. c),²⁰⁶ a po zohlednění výše rozepsaného výkladu pojmu časových důvodů v zákoně není možné proti transpozici nic namítat.

3.3.3. Zakázka v oblasti obrany nebo bezpečnosti na zajištění dopravy

Poslední situace spadající do prvního podokruhu vymezeného v kapitole 3.3 je značně specifická. Podle § 23 odst. 10 písm. c) zákona je totiž možné použít jednacím řízení bez uveřejnění pro zajištění služeb letecké nebo námořní přepravy ozbrojených složek České republiky při jejich aktuálním nebo plánovaném nasazení v zahraničí, není-li možné ze strany dodavatelů zajistit vázanost nabídkou po dobu umožňující použití jiného druhu zadávacímho řízení. Cílem ustanovení je zajisté zachovat jednoduchost akce zadavatele při nutných operativních přesunech českých ozbrojených složek.

Ve srovnání se směrnicí v oblasti obrany a bezpečnosti, která na zkoumanou situaci myslí v čl. 28 odst. 5, zvolil český zákonodárce striktnější formulaci. Zatímco podle směrnice je možné se k jednacím řízení uchýlit, pokud zadavatel musí zadat dopravu subjektům, které zaručí platnost svých nabídek pouze po dobu tak krátkou, že není možné použít jiný druh zadávacímho řízení, podle zákona o veřejných zakázkách může postupovat, pokud „není možné ze strany dodavatelů zaručit tak dlouhou vázanost nabídkou, aby mohla být zakázka zadána v jiném druhu zadávacímho řízení.“ Použitá dikce v zákoně však vede k výkladu, že nesmí být objektivně možné na straně dodavatelů zaručit dostatečně dlouhou vázanost nabídkou, což značně popírá výše uvedený smysl ustanovení. Zadavatel by při tomto výkladu musel složitě zjišťovat objektivní možnosti potenciálních dodavatelů.

---

²⁰⁶ Krizi definuje obdobně zákonu ve svém čl. 1 odst. 10.

V zájmu zachování aplikovatelnosti²⁰⁷ ustanovení je proto vhodné přizpůsobit výklad směrnici v oblasti obrany a bezpečnosti a ustanovení aplikovat na případy, kdy je ozbrojené složky nutné dopravit z oblasti, kde v úvahu připadající dodavatelé odmítnou nabídnout dostatečně dlouhou vázanost nabídkou. Až na nešťastné přeformulování ustanovení není zákon v tomto aspektu v rozporu se zadávacími směrnici ve smyslu porušení evropského práva, protože v případě absence provedeného výkladu se od směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti liší pouze směrem ke ztíženému použití jednacím řízení bez uveřejnění.

3.3.4. Zvláště výhodné podmínky od dodavatele v likvidaci nebo insolvenční

Druhý nadefinovaný podokruh obsahuje dvě podobná ustanovení. První z nich umožňuje zadavateli pořídit dodávky v jednacím řízení bez uveřejnění od dodavatele v likvidaci nebo od osoby oprávněné disponovat s majetkovou podstatou dodavatele v insolvenčním řízení a je obsaženo v § 23 odst. 5 písm. d) zákona.

Základní podmínkou je v tomto případě omezení veřejné zakázky pouze na pořizování dodávek.²⁰⁸ Dále se musí jednat o jejich pořizování za zvláště výhodných podmínek. Ty je možné vyložit jako podstatným způsobem zlepšené postavení zadavatele v uzavíraném smluvním vztahu proti postavení obvyklému na relevantním trhu,²⁰⁹ aniž by došlo v jistých aspektech vztahu naopak ke zhoršení zadavatelových podmínek takovým způsobem, že by zlepšení bylo vykompenzováno.²¹⁰ Prokázání zvláštní výhodnosti podmínek leží na zadavateli²¹¹

---

²⁰⁷ A též zásady eurokonformního výkladu.

²⁰⁸ K pojmu viz § 8 zákona o veřejných zakázkách.

²⁰⁹ Při pořizování předmětů plnění funkčně obdobných předmětů plnění dodávanému v jednacím řízení bez uveřejnění.

²¹⁰ Obdobně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 189.

²¹¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 114 nebo č. 20 na str. 189.

a za tím účelem je vhodné, aby zadavatel provedl kvalifikovaný průzkum trhu,²¹² pokud nenalezne jinou alternativu unesení tohoto důkazního břemene.²¹³

Aby bylo možné se ke zde analyzovanému ustanovení uchýlit, musí být dodavatel předmětu veřejné zakázky v likvidaci²¹⁴ nebo proti němu musí být vedeno insolvenční řízení.²¹⁵ Důkazní břemeno uvedených skutečností leží opět na zadavateli,²¹⁶ avšak prokázání těchto skutečností je snadné vzhledem k jejich přítomnosti ve veřejně dostupných rejstřících. Pro úplnost budiž doplněno, že ani ve zdejších případech není s ohledem na § 23 odst. 9 zákona možné zadat v jednacím řízení bez uveřejnění rámcovou smlouvu.

V zadávacích směrnících se s obdobným ustanovením pracuje v čl. 31 odst. 2 písm. d) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. k) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 3 písm. c) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Pro posouzení správnosti transpozice je nutné zkoumat, jestli likvidace podle českých právních předpisů je „ukončování obchodní činnosti s konečnou platností“ terminologií zadávacích směrnic. Likvidace obecně je součástí zrušení společnosti a zpravidla na ni navazuje zánik společnosti. Pozornost je třeba dát § 68 odst. 8 obchodního zákoníku, který v jistých situacích umožňuje likvidaci zvrátit. Lze se domnívat, že to není se zadávacími směrnicemi v rozporu, neboť z jejich dikce spíše vyplývá, že cílí proti pouze přechodnému přerušení činnosti. Zákon o veřejných zakázkách tedy není se zadávacími směrnicemi v nesouladu.

---

²¹² Plyne z nutnosti prokázání výhodnosti podmínek a též je na tomto místě analogicky použitelné rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R157/2009/VZ-9046/2010/310-ASc, které potřebu provedení průzkumu trhu vyjádřilo ve vztahu k podstatně nižší ceně ve smyslu § 23 odst. 5 písm. e) zákona. Obdobnost situace je pro obě ustanovení zřejmá.

²¹³ Že provedení průzkumu trhu není jediná možnost prokázání podstatně nižší ceny (tedy analogicky zvláště výhodných podmínek) vyslovil i Úřad ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-S275/2011/VZ-13132/2011/510/Hod potvrzeném rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R215/2011/VZ-3094/2012/310/JSl/ASc.

²¹⁴ Viz § 70 an. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁵ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 114 nebo č. 20 na str. 189.

3.3.5. Cena podstatně nižší než obvyklá cena tržní

Poslední ustanovení spadající do okruhu rozebíraného v této kapitole 3.3 je § 23 odst. 5 písm. e) zákona. Vztahuje se primárně na sektorové zadavatele, kterým bez ohledu na hodnotu veřejné zakázky²¹⁷ umožňuje použít jednací řízení bez uveřejnění v případě pořízení dodávek za cenu podstatně nižší, než je obvyklá tržní cena, pakliže je taková cena nabízena jen po velmi krátkou dobu. V případě veřejného zadavatele přistupuje podmínka, aby se jednalo pouze o zakázku podlimitní.²¹⁸ Uvedený rozdíl plyne z absence tohoto důvodu pro použití jednacího řízení bez uveřejnění ve veřejné směrnici a směrnici v oblasti obrany a bezpečnosti.

Základní podmínka opět spočívá v nutnosti zadávat v jednacím řízení bez uveřejnění pouze zakázku na dodávky.²¹⁹ Druhá podmínka se vztahuje k ceně dodávaného zboží, která musí být podstatně nižší, než je obvyklá tržní cena. Zákon ponechává pojmy neurčité a je tedy na výkladu, zejména výkladu správního orgánu, aby je specifikoval.²²⁰ Cena musí být kvalifikovaně nižší než cena obvyklá a je nutné posuzovat její výhodnost *ad hoc*. Z rozhodovací praxe Úřadu lze vyčíst, že sleva z obvyklé tržní ceny musí být minimálně v řádu desítek procent.²²¹

Pro obvyklou tržní cenu platí, že se jedná o cenu, za kterou by byl funkčně obdobný předmět plnění za obdobných smluvních podmínek prodáván na relevantním časovém a místním trhu.²²² Jelikož platí, že splnění podmínek pro použití jednacího řízení bez uveřejnění prokazuje zadavatel, musí mít obvyklou tržní cenu spolehlivě ověřenu. K tomu může posloužit zejména průzkum trhu,²²³

---

²¹⁷ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 191 nebo č. 22 na str. 114.

²¹⁸ K pojmu podlimitní zakázky a jejím nulovém vlivu na soulad se zadávacími směrnicemi blíže viz kapitola 2.4.1.

²¹⁹ Podrobněji v předchozím výkladu.

²²⁰ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R215/2011/VZ-3094/2012/310/JSl/ASc,

²²¹ Snížení ceny o 38% bylo v rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S275/2011/VZ-13132/2011/510/Hod a v potvrzujícím rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R215/2011/VZ-3094/2012/310/JSl/ASc posvěceno a zároveň z totožného rozhodnutí předsedy Úřadu vyplývá, že sleva ve výši pouze 6% by byla spíše nedostatečná. I odborná literatura slevu ve výši méně než 5% zpochybňuje, viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 115.

²²² Obdobně dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 190.

²²³ Viz rozhodnutí Úřadu č. j. S164/2009/VZ-13314/2009/510/IFa, potvrzující rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R157/2009/VZ-9046/2010/310-ASc a okrajově též navazující rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 54/2010-106.

ale též, obzvláště u zakázek se značně nestandardním předmětem plnění, znalecké posudky vycházející z obdobných zakázek uzavřených v minulosti²²⁴ nebo jiný vhodný důkazní prostředek.

Ač zákon expresivně neumožňuje použít jednací řízení bez uveřejnění na základě jiných velmi výhodných podmínek než je cena, může být upozorněno na názor odborné literatury,²²⁵ který použití ustanovení i podle jiných parametrů umožňuje. Názor se zakládá na úvaze, že podstatná výhoda pro zadavatele jiná než cena by na trhu vedla k vyšší obvyklé ceně, a tedy nezměněná cena je ve skutečnosti cenou podstatně nižší. S touto úvahou se lze ztotožnit, protože podmínky smlouvy a cena jsou výše uvedeným způsobem vnitřně provázané jevy.

Poslední podstatná podmínka pro zdejší důvod použití jednacího řízení bez uveřejnění je omezenost nabízené podstatně nižší ceny pouze na velmi krátkou dobu. Odborná literatura se někdy snaží o výklad tohoto pojmu pomocí určitého počtu dnů nebo týdnů.²²⁶ Nejedná se o zcela správný přístup, neboť velmi krátká doba je neurčitý právní pojem, který je nutné vykládat opět *ad hoc* s ohledem na specifika konkrétního případu.²²⁷ Vhodným vodítkem se zdá být nemožnost použití otevřeného nebo užšího řízení vzhledem k zákonem vyžadovaným lhůtám v těchto řízeních. Není to ale zákonem explicitně vyžadovaná podmínka a je nutné přihlížet k času vyžadovanému od zadavatele na zajištění dostatečných prostředků osvědčujících výhodnost nabízené ceny a též k časovým požadavkům, které by byly kladeny na dodavatele při zpracování nabídky způsobilé k podání v jiném druhu zadávacího řízení.²²⁸ Na závěr nechť je uvedeno, že § 23 odst. 9 zákona i pro tento případ zakazuje zadání rámcové smlouvy.

Jak již je v této kapitole řečeno, v zadávacích směrnících se s podmínkou shodnou s § 23 odst. 5 písm. e) zákona lze shledat pouze v sektorové směrnici,

---

²²⁴ Viz rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S275/2011/VZ-13132/2011/510/Hod a rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R215/2011/VZ-3094/2012/310/JSl/ASc.

²²⁵ Obsažený v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 12 na str. 980.

²²⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 115.

²²⁷ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R215/2011/VZ-3094/2012/310/JSl/ASc.

²²⁸ Tamtéž jako v poznámce pod čarou č. 227.

konkrétně v jejím čl. 40 odst. 3 písm. j). Jediný potenciální problém transpozice se nachází v použitém pojmu „příležitostná koupě“ ve směrnici, jelikož zákon s použitím ustanovení pouze pro příležitostné nebo občasné koupě nepočítá. Nahlédnutí do anglického znění sektorové směrnice však ukáže, že v tomto jazyce se jedná o pojem „bargain purchase“, tedy slovo příležitostná v českém znění nemá znamenat občasnost, ale mimořádnost ve vztahu k malé výši nabízené ceny. Může být uzavřeno, že transpozice je provedena správně.

3.4. Návaznost na předchozí zadávací řízení

Čtvrtý okruh důvodů umožňujících zadavateli použití jednacího řízení bez uveřejnění stojí na navázání na již soutěžené zadávací řízení. Jeho těžiště leží v tzv. vícepracích a také opcích. Použití pojmu zadávací řízení není v tomto kontextu úplně přesné, protože předcházejícím krokem může být i soutěž o návrh, která je pojmově zvláštním postupem při zadávání veřejných zakázek.²²⁹ Právě zadávací řízení navazující na soutěž o návrh je první zkoumaná varianta sem spadající.

3.4.1. Návaznost na soutěž o návrh

Soutěž o návrh je slovy v zákoně neobsažené definice „zvláštní postup výběru dodavatele, jehož cílem je získání návrhu, projektu či plánu, přičemž zadavatel může soutěž o návrh použít zejména v oblasti územního plánování, architektury, stavitelství či zpracování dat“.²³⁰ Proběhne-li soutěž o návrh a v jejích pravidlech je uvedeno, že v ní vybranému účastníku nebo jednomu z vybraných účastníků bude zadána určitá veřejná zakázka na služby, může zadavatel použít k zadání dotčené veřejné zakázky na služby jednací řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách.

---

²²⁹ Viz Část čtvrtá zákona o veřejných zakázkách.

²³⁰ Převzato z MAREŠ, David, HOŠA, Miroslav a MACHUREK, Tomáš. Jednací řízení bez uveřejnění navazující na soutěž o návrh (analýza aktuální rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže). *EPRAVO.CZ MAGAZINE*, 2010, č. 3, s. 69-71. ISSN 1802-1492. Str. 69.

První podmínka spočívá tedy v nutnosti zadávat takto pouze veřejné zakázky na služby ve smyslu § 10 zákona.²³¹ Druhá v nutnosti řádného a zákonného²³² provedení soutěže o návrh, která má zadání veřejné zakázky vítězi v pravidlech. Pokud je v soutěži o návrh vybráno více uchazečů, musí být v jednacím řízení bez uveřejnění osloveni všichni.²³³

Poslední zákonná podmínka zní, že předmětem veřejné zakázky zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění nesmí být vlastní realizace návrhu, pokud to povaha předmětu soutěže o návrh neodůvodňuje. Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-340/02²³⁴ dále judikoval, že požadovaná služba musí být v přímé funkční souvislosti s předcházející soutěží o návrh. Typickým příkladem služby, která může být bez pochyby zadána v jednacím řízení bez uveřejnění podle rozebíraného ustanovení, je dopracování v soutěži o návrh soutěžené architektonické studie do podoby projektové dokumentace.²³⁵ Naopak byl-li soutěžen návrh na grafickou podobu reklamních materiálů zadavatele, službu spočívající v tisku těchto materiálů nebude možné zadat vítězi soutěže o návrh v jednacím řízení bez uveřejnění.²³⁶

Vzhledem k požadavku restriktivního výkladu rozhodovací praxe Úřadu²³⁷ a na ni navazující odborná literatura²³⁸ vyvodila, že pouze dopracování návrhů a projektů, které navíc není schopen poskytnout žádný jiný potenciální dodavatel, může být zadáváno v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 6 zákona.

---

²³¹ Součástí poskytnutých služeb ovšem mohou být i dodávky nebo stavební práce splňující § 10 odst. 2 zákona. Jak dovodila rozhodovací praxe Úřadu např. v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S335/2008/VZ-939/2009/520JHl odkazovaném v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 45 na str. 52 – 54, poskytnuté dodávky musí mít přímou souvislost s proběhnuvší soutěží o návrh. Odborná literatura se s takovým názorem ztotožňuje, např. dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 116.

²³² Viz např. rozhodnutí Úřadu č. j. S54/2007-00027/2007/550-OŠ vztahující se k obdobnému ustanovení zákona č. 40/2004 Sb. a odkazované v souvislosti zákona o veřejných zakázkách v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 147 na str. 38 či díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 32 na str. 197 nebo také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 176.

²³³ Plyne výslovně ze zákona, viz také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 176.

²³⁴ Bod 41 rozsudku; rozsudek se týkal ekvivalentního ustanovení směrnice 92/50/EHS, v odborné literatuře je v kontextu nové úpravy odkazován např. v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 147 na str. 39.

²³⁵ Dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 115 – 116 nebo dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 177.

²³⁶ Příklad převzat z díla uvedeného v poznámce pod čarou č. 24, str. 177.

²³⁷ Např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S78/2011/VZ-11015/2011/520/EMa.

²³⁸ Dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 230 na str. 70.

S takovým názorem se nelze plošně ztotožnit, protože jde svou přesnou konkretizací neurčitěho právního pojmu vysoce nad rámec zákonem požadovaných podmínek a nevyplývá ani z judikatury Soudního dvora. Naplnění zkoumané zákonné podmínky je nutné zkoumat vždy *ad hoc*.

Nicméně názor z předchozího odstavce je možné vzít jako základ pro odvození výkladu výjimky, která umožňuje zadat ve veřejné zakázce i realizaci návrhu, pokud to předmět soutěže o návrh odůvodňuje. Právě v případech, kdy realizaci návrhu je vzhledem ke specifičnosti předmětu soutěže o návrh a úzkému sejetí realizace s návrhem²³⁹ schopen poskytnout pouze vítěz soutěže o návrh, je možné navazující zakázku na realizaci návrhu zadat v jednacím řízení bez uveřejnění. Takovému výkladu svědčí i v rozhodovací praxi se nalézající příklady povolené a nepovolené realizace návrhu pro použití jednacím řízení bez uveřejnění. Za realizaci zadatelnou v jednacím řízení bez uveřejnění Úřad ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-S335/2008/VZ-939/2009/520/JHl považuje vyvinutí v návrhu specifikovaného informačního systému.²⁴⁰ Naopak možnost zadat v jednacím řízení bez uveřejnění službu svozu a likvidace odpadu, jejíž způsob provedení byl předmětem soutěže o návrh, Úřad v rozhodnutí²⁴¹ č. j. S140/2008/VZ-11848/2008/540/Šm správně zavrhl, neboť ji je schopen poskytnout jakýkoliv subjekt určený k nakládání s odpadem.

V zadávacích směrnících je možné se s použitím jednacím řízení bez uveřejnění v návaznosti na soutěž o návrh setkat v čl. 31 odst. 3 veřejné a v čl. 40 odst. 3 písm. l) sektorové směrnice. Směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti tento důvod pro použití jednacím řízení bez uveřejnění neobsahuje. Srovnání ustanovení zadávacích směrnic se zákonem vede k závěru, že zákon z evropského práva pravidlo prakticky doslovně přebírá, až na drobné odlišnosti.

---

²³⁹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 116.

²⁴⁰ K tomuto vývoji je zajisté potřebné know-how, kterým disponuje pouze vítěz soutěže o návrh.

²⁴¹ Rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. R146/2008/02-22137/2008/310-Ku; následně však byla obě rozhodnutí zrušena usnesením Nejvyššího správního soudu sp. zn. Konf 27/2010-7 z kompetenčních důvodů, což na trvající validitu citovaného závěru nemá vliv.

Za první zadávací směrnice operují s pojmem veřejná soutěž na určitý výkon. Srovnání zákonné definice soutěže o návrh obsažené v § 103 odst. 1 zákona s evropskou definicí veřejné soutěže na určitý výkon v čl. 1 odst. 11 písm. e) veřejné směrnice a v čl. 1 odst. 10 sektorové směrnice nevede k pochybnostem o jejich podstatných odlišnostech.²⁴²

Za druhé směrnice povinnost zadat zakázku vítězi soutěže nevztahují k pravidlům dotčené soutěže nýbrž k platným pravidlům obecně, tedy zřejmě i k pravidlům, která by mohla vyplývat přímo ze zákona. Nejedná se o rozdíl, který může vést k závěru o nesprávné transpozici, protože se v zákoně o veřejných zakázkách možnost použití jednacího řízení bez uveřejnění pouze zužuje.

Za třetí neobsahují zadávací směrnice omezení v podobě výslovného zákazu zadat v jednacím řízení bez uveřejnění realizaci vítězného návrhu. To také není problém, protože český zákon jen ztěžuje použití jednacího řízení bez uveřejnění.

Čtvrtý rozdíl je jenom zdánlivý, když v zákoně není výslovně vyloučeno použití dotčeného ustanovení pro veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Avšak § 102 odst. 2 písm. e) zákona přímo vylučuje použití soutěže o návrh pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, takže k aplikaci § 23 odst. 6 zákona v jejich případě vůbec nemůže dojít. Je tedy možné učinit závěr, že transpozice je správná, a též zdůraznit, že v rámci eurokonformity je nutné respektovat názor Soudního dvora rozebraný výše v této kapitole.

3.4.2. Vícepráce a víceslužby

Zejména při zakázkách na stavební práce u komplikovanějších projektů výstavby prakticky není možné se vyhnout nutnosti rozšíření původní zakázky o tzv. vícepráce, tedy dodatečné stavební práce potřebné pro řádné dokončení díla.²⁴³ K zajištění relativní operativnosti při jejich zadávání slouží § 23 odst. 7 písm. a) zákona umožňující jejich zadávání pomocí jednacího řízení bez uveřejnění.

---

²⁴² Hlubší analýza je mimo zaměření této práce.

²⁴³ Stejně tak může docházet k potřebě víceslužeb u veřejných zakázek na služby. K obvyklosti používání pojmů vícepráce a víceslužby viz např. dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 177.

Primární podmínka obsažená v tomto ustanovení spočívá v oprávněnosti použít jednacím řízení bez uveřejnění pouze pro veřejné zakázky na stavební práce²⁴⁴ nebo na služby.²⁴⁵ V jejich rámci ovšem mohou být poskytnuty v určité míře i dodávky.²⁴⁶ Zadávané stavební práce nebo služby musí být v přímé²⁴⁷ materiální²⁴⁸ souvislosti se stavebními pracemi nebo službami zadanými v původní veřejné zakázce. Z toho přímo vyplývá další podmínka, a sice existence předchozího řádně proběhlého²⁴⁹ zadávacího řízení na původní veřejnou zakázku.

Činnosti, které jsou zadávány v jednacím řízení bez uveřejnění, nesmí být obsaženy v původních zadávacích podmínkách. Jedná se tedy o činnosti, jejichž potřeba vyvstala až po zadání původní veřejné zakázky.²⁵⁰ Typicky jejich potřeba vzniká v průběhu plnění zakázky,²⁵¹ jak jsou spolu s postupujícími pracemi (službami) odhalovány komplikace např. přírodního rázu.

S podmínkou podle předcházejícího odstavce úzce souvisí podmínka objektivní nepředvídanosti okolností vedoucích k potřebě víceprací nebo víceslužeb. Nepředvídanost je zákonem poněkud nešťastně použitý pojem, protože evokuje faktický stav. Nicméně ustálený výklad²⁵² tohoto pojmu je za prvé skutečně faktické nepředvídaní těchto okolností zadavatelem a dále objektivní nemožnost předvídat je.²⁵³ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S288/2009/VZ-15179/2009/540/VKu správně²⁵⁴

---

²⁴⁴ Viz § 9 zákona o veřejných zakázkách.

²⁴⁵ Viz § 10 zákona o veřejných zakázkách.

²⁴⁶ Viz uvedené definice zakázek na stavební práce a na služby obsažené v zákoně o veřejných zakázkách nebo dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 117.

²⁴⁷ Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S288/2009/VZ-15179/2009/540/VKu.

²⁴⁸ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 117

²⁴⁹ Pokud by původní veřejná zakázka byla zadána protiprávně, docházelo by při aprobaci následného jednacím řízení bez uveřejnění *de facto* k obcházení zákona. Viz také rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S286,287/2009/VZ-15178/2009/540/KKo a jej potvrdující rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R130/2011/VZ-7128/2012/310/PMo.

²⁵⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 147 na str. 39.

²⁵¹ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 117.

²⁵² Viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 72/2010-138 nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S288/2009/VZ-15179/2009/540/VKu.

²⁵³ Především v době zadávání původní veřejné zakázky. Pokud by zákon mířil pouze na faktický stav na straně zadavatele, mohlo by dojít k odůvodněnosti použití jednacím řízení bez uveřejnění na základě předchozího opomenutí zadavatele.

²⁵⁴ Co zadavatel závisle na své vůli způsobí, to také má předvídat.

dodává, že tento pojem obsahuje implicitně i zákaz vzniku předmětných okolností závisle na vůli zadavatele.

Zákon ve svém § 23 odst. 7 písm. a) bod 1. přidává podmínku, že vícepráce nebo víceslužby mohou být zadány pouze témuž dodavateli jako předchozí zakázka. Podmínka nevyžaduje další výklad, neboť je zjevný. Odborná literatura²⁵⁵ pouze rozvádí, že pokud byla původní zakázka zadána sdružení, které se již rozpadlo, je možné zadat vícepráce nebo víceslužby v jednacím řízení bez uveřejnění tomu dodavateli, který poskytuje relevantní původní práce nebo služby. S takovým názorem není důvod nesouhlasit, neboť zákon mluví o témž dodavateli, nikoli o témž vítězi původního zadávacího řízení. Zadávací směrnice navíc výslovně zmiňují v příslušných ustanoveních hospodářský subjekt, který původní stavební práce nebo služby provádí,²⁵⁶ resp. zhotovitele nebo poskytovatele služeb, který plní původní zakázku.²⁵⁷

Poslední²⁵⁸ podmínka vyžadovaná pro použití jednacím řízení bez uveřejnění od všech zadavatelů je nezbytnost víceprací nebo víceslužeb pro provedení prací nebo služeb původních. Pojem nezbytnosti je v § 23 odst. 7 písm. a) bod. 2 zákona dále rozveden. K naplnění této podmínky je tedy třeba, aby potenciální technické nebo ekonomické oddělení dodatečných stavebních prací nebo služeb vedlo ke způsobení závažné újmy zadavateli. Tím se rozumí například vznik neúnosných vícenákladů spojených s případnou změnou dodavatele, avšak vzhledem k dikci zákona se nemusí jednat pouze o újmu materiální povahy.

Alternativou k technické nebo ekonomické neoddělitelnosti vedoucí k naplnění podmínky nezbytnosti je skutečnost, že provedení víceprací nebo poskytnutí víceslužeb je k dokončení původní veřejné zakázky zcela nezbytné. Jinak řečeno původní veřejná zakázka nemůže být objektivně dokončena

---

²⁵⁵ Konkrétně dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 117.

²⁵⁶ Čl. 31 odst. 4 písm. a) veřejné směrnice a čl. 28 odst. 4 písm. a) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti.

²⁵⁷ Čl. 40 odst. 3 písm. f) sektorové směrnice.

²⁵⁸ Pro úplnost je nutné opět zmínit, že v jednacím řízení bez uveřejnění podle zkoumaného ustanovení nesmí být v souladu s § 23 odst. 9 uzavřena rámcová smlouva.

bez víceprací nebo víceslužeb.²⁵⁹ Například během kopání základů pro stavěnou budovu dojde k odhalení dříve neodhalitelného průsaku spodních vod a musí být přistoupeno k odvodnění místa stavby.

Ve vztahu k veřejným zadavatelům zákon ve svém § 23 odst. 7 písm. a) bod 3. vyžaduje, aby úhrn²⁶⁰ hodnoty víceprací a víceslužeb zadaných v jednacích řízeních bez uveřejnění nepřekročil 20% ceny původní veřejné zakázky. Výpočty tohoto podílu se provádí s reálnými, v uzavřených smlouvách obsaženými, cenami veřejných zakázek, nikoliv s jejich předpokládanými hodnotami.²⁶¹ Pokud dojde k odpadnutí některých částí původní veřejné zakázky, tzv. méněpracím nebo méněslužbám, a souvisejícímu snížení její ceny, nesmí dle výkladu Úřadu a Ministerstva pro místní rozvoj docházet k odpočtu těchto méněprací od hodnoty víceprací.²⁶² Celá koncepce tohoto finančního limitu je v zákoně poněkud nešťastná, protože značně komplikuje realizaci složitých stavebních projektů a přitom nemá oporu v zadávacích směrnicích.²⁶³

Zadávací směrnice situace obdobné těm upraveným v § 23 odst. 7 písm. a) zákona regulují v ustanoveních jmenovaných v poznámkách pod čarou č. 256 a 257. Zákon přebírá obsah zadávacích směrnic v podstatě přesně, ale přesto s několika odlišnostmi. Především zadávací směrnice tvrdí, že vícepráce nebo víceslužby nesmí být obsaženy v původně zvažovaném projektu nebo v původní zakázce, nikoliv v původních zadávacích podmínkách. S ohledem na to je nutné podmínku neobsaženosti v původních zadávacích podmínkách v kombinaci s podmínkou nepředvídanosti vykládat tak, že v průběhu procesu zadávání původní veřejné

---

²⁵⁹ Obdobně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 118.

²⁶⁰ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 118.

²⁶¹ Viz např. k obdobnému ustanovení zákona č. 40/2004 Sb. se vztahující rozhodnutí Úřadu č. j. S239/2006-21304/2006/520-Pr nebo dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 118.

²⁶² ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Zadávání víceprací*. Brno : Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2007.

Dostupné z: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/Sekce_VZ/Methodiky/zadavani_vicepraci.pdf; dále dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 247.

²⁶³ Viz dále.

zakázky nebylo obsažení nyní zvažovaných víceprací nebo víceslužeb vůbec zvažováno.²⁶⁴

Dále zadávací směrnice místo zadavatelovy závažné újmy v případě oddělení původní a dodateční zakázky hovoří o velkých obtížích pro zadavatele, což jsou ale pojmy v podstatě ekvivalentní. Poslední rozdíl spočívá v možnosti veřejných zadavatelů²⁶⁵ zadávat v jednacím řízení bez uveřejnění dodatečné stavební práce nebo služby až do výše 50% původní zakázky. Český zákon je tedy výrazně přísnější, což sice může v praxi působit obtíže,²⁶⁶ avšak nejedná se o chybu transpozice. Nechtě je uzavřeno, že transpozice je provedena správně.

3.4.3. Využití opčního práva

Zákon o veřejných zakázkách obsahuje v § 23 odst. 7 písm. b) možnost aplikovat jednacím řízení bez uveřejnění pro využití opčního práva. Úzce související k tomuto ustanovení je § 99 zákona, který opční právo pro účely veřejných zakázek definuje a upravuje další podmínky jeho použití. Zajímavostí dotčeného institutu je, že až na výjimku opčního práva navazujícího na rámcovou smlouvu zákon zavazuje v tomto případě zadavatele k použití jednacím řízení bez uveřejnění.²⁶⁷ Jednacím řízení bez uveřejnění zde tedy výjimečně není pouze alternativou k jinému druhu zadávacím řízení.

Aby vůbec mohlo dojít k využití opčního práva pomocí jednacím řízení bez uveřejnění, musí dojít k jeho řádnému vzniku. To stanovuje explicitně zákon přímo v § 23 odst. 7 písm. b), když v bodě 2. odkazovaného ustanovení vyžaduje proběhnutí vyčteného druhu zadávacím řízení,²⁶⁸ kterým je soutěžena původní

---

²⁶⁴ Podmínka objektivní nepředvídanosti implicitně tuto úvahu zahrnuje.

²⁶⁵ Tato podmínka se uplatní dle směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti i na zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Zákon ve svém § 2 odst. 8 stanovuje, že sektorový zadavatel v těchto zakázkách postupuje jako zadavatel veřejný, tedy pravidlo je obsaženo i v českém právu.

²⁶⁶ Viz výše.

²⁶⁷ Viz § 99 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách.

²⁶⁸ Výčet povolených druhů závisí na povaze zadavatele (zdali je zadavatel sektorový nebo veřejný) a na tom, zdali je zadávána zakázka v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Specificky se u veřejného zadavatele jedná o otevřené, užší a zjednodušené podlimitní řízení, u sektorového se přidává jednacím řízení s uveřejněním a u zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti i soutěžní dialog (zatímco je vypuštěno pro ně nepoužitelné otevřené řízení).

veřejná zakázka.²⁶⁹ V § 99 odst. 1 zákona je pak požadováno, aby v zadávacích podmínkách původního zadávacího řízení bylo poskytnutí opce přímo vyhrazeno.²⁷⁰ K tomu zákon v § 23 odst. 7 písm. b) bodě 3. přidává pro možnost použití jednacích řízení bez uveřejnění i povinnost vyhradit si ji zadavatelem tamtéž.

Podle § 23 odst. 7 písm. b) bodu 4. zákona dále musí být předpokládaná hodnota v opčním právu obsaženého plnění zahrnuta do předpokládané hodnoty původní veřejné zakázky.²⁷¹ Vykreslené podmínky vztahující se k zadávání původní veřejné zakázky vedou k požadavku, aby zadavatel již v době zahájení původního zadávacího řízení možné opční právo předpokládal, mohl dostatečně určitým způsobem vymežit jeho předmět a byl schopen vyčíslit jeho předpokládanou hodnotu.²⁷²

Předmětem opčního práva zadávaného v jednacím řízení bez uveřejnění mohou být pouze nové stavební práce, v případě zadavatele veřejného²⁷³ též nové služby. Dotčené stavební práce, resp. služby, musí být obdobné stavebním pracím nebo službám, které byly zadány v původní veřejné zakázce a musí této zakázce odpovídat. V praxi tedy musí být předmětem v jednacím řízení bez uveřejnění realizovaného opčního práva pouze rozšíření stavebních prací nebo služeb zadaných

---

²⁶⁹ S odkazem na závěry v předchozí kapitole se hodí dodat, že původní veřejná zakázka musí být zadána správně podle zákona.

²⁷⁰ Viz také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 248 nebo dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 119.

²⁷¹ To je potřeba zejména pro řádné dodržení finančních limitů podle § 12 zákona. Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 194. Předmětné pravidlo však neznamená, že by bylo plnění opčního práva v plné své specifčnosti v původní veřejné zakázce soutěženo. Viz tamtéž a § 99 odst. 4 zákona.

²⁷² Na rozdíl od víceprací nebo víceslužeb se nejedná o případy, kdy je potřeba plnění závislá na nepředvídatelné okolnosti. Zadavatel v době zadávání původní veřejné zakázky předmět opčního práva vyžaduje, avšak si zatím není jist, zdali ho bude schopen (např. z finančních důvodů) pořídit. Na druhou stranu se jedná o právo ve prospěch zadavatele a ten není povinen opční právo využít. Zdejší závěry podporuje rozhodnutí Úřadu č. j. S291/2008/VZ-23912/2008/510/če, které bylo v různých aspektech opakovaně stvrzeno (rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R5/2009/VZ-1861/2010/310/EKu, rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 30 Af 27/2010-96 a rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 1/2012-13).

²⁷³ Viz také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 180.

v původní veřejné zakázce, jejichž charakter může být pouze okrajově modifikován.²⁷⁴

Stejně jako u víceprací a víceslužeb²⁷⁵ musí být plnění opčního práva v jednacím řízení bez uveřejnění zadáno témuž dodavateli, který plní původní veřejnou zakázku. I zde platí poznámka o sdružení a jeho zániku.²⁷⁶

Poslední podmínka obsažená přímo v § 23 odst. 7 písm. b) zákona spočívá ve lhůtě zahájení jednacím řízení bez uveřejnění (odesláním výzvy k jednání)²⁷⁷ obecně 3 roky ode dne uzavření původní smlouvy. Pro zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti platí lhůta 5 let, která může být za okolností zvláštního zřetele hodných prolomena. Okolnosti zvláštního zřetele hodné je nutné posuzovat *ad hoc* v jednotlivých případech použití jednacím řízení bez uveřejnění. V zákoně se nenachází bližší rozvedení, o jaké okolnosti se může jednat, avšak čl. 28 odst. 4 písm. b) třetí pododstavec směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti vypočítává, na čem tyto okolnosti mohou být založeny. Vzhledem k dikci směrnice se lze domnívat, že se jedná o taxativní výčet, který obsahuje životnost dodávaných výrobků, instalací či systémů a technické obtíže, které by mohly být způsobeny změnou dodavatele. S ohledem na doktrínu eurokonformního výkladu musí být okolnosti hodné zvláštního zřetele pojímány v souladu se směrnicí v oblasti obrany a bezpečnosti.

Jak již je shora nastíněno a jak také potvrzuje odborná literatura,²⁷⁸ podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění podle rozebíraného ustanovení jsou skryty i v § 99 zákona. V okamžiku rozhodování se o realizaci opčního práva musí zadavatel dle § 99 odst. 3 zákona zkoumat, zdali cena realizace²⁷⁹ nepřekročí o více

---

²⁷⁴ Obdobně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 118. Závěr o libovolnosti stavebních prací nebo služeb zadávaných na základě opce podle zákona provedený v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 24 na str. 179 je silně zjednodušující a nemůže být přijat.

²⁷⁵ Viz kapitola 3.4.2.

²⁷⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 118 – 119.

²⁷⁷ Viz § 26 zákona a dále dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 119.

²⁷⁸ Např. dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 248 nebo dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 119.

²⁷⁹ Vztahuje se i na pouze částečnou realizaci, kdy je nutné předpokládanou hodnotu odpovídajícím způsobem krátit.

než 30% její předpokládanou hodnotu uvedenou v zadávacích podmínkách původní zakázky a zdali tato cena není vyšší než 30% reálné ceny původní veřejné zakázky. Při výpočtech těchto finančních limitů se obdobně uplatní pravidla blíže rozvedená v předchozí kapitole ve vztahu k objemu víceprací nebo víceslužeb.

Nyní budiž přistoupeno ke srovnání české právní úpravy se zadávacími směrnici, které jednacím řízení bez uveřejnění jako způsob využití opčního práva obsahují v čl. 31 odst. 4 písm. b) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. g) sektorové směrnice a zmiňovaném čl. 28 odst. 4 písm. b) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Jeden z rozdílů zadávacích směrnic oproti zákonu je již vysvětlen výše a je překlenutelný výkladem.

Další rozdíl spočívá v definici stavebních prací nebo služeb,²⁸⁰ které mohou být v jednacím řízení bez uveřejnění podle předmětných ustanovení zadány. Optikou zadávacích směrnic se jedná o stavební práce nebo služby, které jsou vůči původní zakázce opakující se, podobné a odpovídající základnímu projektu, na který byla původní zakázka zadána. Není zřejmé, co je přesně míněno základním projektem,²⁸¹ ale výklad komplexního vymezení předmětných stavebních prací nebo služeb vede ke shodnému závěru o jejich povaze jako v případě zákona, tedy závěru o možnosti rozšiřovat původně poptávané plnění s pouze nepodstatnými změnami.²⁸² Ze znění zadávacích směrnic totiž vyplývá, že předmětem realizovaného opčního práva mohou být pouze stavební práce nebo služby velmi obdobné původní zakázce, které zadavatel již v době přípravy původní zakázky plánoval. Doktrína²⁸³ potvrzuje, že pojem „opakování“ nemůže přinášet závěr o naprosté identitě původních stavebních prací nebo služeb se stavebními pracemi nebo službami zahrnutými v opci.

---

²⁸⁰ V případě sektorových zadavatelů pouze stavebních prací.

²⁸¹ Česká formulace „odpovídat původní veřejné zakázce“ je však obdobná.

²⁸² Viz shora. Opět tedy je závěr v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 24 na str. 179 o vyšší striktnosti zadávacích směrnic učiněn pouze na základě přílišného zjednodušení a není proto přijatelný.

²⁸³ Dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 622. Vztahuje se sice k právu navazujícímu na starší směrnice 92/50/EHS a 93/37/EHS, dnešní evropská úprava je však *de facto* shodná, viz např. tamtéž str. 623.

V případě časových limitů realizace opčního práva v jednacím řízení bez uveřejnění u zakázek veřejných zadavatelů a u zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti hovoří zadávací směrnice o počítání lhůt od sjednání původní zakázky.²⁸⁴ Pro další rozbor je stěžejní poznatek, že analyzovaný důvod pro použití jednacím řízení bez uveřejnění je přímo dle Evropské komise naprosto shodný s obdobným důvodem ve staré směrnici 93/37/EHS.²⁸⁵ K té se ovšem vyjádřil Soudní dvůr, když v rozsudku ve věci C-385/02 výslovně řekl, že lhůta se počítá od uzavření původní smlouvy. Není zde tedy rozdíl mezi zadávacími směrnicemi a zákonem.

Z formulace zadávacích směrnic „řízení lze použít v průběhu tří let...“²⁸⁶ také není zřejmé, jestli se dotčená lhůta počítá k zahájení jednacím řízení bez uveřejnění, nebo k jeho řádnému ukončení. Pomoc nabízí opět směrnice 93/37/EHS, která ve svém anglickém znění stanovovala „procedure may only be adopted during the three years...“. Za předpokladu, že nové zadávací směrnice jsou s ní v tomto aspektu obsahově shodné, může být uzavřeno, že lhůta se i podle nich vztahuje k zahájení jednacím řízení bez uveřejnění, neboť sloveso „adopt“ je nejbližší přeložitelné jako „přijmout“. Jednacím řízení bez uveřejnění může být tedy přijato v průběhu tří let, což je totožné s jeho zahájením.

Předposlední rozdíl zadávacích směrnic proti zákonu spočívá v absenci finančních limitů pro využití opčního práva ve směrnicích. Zákon tak ztěžuje použití jednacím řízení bez uveřejnění, což není transpoziční problém.

Poslední odlišnost spočívá v proti zákonu dodatečném pravidle stanoveném zadávacími směrnicemi, které požadují, aby opční právo v jednacím řízení bez uveřejnění využili pouze stejní zadavatelé, kteří zadali původní zakázku. Podle českého zákona o veřejných zakázkách je teoreticky možné, aby v průběhu smluvního vztahu zakládajícího opční právo došlo k přechodu práv a povinností na nového zadavatele²⁸⁷ a dále existovalo oprávnění využít opční právo v jednacím

---

²⁸⁴ Zákon o veřejných zakázkách hovoří o uzavření smlouvy.

²⁸⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 38 na str. 27.

²⁸⁶ Pět let v případě zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti.

²⁸⁷ Například fúzí sektorového zadavatele.

řízení bez uveřejnění. Směrnice uvedený případ vylučují a transpozice tak má chybu, když rozšiřuje možnost použití jednacím řízení bez uveřejnění.

Z provedené analýzy vyplývá, že transpozice zadávacích směrnic zde není zcela bezchybná. Absence rozvedení okolností hodných zvláštního zřetele u zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti by mohla vést k rozšíření oprávnění k použití jednacím řízení bez uveřejnění. Chyba je ale překonatelná eurokonformním restriktivním výkladem, a tudíž není závažná. Závažnější opominutí v transpozici tvoří absence pravidla o stejných zadavatelích v zákoně o veřejných zakázkách.

3.4.4. Zadání zakázky na základě rámcové smlouvy sektorovým zadavatelem

Poslední oprávnění pro použití jednacím řízení bez uveřejnění spadající do okruhu návaznosti na předchozí zadávací řízení se nachází v § 23 odst. 8 písm. b) zákona. Tam je umožněno sektorovému zadavateli, aby v jednacím řízení bez uveřejnění zadával zakázky na základě rámcové smlouvy. Základním předpokladem tedy je existence řádně²⁸⁸ vysoutěžené a zadané rámcové smlouvy. Pojem rámcové smlouvy zákon definuje ve svém § 11. Podle zákona nic nebrání použití jednacím řízení bez uveřejnění podle rozebíraného ustanovení i pro zadávání následných zakázek k rámcové smlouvě uzavřené s více dodavateli.²⁸⁹

Dále je třeba zdůraznit omezení tohoto oprávnění pouze na sektorové zadavatele.²⁹⁰ Následující podmínka spočívá v omezení aplikace dotčeného ustanovení pouze na nadlimitní zakázky. Jedná se o nadbytečné pravidlo,²⁹¹ neboť na podlimitní zakázky sektorových zadavatelů se zákon o veřejných zakázkách podle § 19 odst. 1 zákona vůbec nevztahuje. Vzhledem k tomu, pokud by sektorový zadavatel použil ustanovení zákona o jednacím řízení bez uveřejnění obdobně i na zadání podlimitní „veřejné zakázky“, nedopouštěl by se ničeho protiprávního.

---

²⁸⁸ Viz analogicky zdůvodnění v kapitole 3.4.2, zejména v tamější poznámce pod čarou č. 249.

²⁸⁹ Viz také dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 181.

²⁹⁰ K odlišení kategorií zadavatelů viz dříve v práci, zejména v kapitole 2.2.

²⁹¹ Viz obdobně např. též dílo uvedené v poznámce pod č. 20 na str. 194.

Poslední podmínka použití jednacím řízení bez uveřejnění je zákaz zadat v něm nově rámcovou smlouvu, jak ho formuluje § 23 odst. 9 zákona. Není možné tedy v jednacím řízení bez uveřejnění rámcové smlouvy řetězit. Pro úplnost je na místě zmínit, že s ohledem na § 89 odst. 6 písm. b) zákona se v § 23 odst. 8 písm. b) zákona jedná o druhou výjimku, kdy použití jednacím řízení bez uveřejnění je pravidlem, nikoliv alternativou k jiným druhům zadávacím řízení. Není možné souhlasit s názorem komentářové literatury,²⁹² že je kvůli tomu zákon o veřejných zakázkách nekonzistentní, když označuje povinnost i za právo. Ač je použití jednacím řízení bez uveřejnění ve zdejších případech až na výjimky povinností, je jen v zájmu jasnosti zákona jeho označení i za oprávnění.

K posouzení správnosti transpozice je s ohledem na omezení důvodu použití jednacím řízení bez uveřejnění pouze na sektorové zadavatele nutné konzultovat sektorovou směrnici. Ta operuje s pojmem „rámcová dohoda“, který definuje ve svém čl. 1 odst. 4 bez jakékoliv podstatné odlišnosti od § 11 zákona o veřejných zakázkách. Totožnost pojmů „rámcová dohoda“ a „rámcová smlouva“ je klíčová, neboť čl. 40 odst. 3 písm. i) sektorové směrnice umožňuje použít jednacím řízení bez uveřejnění pro zakázky zadávané na základě rámcových dohod. Explicitně je pak vyžadováno řádné zadání rámcové dohody v souladu s právem. Tato podmínka byla výše implicitně dovozena i v zákoně o veřejných zakázkách. Může být uzavřeno, že transpozice je správná.²⁹³

3.5. Speciální okolnosti

Poslední okruh definovaný pro účely rozčlenění jednotlivých oprávnění pro použití jednacím řízení bez uveřejnění je v podstatě zbytkovou kategorií. Spadají do ní použití jednacím řízení bez uveřejnění pro pořizování dodávek

---

²⁹² Vysloveným v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 22 na str. 121.

²⁹³ Závěru nebrání ani zužující pravidlo obsažené v § 23 odst. 9 zákona, viz již několikrát použité zdůvodnění o možnosti omezovat použití tohoto druhu zadávacím řízení.

na komoditních burzách a pro zadávání veřejných zakázek pro účely výzkumu a vývoje.

3.5.1. Dodávky na komoditních burzách

Jednací řízení bez uveřejnění může být použito při pořizování dodávek na komoditních burzách podle § 23 odst. 5 písm. c) zákona. Ustanovení je v podstatě samovysvětlující bez nutnosti hlubšího výkladu. Důležitou podmínkou je omezení jeho použití pouze na pořizování dodávek podle § 8 zákona. Z ní přímo vyplývá, že výjimka pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění se vztahuje pouze na přímé nákupy na komoditních burzách, nikoliv na služby zprostředkovatelů těchto obchodů.²⁹⁴

Dále lze obecně souhlasit s názory, že pojem komoditní burzy je třeba vykládat v souladu s § 1 zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů,²⁹⁵ a že nákup na nich musí být v souladu s § 2 uvedeného zákona.²⁹⁶ Vzhledem k evropské harmonizaci oblasti zadávání veřejných zakázek a základnímu požadavku evropského práva na volný pohyb zboží a služeb však je možné použít předmětné ustanovení minimálně i pro nákup na komoditních burzách v jiném členském státě Evropské unie.²⁹⁷ Posouzení charakteru zahraniční burzy jako burzy komoditní může proběhnout analogicky podle § 1 odst. 1 zákona o komoditních burzách.

Zde probírané jednoduché pravidlo obsahují zadávací směrnice v čl. 31 odst. 2 písm. c) veřejné směrnice, čl. 40 odst. 3 písm. h) sektorové směrnice a čl. 28 odst. 3 písm. b) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Za více nerozebíraného předpokladu správné transpozice pojmu veřejná zakázka na dodávky²⁹⁸ je

---

²⁹⁴ Nejednalo by se o veřejnou zakázku na dodávky, viz zejména § 8 odst. 2 zákona.

²⁹⁵ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 24 na str. 176 nebo č. 22 na str. 113.

²⁹⁶ Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 188.

²⁹⁷ Názor podporuje i doktrinální literatura (dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 978), která za relevantní komoditní burzu považuje pouze burzu takovou, která umožňuje nediskriminatorní přístup dodavatelů ze všech členských států Evropské unie. O přístupu odběratelů sice není mluveno, avšak evropský rozměr trhu je uvedeným způsobem akcentován.

²⁹⁸ Srovnání např. čl. 1 odst. 2 písm. c) veřejné směrnice s § 8 zákona nepřináší pochybnosti o jeho důvodnosti.

i transpozice zkoumaného důvodu pro použití jednacního řízení bez uveřejnění správná.

3.5.2. Dodávky pro účely výzkumu nebo vývoje

Veřejní zadavatelé mohou podle § 23 odst. 5 písm. a) zákona o veřejných zakázkách obstarávat dodávky pro účely výzkumu nebo vývoje v jednacím řízení bez uveřejnění. Podmínka vztahení tohoto ustanovení pouze na zadavatele veřejné není explicitní. Nicméně § 23 odst. 8 písm. a) zákona upravující použití jednacního řízení bez uveřejnění pro veřejné zakázky v oblasti výzkumu nebo vývoje sektorových zadavatelů aplikaci § 23 odst. 5 písm. a) zákona pro sektorové zadavatele vylučuje. Na první pohled by mohl být učiněn závěr, že § 23 odst. 8 písm. a) pouze rozšiřuje možnosti použití jednacního řízení bez uveřejnění pro sektorové zadavatele při zachování jejich práva podle § 23 odst. 5 písm. a) zákona. Pohled do zadávacích směrnic takový závěr však vyvrací. Sektorová směrnice totiž obsahuje pouze oprávnění obdobné § 23 odst. 8 písm. a) zákona, a sice ve svém čl. 40 odst. 3 písm. b), a neobsahuje již oprávnění příbuzné k § 23 odst. 5 písm. a) zákona. Veřejná směrnice pak ve svém čl. 12 vylučuje své použití na zakázky sektorových zadavatelů.

Druhá podmínka použití zkoumaného ustanovení spočívá v omezení aplikace pouze na zakázky na dodávky.²⁹⁹ Stěžejní podmínkou je určení výroby dodávaného zboží pouze pro účely výzkumu nebo vývoje. Rozhodující není tedy jen důvod pořízení na straně zadavatele, ale už důvod a účel výroby předmětného zboží na straně dodavatele. Ustanovení zřejmě tedy sleduje pouze nákup prototypů pro účely výzkumu a vývoje, nikoliv nákup např. běžného spotřebního vybavení laboratoří.³⁰⁰ Slovo „pouze“ vede k závěru, že i marginální jiný dílčí účel vyráběného zboží má za následek nemožnost použití této výjimky pro aplikaci jednacního řízení

---

²⁹⁹ Opakovaně se odkazuje na § 8 zákona.

³⁰⁰ Obdobně též ve vztahu k anglickému právu dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 611.

bez uveřejnění.³⁰¹ V případě pochybností o významu pojmu výzkum nebo vývoj se odkazuje na zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.³⁰²

Poslední podmínka spočívá ve vyjmutí případů, kdy je zboží vyráběno ve větším množství za účelem dosažení zisku nebo uhrazení nákladů na výzkum a vývoj zadavatele, z působnosti zkoumaného ustanovení. Pojem většího množství je nutné posuzovat *ad hoc*, ale může být zjednodušeně řečeno, že se musí jednat o množství větší než jednotkové s výjimkou zboží takové povahy, kde pořízení více než právě jednoho kusu je pro účely výzkumu nebo vývoje neobvyklé. Druhá část této podmínky spočívá v účelu většího množství zboží, které nesmí být určeno ke komerčnímu výnosu (případně úhradě nákladů) zadavatele např. z jeho následného prodeje.

Již je výše řečeno, že předmětné ustanovení se vztahuje pouze na veřejné zadavatele, neboť se nevyskytuje jeho ekvivalent v sektorové směrnici. Příbuzná ustanovení se naopak nacházejí v čl. 31 odst. 2 písm. a) veřejné směrnice a v čl. 28 odst. 2 písm. b) směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti. Obsahově jsou shodná. Zadávací směrnice vykazují proti zákonu čtyři odlišnosti, z nichž jedna je zásadní.

Zaprvé, účel výzkumu a vývoje rozšiřují ještě o účely pokusů a studia. Není ambicí této práce srovnávat české a evropské pojetí pojmů výzkum a vývoj. Jeho rozšíření v předmětném důvodu pro použití jednacého řízení bez uveřejnění o pokusy a studium nemůže vést k závěru o chybné transpozici, jelikož se zákon dopouští případně jen zúžení aplikace jednacého řízení bez uveřejnění.

Zadruhé, zadávací směrnice nemluví v případě výjimky z oprávnění k aplikaci ustanovení o výrobě ve větším množství (slovy zákona), ale rovnou o výrobě ve velkém. Znovu dochází na straně zákona k zúžení oprávnění k využití jednacého řízení bez uveřejnění a nejedná se o opomenutí v transpozici.

---

³⁰¹ Shodně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 20 na str. 187 nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S257/2010/VZ-17876/2010/520/EMa potvrzené rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R235/2011/VZ-4024/2012/310/IPs.

³⁰² Viz dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 22 na str. 112 a kapitola 2.5.3 této práce.

Zatřetí, místo zisku z výroby se v zadávacích směrnicích hovoří o cíli dosažení hospodářské životaschopnosti výrobku. Hospodářsky životaschopná výroba je taková, která subjektům na ní zainteresovaným³⁰³ je způsobilá přinášet zisk.³⁰⁴ Zatímco zadávací směrnice směřují na trvalou vlastnost výroby, zákon o veřejných zakázkách vylučuje i jednorázové dosažení zisku. Sám o sobě by tento fakt nebyl problematický, je však v těsném sepetí se čtvrtým rozdílem, viz dále.

Poslední rozdíl vede k závěru o chybě v české transpozici. Zadávací směrnice totiž ziskovost (hospodářskou životaschopnost), resp. schopnost úhrady nákladů výzkumu a vývoje, pořizovaných výrobků nevztahují k zadavateli, ale k výrobě obecně. Z jejich pohledu tedy nemůže dojít k pořizování dodávek v takovém objemu, který by měl za cíl zajistit nejen zadavateli, ale též dodavateli možnost dalšího hospodářského tržního využití pořizovaných prototypů nebo obdobného zboží.³⁰⁵ Zákon tak rozšiřuje proti zadávacím směrnicím prostor pro použití jednacím řízení bez uveřejnění a transpozice je v dotčeném aspektu problematická.³⁰⁶

3.5.3. Zakázky sektorových zadavatelů ve výzkumu nebo vývoji

V § 23 odst. 8 písm. a) zákona je umožněno sektorovým zadavatelům zadávat libovolné zakázky v režimu zákona o veřejných zakázkách³⁰⁷ zadávané výhradně pro účely výzkumu nebo vývoje v jednacím řízení bez uveřejnění. Příbuzná evropská úprava se nachází v čl. 40 odst. 3 písm. b) sektorové směrnice. Všechny výkladové a srovnávací závěry ohledně výhradnosti určení veřejných zakázek a výjimek pro dosahování zisku nebo úhrady nákladů souvisejících s jejich zadáním,

---

³⁰³ Výrobcům, distributorům atd.

³⁰⁴ Shodně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 973.

³⁰⁵ Závěr podporuje odborná literatura, konkrétně dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 12 na str. 611. (Vztahuje se k anglickému právu navazujícímu na ve zdejším kontextu obsahově shodnou předchozí směrnici 93/36/EHS.)

³⁰⁶ V tomto kontextu je zajímavé zmínit, že u v kapitole 2.5.3 diskutovaného důvodu pro použití jednacím řízení s uveřejněním se český zákonodárce obdobného chybného explicitního omezení výjimky na hospodářský prospěch na straně zadavatele nedopustil, ač implicitně tam takové omezení též existuje, viz předmětná kapitola.

³⁰⁷ Viz zejména výjimka pro zakázky na služby učiněná v § 18 odst. 1 písm. c) zákona.

kteře jsou učiněny v kapitolách 2.5.3 a 3.5.2 této práce, platí i zde, a to včetně tam rozvedeného problému transpozice.

K již probírané problematice nyní přistupuje otázka dodatečné podmínky obsažené v § 23 odst. 8 písm. a) zákona stanovující, že zadání předmětné veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění nesmí bránit v zadávání následných veřejných zakázek jiným dodavatelům. Především tedy nesmí dojít k získání určitého výhradního práva na straně dodavatele, které by ho následně činilo jediným způsobilým dodavatelem navazujících zakázek.³⁰⁸ Navazujícími zakázkami se rozumí komerční zakázky po dokončení výzkumu a vývoje v dané oblasti.³⁰⁹ Aby nedocházelo k následné „kriminalizaci“ zadavatele nezávisle na jeho vůli, musí být dané pravidlo vykládáno tak, že v době zadání zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění nesmí být objektivně předpokládatelný vznik výhradního práva nebo obdobného omezení na straně dodavatele.³¹⁰

Sektorová směrnice pracuje se zákazem vyloučení soutěžního zadávání následných zakázek. Kontext výkladu provedeného v předcházejícím odstavci tvoří rámec, který je se zněním sektorové směrnice souladný, a tedy česká transpozice, přestože vykonaná jinými slovy, je zde správná.

3.5.4. Zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti na služby v oblasti výzkumu a vývoje

Zcela poslední důvod pro použití jednacích řízení se vyskytuje v § 23 odst. 10 písm. b) zákona opravňujícím k použití jednacích řízení bez uveřejnění pro veřejné zakázky na služby v oblasti obrany nebo bezpečnosti v oblasti výzkumu a vývoje. Pojem zakázek na služby je definován v § 10 zákona, zakázka v oblasti obrany nebo bezpečnosti v § 10a zákona.³¹¹ Oblast výzkumu a vývoje blíže rozebírají kapitoly 2.5.3 a 3.5.2 této práce. Na rozdíl od jiných ustanovení k této oblasti se

---

³⁰⁸ Obdobně též dílo uvedené v poznámce pod čarou č. 36 na str. 248, č. 22 na str. 120 nebo č. 20 na str. 195.

³⁰⁹ Vyplývá z kontextu sektorové směrnice a literatury k jí předcházející, avšak v daném aspektu shodné, směrnici 93/38/EHS, konkrétně z díla uvedeného v poznámce pod čarou č. 12, str. 974.

³¹⁰ Viz obdobné závěry v díle uvedeném v poznámce pod čarou č. 12 na str. 973 – 974.

³¹¹ Blíže viz kapitola 2.1.2 práce.

vztahujících, není v tomto případě nutné výhradní zaměření zadávané zakázky na výzkum a vývoj, z menší části mohou mít zakázky proto i jiný účel. Taková část však musí být úzce materiálně sepnutá s částí výzkumnou, aby nebyl důvod k jejímu zvláštnímu zadání mimo jednacím řízení bez uveřejnění v jiném druhu zadávacího řízení.

V analyzovaném ustanovení se nachází odkaz na § 18 odst. 1 písm. c) zákona, který tam specifikované zakázky na služby v oblasti výzkumu nebo vývoje vylučuje z působnosti zákona o veřejných zakázkách. Zákon v § 23 odst. 10 písm. b) tak pouze ujasňuje, že výjimka z působnosti zákona není tímto ustanovením narušena. Další podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění nejsou v § 23 odst. 10 písm. b) zákona uloženy.

Směrnice v oblasti obrany a bezpečnosti se situací zabývá ve svém čl. 28 odst. 2 písm. a) způsobem kompletně shodným se zákonem o veřejných zakázkách. Obsahuje také výslovný odkaz na zakázky na služby v oblasti výzkumu nebo vývoje vyloučené z její působnosti. Rozsah této výjimky je totožný s rozsahem v zákoně o veřejných zakázkách. Transpozice je provedena zcela správně.

Závěr

Komplexní výklad jednotlivých podmínek, jejichž naplnění odůvodňuje použití jednoho z jednacích řízení pro zadání veřejné zakázky českými zadavateli, provedený po zohlednění relevantní odborné literatury, rozhodovací praxe Úřadu a judikatury českých i evropských soudů byl použit ke srovnání české právní úpravy s úpravou zadávacích směrnic. Jejich obdobná analýza zejména se zaměřením na odlišnosti od zákona o veřejných zakázkách je rovněž obsahem této diplomové práce. Dílčí závěry o správnosti české transpozice jsou k nalezení na koncích jednotlivých kapitol a podkapitol práce.

Vyplývá z nich, že v komplikované problematice, jakou bezpochyby důvody vedoucí k možnosti uchýlení se k jednacím řízením jsou, český zákonodárce nijak zásadně nesehává. Většina podmínek je transponována správně. Chyby je zpravidla vcelku snadné překlenout výkladem. Několik nedostatků podstatnějšího charakteru bylo ale objeveno.

Patří sem nevztažení zákazu podstatných změn v případě návaznosti jednacích řízení na předchozí selhavší zadávací řízení krom na zadávací podmínky i na nabídky uchazečů a potenciální smluvní vztah veřejnou zakázku realizující. Druhý problém spočívá v nepřesném převedení podmínek ziskové účelovosti požizovaných plnění v oblasti zakázek ve výzkumu a vývoji. Ani jedna z těchto chyb výraznějšího rázu není zjevně úmyslnou snahou českého zákonodárce rozšiřovat možnosti použití jednacích řízení nad rámec evropského práva. Jedná se spíše o nedůslednost výkladu zadávacích směrnic před jejich transpozicí a následné nepřesnosti při jejich převedení do zákona o veřejných zakázkách.

Zejména v případě opomenutí u zakázek ve výzkumu a vývoji chybí dostatečná judikatura Soudního dvora schopná potvrdit v práci dosažené závěry. Není proto vyloučené, že by se tento orgán uchýlil k výkladu bližšímu českému pojetí a chybovost zákona by tak byla ve finále menší, než z práce vyplývá.

Do budoucna lze ovšem doporučit, aby nedůslednosti byly odstraněny, a to zcela jednoduše více doslovným přebráním formulací zadávacích směrnic do zákona.

To by umožnilo mnohem snazší přizpůsobení interpretace českých orgánů potenciálnímu výkladu provedenému Soudním dvorem. Na druhou stranu problémy transpozice nejsou tak zásadní, aby vyžadovaly urychlenou novelizaci zákona. Závěry této práce tedy mohou především sloužit jako impuls k vylepšení transpozice v případě přijetí nové evropské úpravy práva veřejných zakázek, která je k datu této práce v přípravě.³¹²

---

³¹² EUROPEAN PARLIAMENT. *Legislative Observatory : Public procurement : 2011/0438(COD)* [online]. [citována dne 2. listopadu 2012]. Dostupná z [www: http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2011/0438\(COD\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2011/0438(COD)&l=en); ODDĚLENÍ KOMUNIKACE EVROPSKÉ KOMISE. *Modernizace veřejných zakázek podpoří růst a pracovní místa* [online]. [citováno dne 2. listopadu 2012]. Dostupné z [www: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-11-1580_cs.htm](http://europa.eu/rapid/press-release_IP-11-1580_cs.htm).

Použitá literatura

Monografie

ARROWSMITH, Sue. *The Law of Public and Utilities Procurement*. 2nd Revised edition. London : Sweet & Maxwell, 2005. 1547 p. ISBN 978-0-421-75850-6.

JURČÍK, Radek. *Zákon o veřejných zakázkách : Komentář*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011. 712 s. ISBN 978-80-7400-329-5.

KRČ, Robert, MAREK, Karel a PETR, Michal. *Zákon o veřejných zakázkách a koncesní zákon s komentářem*. 2. podstatně přepracované a doplněné vydání. Praha : Linde, 2008. 703 s. ISBN 978-80-7201-711-9.

KRUTÁKOVÁ, Lenka a KRUTÁK, Tomáš. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a příklady : právní stav k 1.1.2007*. 1. vydání. Olomouc : ANAG, 2007. 479 s. ISBN 978-80-7263-376-0.

PODEŠVA, Vilém, OLÍK, Miloš, JANOUŠEK, Martin a STRÁNSKÝ, Jakub. *Zákon o veřejných zakázkách : Komentář*. 2. vydání. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2011. 648 s. ISBN 978-80-7357-636-3.

PODEŠVA, Vilém, SEMÉNKOVÁ, Dita, SOMMER, Lukáš a STRELIČKA, Jan. *Přehled judikatury ve věcech veřejných zakázek*. 1. vydání. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2011. 211 s. ISBN 978-80-7357-693-6.

RAUS, David a NERUDA, Robert. *Zákon o veřejných zakázkách : Komentář*. Praha : Linde, 2007. 895 s. ISBN 978-80-7201-677-8.

TREPTE, Peter. *Public procurement in the EU : A Practitioner's Guide*. Second Edition. New York : Oxford University Press, 2007. 776 p. ISBN 978-0-19-928691-1.

Články

GRULICH, Tomáš a VEČEŘA, Ivo. Nad novým zákonem o veřejných zakázkách. *Právní rozhledy*, 2006, č. 22, s. 818-825. ISSN 1210-6410.

JURČÍK, Radek. Změny v oblasti veřejných zakázek v roce 2011 – veřejné zakázky jako vládní nástroj boje proti korupci?. *Právní rozhledy*, 2011, č. 17, s. II. ISSN 1210-6410.

VRŠECKÝ, Radek. Nezákonné zadávání formou jednacního řízení bez uveřejnění. *Právní rádce*, 2009, č. 2, s. 34-41. ISSN 1210-4817.

MAREŠ, David, HOŠA, Miroslav a MACHUREK, Tomáš. Jednací řízení bez uveřejnění navazující na soutěž o návrh (analýza aktuální rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže). *EPRA VO.CZ MAGAZINE*, 2010, č. 3, s. 69-71. ISSN 1802-1492.

Internetové zdroje

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Národní účty – 4. čtvrtletí 2010 : Tab. 1 Hrubý domácí produkt (absolutně, indexy)* [online]. [citovány dne 21. července 2012]. Dostupné z www: <http://www.czso.cz/csu/csu.nsf/informace/hdp03111111.xls>.

EUROPEAN PARLIAMENT. *Legislative Observatory : Public procurement : 2011/0438(COD)* [online]. [citována dne 2. listopadu 2012]. Dostupná z www: [http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2011/0438\(COD\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2011/0438(COD)&l=en).

HAVRÁNEK, Bohuslav a kol. *Slovník spisovného jazyka českého* [online]. [citován dne 7. října 2012]. Dostupný z www: <http://ssjc.ujc.cas.cz/search.php?db=ssjc>.

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČESKÉ REPUBLIKY. *Statistiky veřejných zakázek za rok 2010* [online]. [citovány dne 21. července 2012]. Dostupné z www: <http://www.portal-vz.cz/CMSPages/GetFile.aspx?guid=fabccb69-7a38-472b-b79c-9c80c536df5e>.

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD. *Informace o řízení sp. zn. 1 Afs 23/2012* [online]. [citovány dne 9. října 2012]. Dostupné z www: http://www.nssoud.cz/main2col.aspx?cls=InfoSoud&kau_id=116785&menu=187.

ODDĚLENÍ KOMUNIKACE EVROPSKÉ KOMISE. *Modernizace veřejných zakázek podpoří růst a pracovní místa* [online]. [citováno dne 2. listopadu 2012]. Dostupné z www: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-11-1580_cs.htm.

Judikatura a rozhodovací praxe

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24. dubna 2004, č. j. 2R 92/05 – Hr. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/6030/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. ledna 2006, č. j. 2R 35/05 – Hr. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/5802/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. listopadu 2007, č. j. R182,183/2007/02-20179/2007/310-Hr. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7497/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. listopadu 2008, č. j. R146/2008/02-22137/2008/310-Ku. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7685/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. července 2009, č. j. ÚOHS-R12/2009/VZ-8690/2009/310-JVa. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7990/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. července 2009, č. j. ÚOHS-R18/2009/02-7215/2009/310/ZČt. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8005/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. prosince 2009, č. j. ÚOHS-R44/2009/VZ-16496/2009/310/JHr. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8169/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20. května 2010, č. j. ÚOHS-R5/2009/VZ-1861/2010/310/EKu. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8495/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. června 2010, č. j. ÚOHS-R185/2009/VZ-6185/2010/310/EKu. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8520/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. června 2010, č. j. ÚOHS-R157/2009/VZ-9046/2010/310-ASc. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8525/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. prosince 2010, č. j. ÚOHS-R112/2010/VZ-18062/2010/310/JSI. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8616/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. prosince 2010, č. j. ÚOHS-R83/2010/VZ-18677/2010/310/JHr. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8662/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 22. března 2011, č. j. ÚOHS-R81,82/2010/VZ-1829/2011/310/EKu. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8788/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9. listopadu 2011, č. j. ÚOHS-R74,75/2011/VZ-17614/2011/310-ASc. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9210/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. února 2012, č. j. ÚOHS-R215/2011/VZ-3094/2012/310/JSI/ASc. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9405/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 28. února 2012, č. j. ÚOHS-R235/2011/VZ-4024/2012/310/IPs. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9491/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 28. května 2012, č. j. ÚOHS-R276/2011/VZ-6686/2012/310/JRa. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9602/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. června 2012, č. j. ÚOHS-R130/2011/VZ-7128/2012/310/PMo. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9642/>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. července 2012, č. j. ÚOHS-R75/2012/VZ-9879/2012/310/JRa. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9716/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. srpna 2005, č. j. VZ/S114/05-152/3439/05-KV. Dostupné z <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/5542/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. ledna 2007, č. j. S239/2006-21304/2006/520-Pr. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/6442/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25. ledna 2007, č. j. S405/2006-22682/2007/550-OŠ. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/6596/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. února 2007, č. j. S391/2006-01920/2007/530-MČ. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/6590/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. března 2007, č. j. S54/2007-00027/2007/550-OŠ. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/6738/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. června 2007,
č. j. S114/2007-12859/2007/530/LB. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7024/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. července 2007,
č. j. S128/2007/VZ-11765/2007/530/BM. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/6956/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 24. července 2007,
č. j. S154/2007/VZ-13454/2007/520-KV. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7268/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. září 2007,
č. j. S195/2007-16456/2007/540-Der. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7278/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. října 2007,
č. j. S238/2007-00276/2007/550-OŠ. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7434/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. června 2008,
č. j. S140/2008/VZ-11848/2008/540/Šm. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7684/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. ledna 2009,
č. j. S291/2008/VZ-23912/2008/510/če. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8494/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. ledna 2009,
č. j. S276/2008/VZ-22725/2008/540/PV. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7989/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. března 2009,
č. j. ÚOHS-S4/2009/VZ-1997/2009/520/EMa. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7863/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. března 2009,
č. j. ÚOHS-S335/2008/VZ-939/2009/520/JHl. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/7862/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. července 2009,
č. j. ÚOHS-S113/2009/VZ-6552/2009/540/KKo. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/hospodarska-soutez/sbirky-rozhodnuti/7951/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. října 2009,
č. j. ÚOHS-S164/2009/VZ-13314/2009/510/IFa. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8491/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. října 2009,
č. j. ÚOHS-S205/2009/VZ-11610/2009/510/KČe. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8098/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. prosince 2009,
č. j. ÚOHS-S124/2009/VZ-14361/2009/520/JHl. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8374/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. prosince 2009,
č. j. ÚOHS-S163/2009/VZ-14252/2009/530/SWa. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8129/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. března 2010,
č. j. ÚOHS-S260/2009-2873/2010/530/JVa. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8772/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. června 2010,
č. j. ÚOHS-S8,11/2010/VZ-5502/2010/540/LZa. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8798/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. března 2011,
č. j. ÚOHS-S336/2010/VZ-15782/2010/510/HOd. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9215/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. května 2011,
č. j. ÚOHS-S286,287/2009/VZ-15178/2009/540/KKo. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9640/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. května 2011,
č. j. ÚOHS-S288/2009/VZ-15179/2009/540/VKu. Dostupné z:
<http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/8905/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. září 2011, č. j. ÚOHS-S275/2011/VZ-13132/2011/510/HOd. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9404/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9. září 2011, č. j. ÚOHS-S78/2011/VZ-11015/2011/520/EMa. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9488/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. září 2011, č. j. ÚOHS-S257/2010/VZ-17876/2010/520/EMa. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9490/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. února 2012 č. j. ÚOHS-S304/2011/VZ-17211/2011/520/EMa. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9410/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. března 2012, č. j. ÚOHS-S301/2011/VZ-18387/2011/540/PVé. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9743/>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. srpna 2012, č. j. ÚOHS-S180/2012/VZ-14446/2012/520/JOn. Dostupné z: <http://www.compet.cz/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/9835/>.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. května 2005, sp. zn. 31 Ca 83/2004-36. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_VZ/31Ca_83_2004.pdf.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. září 2011, sp. zn. 62 Af 13/2010-169. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_VZ/62Af13_2010_169.pdf.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. prosince 2011, sp. zn. 62 Af 54/2010-106. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.nssoud.cz/files/EVIDENCNI_LIST/2010/62_Af_54_2010_rozsudek_ANONYMIZOVANE_20120102085651_prevedeno.pdf.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. ledna 2012, sp. zn. 62 Af 72/2010-138. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.nssoud.cz/files/EVIDENCNI_LIST/2010/62_Af_72_2010_rozsudek_ANONYMIZOVANE_20120229105635_prevedeno.pdf.

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. října 2011, sp. zn. 30 Af 27/2010-96. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.nssoud.cz/files/EVIDENCNI_LIST/2010/30Af_27_2010_96_20111130021104_prevedeno.pdf.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. listopadu 2004, sp. zn. 2 A 6/2002-OL-96. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_VZ/2A_6_2002.pdf.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. prosince 2010, sp. zn. 9 Afs 69/2010-175. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2010/0069_9Afs_100_20110119014541_prevedeno.pdf.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. května 2012, sp. zn. 2 Afs 1/2012-13. Nepublikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dostupný z: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2012/0001_2Afs_120_20120518100521_prevedeno.pdf.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 1987 ve věci 199/85 Komise Evropských společenství proti Italské republice. Publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora 1987 na straně 01039. Dostupný z: <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=94001&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3192681>.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. května 1994 ve věci C-328/92 Komise Evropských společenství proti Španělskému království. Publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora 1994 na straně I-01569. Dostupný z: <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=98731&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3192864>.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. září 2004 ve věci C-385/02 Komise Evropských společenství proti Italské republice. Publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora 2004 na straně I-08121. Dostupný z: <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=49489&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3193125>.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-340/02 Komise Evropských společenství proti Francouzské republice. Publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora 2004 na straně I-09845. Dostupný z: <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=49211&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4998913>.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-126/03 Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo.

Publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora 2004 na straně I-11197.

Dostupný z:

<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=49676&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=300392>.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-84/03

Komise Evropských společenství proti Španělskému království. Publikovaný

ve Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora 2005 na straně I-00139. Dostupný z:

<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?docid=49826&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3845599>.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-394/02

Komise Evropských společenství proti Řecké republice. Publikovaný ve Sbírce

soudních rozhodnutí Soudního dvora 2005 na straně I-04713. Dostupný z:

<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=60190&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4849467>.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. června 2008 ve věci C-454/06

pressetext Nachrichtenagentur GmbH proti Republik Österreich (Bund), APA-OTS

Originaltext-Service GmbH a APA Austria Presse Agentur registrierte

Genossenschaft mit beschränkter Haftung. Publikovaný ve Sbírce soudních

rozhodnutí Soudního dvora 2008 na straně I-04401. Dostupný z:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=69189&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3823871>.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. června 2009 ve věci C-250/07

Komise Evropských společenství proti Řecké republice. Publikovaný ve Sbírce

soudních rozhodnutí Soudního dvora 2009 na straně I-04369. Dostupný z:
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=suitable&docid=74820&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3844653>.

Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. listopadu 2002, sp. zn. 2 A 3/2002-75. Nepublikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek. Dostupný z:
http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_VZ/2A_3_2002.pdf.

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. prosince 2011, sp. zn. Konf 27/2010-7. Nepublikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.
Dostupné z:
http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2010/0027_0Konf100_20110131074158_prevedeno.pdf.

Právní předpisy

COUNCIL DIRECTIVE 92/50/EEC of 18 June 1992 relating to the coordination of procedures for the award of public service contracts. In: *Official Journal of the European Communities*. 24 July 1992, Year 1992, OJ series L, OJ number 209, Volume 35, p. 1-24. ISSN 0378-6978. Dostupná v posledním účinném znění z:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0050:20040501:EN:PDF>.

COUNCIL DIRECTIVE 93/36/EEC of 14 June 1993 coordinating procedures for the award of public supply contracts. In: *Official Journal of the European Communities*. 9 August 1993, Year 1993, OJ series L, OJ number 199, Volume 36, p. 1-53. ISSN 0378-6978. Dostupná v posledním účinném znění z: <http://eur->

lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1993L0036:20040501:EN:PDF.

COUNCIL DIRECTIVE 93/37/EEC of 14 June 1993 concerning the coordination of procedures for the award of public works contracts. In: *Official Journal of the European Communities*. 9 August 1993, Year 1993, OJ series L, OJ number 199, Volume 36, p. 54-83. ISSN 0378-6978. Dostupná v posledním účinném znění z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1993L0037:20040501:EN:PDF>.

COUNCIL DIRECTIVE 93/38/EEC of 14 June 1993 coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and telecommunications sectors. In: *Official Journal of the European Communities*. 9 August 1993, Year 1993, OJ series L, OJ number 199, Volume 36, p. 84-138. ISSN 0378-6978. Dostupná v posledním účinném znění z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1993L0038:20011118:EN:PDF>.

Directive 2004/17/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and postal services sectors. In: *Official Journal of the European Union*. 30 April 2004, Year 2004, OJ series L, OJ number 134, Volume 47, p. 1-113. ISSN 1725-2555. Dostupná v rozhodném českém znění z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2004L0017:20120101:CS:PDF>.

Directive 2004/18/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 on the coordination of procedures for the award of public works contracts,

public supply contracts and public service contracts. In: *Official Journal of the European Union*. 30 April 2004, Year 2004, OJ series L, OJ number 134, Volume 47, p. 114-240. ISSN 1725-2555. Dostupná v rozhodném českém znění z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2004L0018:20120101:CS:PDF>.

Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 30. března 2010, Ročník 2010, Řada Ú.v. C, Číslo Ú.v. 83, Svazek 53, s. 47-200. ISSN 1725-5163. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0047:0200:CS:PDF>.

Nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu. In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 29. února 2008, Ročník 2008, Částka 23, s. 1063-1064. ISSN 1211-1244. Dostupné v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=66807>.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 20. srpna 2009, Ročník 2009, Řada Ú.v. L, Číslo Ú.v. 216, Svazek 52, s. 76-136. ISSN 1725-5074. Dostupná v rozhodném českém znění z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2009L0081:20120101:CS:PDF>.

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
In: *Sbírka zákonů České republiky*. 28. prosince 1992, Ročník 1993, Částka 1, s. 3-16.
Dostupný v aktuálním znění z:
<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=40450>.

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České a Slovenské federativní republiky : České republiky / Slovenské republiky*. 18. prosince 1991, Ročník 1991, Částka 98, s. 2474-2565. Dostupný v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=39560>.

Zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.
In: *Sbírka zákonů České a Slovenské federativní republiky : České republiky / Slovenské republiky*. 29. května 1992, Ročník 1992, Částka 48, s. 1222-1232.
Dostupný v aktuálním znění z:
<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=39945>.

Zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.
In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 5. února 2004, Ročník 2004, Částka 12, s. 644-677. Dostupný v posledním účinném znění z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-40>.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 24. září 2004, Ročník 2004, Částka 174, s. 9782-9827. Dostupný v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=58370>.

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.
In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 19. dubna 2006, Ročník 2006, Částka 47, s. 1650-1720. ISSN 1211-1244. Dostupný v aktuálním znění z:
<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=62419>.

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 9. května 2006, Ročník 2006, Částka 62, s. 2130-2217. ISSN 1211-1244. Dostupný v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=62545>.

Zákon č. 258/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 30. srpna 2011, Ročník 2011, Částka 90, s. 3082-3094. ISSN 1211-1244. Dostupný v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=74806>.

Zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 24. února 2012, Ročník 2012, Částka 21, s. 394-412. ISSN 1211-1244. Dostupný v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=77002>.

Zákon č. 167/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. In: *Sbírka zákonů : Česká republika*. 30. května 2012, Ročník 2012, Částka 60, s. 2522-2554. ISSN 1211-1244. Dostupný v aktuálním znění z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=77575>.

Ostatní

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES. *COM(2000) 276 final/2 : Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL coordinating the procurement procedures of entities operating in the*

water, energy and transport sectors. Brussels : Commission of the European Communities, 2000. 181 p.

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES. *COM(2000) 275 final/2 : Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the coordination of procedures for the award of public supply contracts, public service contracts and public work contracts*. Brussels : Commission of the European Communities, 2000. 201 p.

EUROPEAN COMMISSION. *PUBLIC PROCUREMENT IN THE EUROPEAN UNION : GUIDE TO THE COMMUNITY RULES ON PUBLIC WORKS CONTRACTS OTHER THAN IN THE WATER, ENERGY, TRANSPORT AND TELECOMMUNICATIONS SECTORS : DIRECTIVE 93/37/EEC*. Luxembourg : Office for Official Publications of the European Communities, 1997. 93 p. ISBN 978-92-82-80495-7.

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Důvodová zpráva k zákonu č. 258/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů*. Praha : Ministerstvo pro místní rozvoj, 2011.

ODBOR VEŘEJNÉHO INVESTOVÁNÍ MINISTERSTVA PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČESKÉ REPUBLIKY. *Metodika zadávání veřejných zakázek : právní stav k 15. 7. 2012*. Verze 2012/2. Praha : MMR ČR Odbor veřejného investování, 2012. 334 s.

RAFAJ, Petr. *Stanovisko předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-D394/2012/VZ-11901/2012/550/Hod*. Brno : Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2012. Dostupné z:

http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/Informace106/2012/106_stanovisko_D394_2012.pdf.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Zadávání víceprací*. Brno :

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2007. Dostupné z:

http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/Sekce_VZ/Methodiky/zadavani_viceprací.pdf.

Negotiated Procedure

Summary

The master's thesis focuses on thorough interpretation of Czech public procurement law (contained in the 137/2006 Coll., Public Procurement Act, as amended) of conditions allowing the procuring authority to use one of the negotiated procedures, either with or without prior publication of notice. That is done in order to achieve a valid comparison of the Czech legal framework and the one contained in the public procurement directives of the European Union (2004/17/EC, 2004/18/EC and 2009/81/EC). Similar interpretation of relevant provisions of the directives is performed as well with the same purpose.

The resulting comparison is used to determine whether the Czech law is complying with requirements of the directives in the analysed aspects. General conclusion in that field is that the Czech legislative body accomplishes good transposition of the European law with some minor and less minor drawbacks. Most of these faults can be overcome by euro-conforming interpretation.

The two less easily solvable problems are in the field of negotiated procedures following a failure in a different kind of procedure and in the field of negotiated procedures used in the area of research and development. The first error in question lies in different approach to substantial alterations of the original contract potentially executed in the original procurement procedure. While the European law excludes substantial alterations directly to the original contract, the Czech one excludes only substantial alterations to the tender conditions.

Second mistake originates in insufficient transposition of research-and-development exclusivity of performance demanded in the research and development tenders. The directives prohibit using negotiated procedures in case of performance aimed at general profitability or commercial viability. The Czech Public

Procurement Act only excludes such performance that can ensure profit to the procuring authority.

Any of the found transposition errors is not grave enough in nature, especially considering their obvious unintentionality, to require immediate amendments to the Public Procurement Act. It is concluded in the end that the findings of the thesis can be utilised in perfecting transposition of the new proposed public procurement directives currently in legislative procedure.

Klíčová slova

jednací řízení, podmínky použití, zadávací směrnice

Keywords

negotiated procedure, grounds for use, procurement directives